

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Quart període

Sèrie P - Número 60
14 de juny de 2012

Ple del Parlament

Presidència de la M. H. Sra. Núria de Gispert i Català

Sessió núm. 35, segona i darrera reunió

SUMARI

Interpel·lació

al Govern sobre les polítiques de justícia juvenil (tram. 300-00179/09) p. 3

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la lluita per la inclusió social
i l'eradicació de la pobresa (tram. 302-00153/09) p. 8

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la reinserció
després de l'execució penal (tram. 302-00154/09) p. 15

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els problemes dels sectors
de l'agricultura i la ramaderia (tram. 302-00155/09) p. 22

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació de la pobresa
(tram. 302-00156/09) p. 29

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la situació derivada de la mala gestió
de les caixes d'estalvis (tram. 302-00157/09) p. 37

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les taxes de la formació professional
i les millores dels cicles formatius de grau superior (tram. 302-00158/09) p. 45

Moció

subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre el desenvolupament de les infraestructures
(tram. 302-00159/09) p. 52

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduceix només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del Ple.

Imprès a Multitext, SL · ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7984 (sèrie P) · DL: B-27.966-1980
www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 35.2

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i quatre minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general i el lletrat Xavier Muro i Bas.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la vicepresidenta del Govern i titular del Departament de Governació i Relacions Institucionals, i els consellers d'Economia i Coneixement, d'Interior, de Territori i Sostenibilitat, d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural, de Benestar Social i Família i de Justícia.

La presidenta

Reprenem la sessió amb el vuitè punt de l'ordre del dia, que és la interpellació al Govern sobre les polítiques de justícia juvenil.

Interpellació

al Govern sobre les polítiques
de justícia juvenil (tram. 300-00179/09)

Presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula per a la seva exposició l'honorable senyora Carme Capdevila.

Carme Capdevila i Palau

Moltes gràcies, presidenta. Honorable consellera, permeti'm en primer lloc agrair-li de nou la seva compareixença ara fa quinze dies a la Comissió de Justícia per explicar el posicionament del Departament de Justícia amb relació al tancament dels centres de justícia juvenil de Montilivi i d'Els TiHers.

Jo vull reprendre una part de la seva intervenció, perquè jo també li vaig ficar..., que li agraiï aquesta intervenció, sobretot per les incerteses que s'havien creat, sobretot en els nois i noies que estaven pendents d'aquest trasllat, però també a tots els treballadors i a totes les treballadores de tots dos centres davant d'aquest possible tancament..., i que en aquests moments qualsevol informació era molt ben rebuda.

En la seva compareixença vostè ens va desgranar quatre raons per al tancament: la primera, una davallada en les ordres d'ingrés de menors; segona, problemes d'infraestructura dels equipaments; necessitat d'ajustos pressupostaris, i l'impuls de programes educatius de medi obert.

Miri, avui tenim una miqueta més de temps. Per tant, a mi m'agradaria poder analitzar una mica més les raons que vostè ens dóna. Però permeti'm, honorable consellera, que abans de fer-ho..., crec que és molt important que ens situem, perquè des de la seva compareixença fins avui han passat moltes coses.

Dijous de la setmana passada aquest Parlament va aprovar una moció, una moció subsegüent, en la qual s'insta el Govern a reconsiderar la seva posició envers

el tancament dels centres Montilivi i Els TiHers. I no pot ser altra la pregunta clau d'aquesta interpellació: honorable consellera, pensa donar compliment a la moció aprovada en el Parlament la setmana passada? Però permeti'm que li remarqui el que és més important: com hi donarà compliment? Perquè crec que són dues preguntes que les hem de diferenciar clarament.

Jo tenia molts dubtes de si mantenia o no aquesta interpellació, perquè, a veure, jo li ho he de dir, la nostra voluntat..., el Grup d'Esquerra Republicana no té altra opció que la de trobar solucions per poder mantenir oberts aquests dos centres. Però, tanmateix, fent una anàlisi acurada de totes les mocions que s'han presentat i que s'han aprovat en aquest Parlament –bé, almenys les que jo he aconseguit que s'aproessin en plenari–, a moltes no se'ls ha donat compliment, el Govern no hi ha donat compliment. Per tant, he considerat que calia mantenir aquesta interpellació i centrar-la en aquesta pregunta clau que li acabo de fer.

Jo dic això, i ara passarem una mica a analitzar les dades que vostè ens va donar, perquè vostè ens dóna les dades d'ocupació dels centres, i crec que en un moment es va produir un malentès en la seva compareixença. Perquè jo..., quan parlo de maquillatge o de llegir les dades segons més ens convé, ha d'entendre que les estadístiques això ho permeten. Vostè ens facilita, entre altres, dues dades: una, l'acumulat de l'any, i l'altra, per exemple, la fotografia fixa de l'ocupació el dia 25 de maig. Però, és clar, si jo vaig a la pàgina web del seu departament i vaig al registre de dades estadístiques corresponents al 2011, per exemple, hi ha una altra dada que a mi em pot ser més favorable, que és que el 31 de desembre el nombre d'internaments del 2011 era superior al del 2010, concretament 451, i 441 el 2010. Per tant, amb això el que li intento explicar és que les dades i els ingressos són fluctuants –són fluctuants.

I jo crec, honorable consellera, que vostè no pot controlar la demanda dels ingressos –vostè no pot controlar la demanda dels ingressos. I quan tenim un equip educatiu consolidat, o uns equips, en plural, educatius consolidats, amb bons resultats, perquè també les mateixes dades així ens ho demostren, que són els que tenen menys reincidències... Un equip educatiu no es crea d'avui per demà. I, miri, li poso un altre exemple: Montilivi, per exemple, és el centre que té menys escapolides, i des de fa quatre anys no s'ha produït cap fuga. I crec que aquestes dades, honorable consellera, haurien de prevaler a l'hora que vostè prengui les decisions. I vostè, tanmateix, ens diu que cal millorar els sistemes de seguretat de Montilivi. Si no hi han fugues, si no hi han escapoliments, si no hi han conflictes greus, vol dir que és tan urgent renovar aquests sistemes de seguretat?

Miri, la baixada d'internaments que vostè argumenta –que insisteixo, eh?, que demà es pot capgirar completament– respon també al fet que, entre altres motius, en els darrers cinc mesos hi ha hagut un trasllat, no diré massiu però sí molt important, de joves de més de divuit anys a les presons de joves. Això no ho dic jo. Això ho diu el Col·legi d'Educatores i Educadors Socials de Catalunya i ho diuen també les dades esta-

dístiques. I, tanmateix, el Col·legi d'Educadores i Educadors de Catalunya ens diu també que la disminució de persones internades en els darrers mesos també pot obeir a la clara voluntat d'evitar l'internament de diversos casos que ho requereixen objectivament. Ho diu el Col·legi d'Educadores i Educadors.

Insisteixo en la fluctuació dels internaments, perquè aquesta fluctuació pot determinar en un moment determinat una sobresaturació de la resta dels centres, com pot passar en el cas del centre de Can Llupià, amb previsió de doblar el nombre de menors, o també d'El Segre, de Lleida. Perquè vostè ens diu: «També en portarem a L'Alzina.» Però, és clar, L'Alzina no pot ser una alternativa per als nois que compleixen internament a Els Tíllers i a Montilivi. No pot ser, L'Alzina, una alternativa. Almenys fins ara, si vostès no canvien la seva estructura i el seu funcionament, que respon a altres tipologies de menors i de delictes. I és evident que si un noi necessita estar a L'Alzina, doncs, evidentment estaria ingressat o estaria internat a L'Alzina.

I sobre l'ocupació a Can Llupià, que dobla el nombre d'interns per habitació, permeti'm, honorable consellera, que li faci un comentari, i potser des de l'òptica d'un educador o d'una educadora. Vostè ens diu aquí, en seu parlamentària, que a les habitacions només s'hi va a dormir. És evident, honorable consellera. Això ho va dir vostè, eh? «A les habitacions només s'hi va a dormir.» Però, malauradament, si vostè parla amb qualsevol educador, amb qualsevol educadora, li dirà –li dirà– que és precisament a les habitacions on es generen molts problemes de convivència, on es generen molts conflictes entre els joves que les ocupen. I, miri, potser aquesta és la raó que quan..., en el disseny de les noves presons per a joves s'opta per fer unes habitacions que només hi poden encabir dues persones, i no es poden ampliar a quatre. No ho sé, eh? Crec que aquesta podria ser una lògica, pensant en l'argument que li dono en aquests moments.

Jo crec, honorable consellera, que vostè, davant el tancament de Montilivi i d'Els Tíllers, no esperava una resposta tan unànime en contra. Perquè sobre el tancament d'aquests centres se li han manifestat en contra jutges de la magistratura, el Síndic de Greuges, diferents col·legis professionals –d'advocats, el d'educadors– i també altres instàncies que han preferit mantenir-ho en privat i no fer-ho públic. I hi ha un fil conductor en tota aquesta alarma: que tots alerten de les greus conseqüències que pot comportar el seu tancament, perquè deslocalitzar menors –utilitzem aquesta paraula perquè això és el que passarà en el cas de Girona, deslocalitzar menors– afegeix més dificultats per mantenir el contacte amb les seves famílies, que és un element indispensable en la feina educativa i de reinserció que es du a terme.

Miri, el temps és molt limitat, i jo voldria parlar del segon punt, en què vostè argumenta el tancament en base a mancances estructurals dels edificis. Miri, jo li poso un exemple: ens diu que Montilivi té un cost, la seva rehabilitació, de 700.000 euros, i ens parla i ens ensenya una fotografia d'un mur. Miri, aquest mur dona al carrer. Honorable consellera, per responsabi-

litat, malgrat que vostè tanqui el centre, ha de reparar aquest mur, perquè qualsevol vianant que passa pel carrer..., si vostè entén que aquest és un problema estructural greu, vostè té la responsabilitat de rehabilitar-lo. Per tant, estalvi econòmic, zero. I les mesures de seguretat ja li ho he dit abans: cap escapoliment en quatre anys.

I crec –i en compartim la necessitat, honorable consellera– que hem d'estalviar. Però, també, jo li he de fer avinent que crec que aquesta decisió ha estat precipitada, que no s'han valorat prou bé totes les conseqüències del tancament, ni pel que fa als joves ni pel que fa a tots els professionals que hi treballen.

Vostè ens va dir en compareixença que la setmana següent parlaria amb els treballadors. Això no s'ha fet, honorable consellera. Vostè no ha parlat amb els treballadors sobre el tancament del centre. I...

La presidenta

Senyora diputada, ha d'anar acabant, eh?

Carme Capdevila i Palau

...els treballadors... Si m'ho permet, presidenta, acabo en un segon. I els treballadors esperen en aquest moment que vostè confirmi les seves paraules en què diu que garanteix els llocs de treball a tot el personal del centre.

Però només... Acabo. Honorable consellera, jo li demano si us plau, i li ho refresco perquè en el seu torn de rèplica ho tingui molt present, que em contesti la pregunta que li he fet abans: donarà compliment a la moció aprovada al Parlament el ple passat? I, hi insisteixo, el més important: com ho farà, honorable consellera?

Moltes gràcies.

La presidenta

Per respondre, té la paraula l'honorable consellera de Justícia.

La consellera de Justícia (M. Pilar Fernández Bozal)

Moltes gràcies, molt honorable presidenta. Il·lustre diputada i consellera, bé, li agraeixo les paraules, en primer lloc, amb què m'agraeix a la vegada la compareixença del dia 31 de maig a la seu de la Comissió de Justícia, perquè semblava que la setmana passada la consellera de Justícia no havia donat cap explicació, ni que fos una explicació en un moment en què ja vaig dir, i així vaig començar la meua compareixença, que no s'havia adoptat cap decisió encara d'aquest tancament.

Li recordo, per tant, les paraules amb les quals vaig començar la meua compareixença el dia 31: «He demanat comparèixer davant d'aquesta comissió per explicar amb transparència en quina situació es troba la decisió de tancar els centres de justícia juvenil de Montilivi i Els Tíllers. Des del primer moment» –Ile-

geixo, eh?, paraules textuais— «vull deixar clar que no s'ha adoptat encara cap decisió administrativa de tancament. En conseqüència, totes les declaracions i manifestacions que s'han fet» —i que efectivament es van fer— «als mitjans de comunicació en el sentit que el dia 1 de juny» —ja estem més enllà del dia 1 de juny— «es procediria al tancament de tots dos centres, com podran comprovar demà mateix, són infundades. El Departament de Justícia» —continuava— «es troba encara en el procés de prendre determinades decisions relatives a l'execució d'aquesta mesura de racionalització, decisions que no estan totalment enllestides i que són clau per decidir si finalment es procedeix o no al tancament. Tot i això, davant les declaracions que s'han fet aquests dies» —i ara hi afegeixo, perquè això no ho vaig dir, i que han intentat contaminar el procés de maduració del Departament de Justícia— «he demanat comparèixer voluntàriament avui aquí per aclarir l'estat de la situació i explicar el perquè de les valoracions fetes fins ara.»

Per tant, crec que amb això, eh?, puc respondre al tema relatiu a si he decidit o no he decidit..., perquè, com ja vaig deixar palès i ben clar, tot i que després a la rèplica cap grup semblava que m'hagués escoltat, perquè tot i que vaig dir que es preservarien tots els llocs de treball tothom deia que això significaria destruir equips i destruir llocs de treball, doncs... Bé, tothom, m'ho va dir, senyora diputada. Per tant, és igual. O sigui, jo puc explicar una cosa en seu de compareixença, en comissió, i després, a la mateixa comissió, es fa la rèplica i no serveix per re, perquè continuen parlant-me com si jo no hagués donat una determinada notícia. Per tant, aquesta és la situació en la qual encara ens trobem.

Bé, el que està clar és que el moment en què estem ara, i malgrat que no els agradi parlar d'això —el moment econòmic de què no es parla al Ple, evidentment, perquè no queda bé, parlar-ne al Ple, però després als passadissos sí que se'n parla i s'entén el que passa—, és un moment en què és absolutament incontestable que s'ha de racionalitzar la despesa. I és molt fàcil des de l'oposició titllar sistemàticament qualsevol actuació de racionalització de despesa com de retallada o d'actuació economicista al departament corresponent. Qualsevol mesura. És igual. I cada mesura que es pren resulta que és del punt o del sector més sensible de la societat. Bé, però és obligat per al Govern —ho sento, o sigui, aquesta és la situació que tenim— buscar, estudiar i aplicar mesures d'ajustament i de racionalització de la despesa que tenim.

És cert: tenim un sistema de justícia juvenil eficaç. En cap moment he dubtat que tinguem un sistema de justícia juvenil eficaç. Fa un any i mig que sóc davant el Departament de Justícia.

I li recordo que aquesta interpellació tracta del tema del capteniment del departament en matèria de polítiques de justícia juvenil. Bé, no s'ha modificat cap programa, no s'ha suprimit cap programa en matèria de justícia juvenil, d'acord amb la circular en vigor 1/2008, que està en vigor des del dia en què va ser aprovada, i no s'ha produït cap alteració per l'equip del Departament de Justícia. I, per tant, tots els pro-

grames per aconseguir el tractament personalitzat dels menors es continuen aplicant amb tota la normalitat. Uns són mínims i amb l'obligació de ser aplicats a tots els centres, tal com diu la circular, que tots coneixem, els més bàsics, i uns altres són específics, i s'apliquen allà on fa falta i es continuen aplicant allà on s'aplicaven anteriorment.

Però també li dic que, tot i que el sistema és eficaç, home, doncs, s'ha de fer casar econòmicament amb la situació que patim. I si és eficaç, doncs, té coses que el tornen ineficient. Això també és cert, eh? I crec que ningú això ho pot discutir.

Per tant, el sistema i el model, doncs, estan molt bé i ens en sentim orgullosos. I, evidentment, som els primers que considerem que s'han de preservar, eh? Però el sistema i el model no el fan ni els edificis ni els mitjans materials, i evidentment no el fan les coses, eh?; el fan els mètodes, el fa el coneixement adquirit, acumulat, la voluntat política, la decisió personal del personal. En definitiva, l'eficàcia la fan les persones, i les persones, els funcionaris que presten aquestes funcions als centres, es mantindran i es redistribuiran en altres centres d'acord amb les necessitats. Perquè tancar dos centres no vol dir tancar la porta i deixar-ho tot igual, no; significa, paral·lelament, per fer les coses bé, redimensionar, eh?, i redimensionar significa esmerçar els esforços correctament en la resta de centres que puguin quedar oberts.

Per tant, com li deia, també és molt fàcil des de l'oposició considerar que cada mesura d'ajust que pren aquest Govern és una mesura de traspasar una línia vermella. I, d'altra banda, cadascun dels col·lectius és extremadament conscient de la seva funció, és cert, i, conseqüentment, molt sensible a l'hora de fixar línies vermelles. Però, és clar, és funció del Govern distribuir els escassos recursos davant de les creixents necessitats que provoca al mateix temps la situació que patim. I, per tant, crec que en aquest moment no es pot dir que un redimensionament dels centres de justícia juvenil creua les línies vermelles, perquè han sofert ajustos també la sanitat, l'educació, la tercera edat. Tota la societat pateix aquesta tensió i ens adaptem, i això no són línies vermelles.

D'altra banda, quatre internes per cambra, ho repeteixo una altra vegada, escolti'm, ja ho tenim, això. És que sembla que ara m'ho inventi. I això no ha de passar en la totalitat dels centres. Per què? Pel redimensionament. I també vaig dir a la Comissió de Justícia que no era cosa de posar llits en totes les habitacions, sinó que s'havien esmerçat noves habitacions en espais que estaven buits. Perquè, escolti'm, Can Llupià és impressionant, és un centre que dona molt de sí, i no acumulant persones en les mateixes habitacions, sinó que permet la capacitat de construir-ne de noves, i per tant de fer escales econòmiques que ens permetin, amb un nou redimensionament, fer la mateixa feina amb menys objectes, amb menys edificis, eh?

Em diu vostè que les dades dels ingressos són fluctuants. Evidentment, però és que, precisament pel redimensionament, tancar no significa tenir menys places de les que teníem fins ara. Per tant, diguem que

la tècnica adequada és aquesta, no només tancar un centre. I, evidentment, com menys ocupants, menys escapoliments i menys problemes, perquè és que el centre, per exemple, de Montilivi no supera mai una tercera part de la seva capacitat absoluta i total.

La renovació dels sistemes de seguretat? Doncs miri: el Defensor del Pueblo, en una carta que em va enviar, em diu que això s'hauria d'haver fet fa molt temps, no? O sigui, vull dir que la situació aquesta no és nova, que el centre pateix unes deficiències que, bé, per les circumstàncies no s'han corregit fins ara. Però, és clar, ara no ens vingui a demanar vostè que per 700.000 euros per què no fem aquesta modificació. Doncs miri: perquè ara precisament és el moment en què això no es pot fer. Es podria haver fet abans. No li ho discuteixo, que es podria haver fet abans, eh?, igual que equipar millor el centre i moltes altres coses..., amb la situació del mur, que no es preocupi, tindrem molta cura per no ser responsables de cap culpa extracontractual; no es preocupi, que ja es prendran les mesures necessàries, evidentment. Però, com li deia, és molt fàcil des de l'oposició parlar de mala gestió, quan la gestió es pot millorar, es pot millorar i sense costos.

Jo només li dic això, consellera: que sigui comprensiva, que entengui la situació en què ens movem, i que evidentment aquest és un sector sensible de la societat...

La presidenta

Senyora consellera...

La consellera de Justícia

...però amb el personal que tenim i els centres que tenim es pot fer la feina sense cap dels problemes.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per a la rèplica, té la paraula l'honorable senyora diputada.

Carme Capdevila i Palau

Gràcies, presidenta. Honorable consellera, honorable conseller..., no m'ha respost. Entenc que encara està en una situació repensant, reconsiderant... Miri, no em preocupa. M'agrada, que encara reconsiderin, i espero i desitjo de veritat que d'aquesta reconsideració en surti donar compliment a la moció aprovada per aquest plenari d'evitar el tancament de Montilivi i d'Els Tíllers.

Miri, vostè em parla de la racionalització de la despesa. I jo li he dit que entenia la situació, jo li ho he dit. Ara bé, honorable consellera: vostès han marcat les seves línies vermelles, perquè racionalitzar la despesa no vol dir actuar exclusivament sobre la despesa. Es pot actuar també sobre els ingressos. Per què no s'ha acceptat mai cap proposta d'Esquerra Republicana per millorar els ingressos? Aquí l'acompanya l'honorable conseller. Per què no s'ha acceptat mai? Impost sobre

els dipòsits bancaris, recuperin el tram de l'impost de successions que van suprimir, impost sobre l'energia nuclear... Això els dona... Això és una altra línia vermella que vostès han traspassat, i vostès han decidit situar-se a l'altre cantó de la línia vermella.

I permeti'm, honorable consellera: a mi em dol moltíssim que un membre del Govern de la Generalitat basi o argumenti les seves decisions en base a un informe del Defensor del Pueblo. Sap com fa, vostè, les visites, el Defensor del Pueblo? Les fa... Són visites de metge. Són visites de metge amb les quals elabora uns informes... Bé, jo diria que poques vegades aquestos informes del Defensor del Pueblo s'han elaborat de manera favorable als interessos del Govern de la Generalitat. No utilitzi aquest informe, honorable consellera, no l'utilitzi. El Defensor del Pueblo no ens té de dir res sobre el funcionament del Govern de la Generalitat de Catalunya. Tenim una llei pròpia del Síndic de Greuges, i aquest ha de ser el nostre referent, ens agradi o no ens agradi.

Permeti'm que li parli també d'una altra qüestió que a mi em preocupa. És a dir, vostè ens diu que vol reforçar tots els programes educatius de medi obert. Miri, Esquerra Republicana estem al seu costat. I ens agrada –ens agrada–, aquesta decisió. La considerem encertada. Ara, jo també entenc, honorable consellera, que els menors que tenen condemnes d'internament és perquè ha estat impossible contenir la seva activitat delictiva en el medi obert. Per tant, jo voldria entendre, honorable consellera, que en aquest moment –en aquest moment– no tenim cap menor internat per falta de mitjans en el medi obert. Voldria entendre això, perquè del contrari estaria realment preocupada.

I vull parlar últimament d'una altra qüestió que vostè ens posa: que a Girona els nostres menors no quedaran deslocalitzats pel fet que habilitarà un centre, un pis, un pis que té un màxim de setanta metres. L'ha visitat, honorable consellera, aquest pis? Té setanta metres. Com vol ampliar les places d'aquest centre? Com les vol ampliar? O és que tenen prevista una altra ubicació? Pensi en altres possibilitats. L'edifici de Montilivi li proporciona alternatives per fer viable el projecte de justícia juvenil, li proporciona alternatives diferents de les que té actualment i que li permeten racionalitzar la despesa. Jo li demano això, honorable consellera: que pensi en aquelles alternatives que ens permeten mantenir oberts els equipaments però que alhora li permeten racionalitzar la despesa.

Miri, això ha passat en el passat. Jo vaig ser directora d'una part, d'un trosset, de Montilivi. Però en el cas de nens de protecció, no de reforma; en aquella època es deien d'aquesta manera. Perquè en aquell moment hi havia un baix nombre d'ingressos en el centre, i es va buscar una alternativa per mantenir aquest equipament. I, després, quan n'hi va haver un de nou, la necessitat es va retornar i va ser ocupat, en aquest cas, per noies. Per tant, busquin aquestes alternatives.

I permeti'm que li digui una cosa: no em confongui un equip educatiu amb un lloc de treball. És evident que l'acumulat és a la persona, el seu compromís, la seva professionalitat. Però, escolti, construir un equip

educatiu costa molt, eh?, costa molt. Per tant, no és el mateix equip educatiu que mantenir un lloc de treball. És que hi han raons que vostè ens dona que, francament..., com el tema de dormir quatre persones a les habitacions perquè només hi van a dormir. És igual, ja ho sé, que existeixen. Però...

La presidenta

Senyora diputada, ja se li ha acabat el temps, eh?

Carme Capdevila i Palau

...si precisament s'han fet canvis... Acabo. Si precisament s'han fet canvis, entenc que eren canvis per anar a millor, no per retrocedir a una situació anterior.

Hi torno a insistir, consellera, perquè aquest és l'objecte de la meva interpellació. Ara ja li ho pregunto diferent: quan ens comunicarà vostè que donarà compliment a la resolució aprovada en el Parlament? Quan ens comunicarà vostè com ho farà, com donarà compliment a la moció aprovada en el Parlament? Quant temps necessita per reconsiderar?

La presidenta

Senyora diputada...

Carme Capdevila i Palau

Pensi que en aquests moments –acabo, honorable presidenta– els equips educatius pateixen; pateixen moltíssim i necessiten respostes. No es pot llançar una bomba i després amagar-se darrere del mur de contenció. Per tant, jo li demano agilitat en la seva presa de decisions, i que aquest capítol es tanqui, i es tanqui per bé, mantenint obert el centre de Montilivi i el centre d'Els Tíllers.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per a la rèplica, té la paraula l'honorable consellera de Justícia.

La consellera de Justícia

Moltes gràcies, presidenta. Bé, això de llançar una bomba, evidentment no ho va fer el Departament de Justícia. O sigui que la bomba no sé qui la va llançar, però nosaltres, evidentment, no. Perquè ja li dic que quan es prenen decisions d'aquest tipus es pren la decisió quan tots els elements corresponents estan lligats. I jo li deia que encara lligàvem, eh?, perquè un redimensionament de centres exigeix un projecte, i exigeix uns acords i unes decisions administratives formals. I tot això, evidentment, està sense fer.

Però si totes les qüestions que s'estudien apunten al fet que això no ha de tancar el model, no hem de tenir por de prendre la decisió. Perquè, evidentment, vostè pot dir que una persona d'un equip educatiu no és el mateix que un lloc de treball. Però, perdoni, a la per-

sona de l'equip educatiu el que la preocupa és el lloc de treball, i si se li garanteix el lloc de treball penso que en aquests temps... Perdoni, però no es pot descontextualitzar el que vivim de totes aquestes qüestions. I, si no, em diu que aquesta persona només pot fer la seva feina al centre educatiu i amb aquest equip educatiu. Hem de ser dinàmics i estem preparats per fer la feina allà on calgui i de la millor manera possible. I això és un professional. I això es farà, eh?

Els temes econòmics els deixaré de banda, atès que està aquí el conseller d'Economia..., però només perquè ni són aspectes en els quals jo pugui incidir ni són de la meva competència. Però evidentment recolzo el conseller d'Economia en totes les decisions que es prenen en seu de govern. Per tant, crec que el que ha de fer és, si té una interpellació en matèria econòmica, parlar directament amb el conseller d'Economia, tot i que les decisions que es prenen al Govern evidentment són col·legiades i fins al moment s'han pres per unanimitat.

Per tant, evidentment, jo estudio totes les alternatives possibles per fer-ho de la millor manera, eh? I crec que tancar dos centres, per molt que diguin, no és trencar un model. De fet, ja s'havia tancat un mòdul a Montilivi fa mesos per desús, perquè no s'omplia, i ningú ha dit re, perquè no podem tenir la casa oberta permanentment esperant que s'ompli. Això té costos. Per tant, ens hem d'adaptar a la situació.

El pis? A veure, el pis és la manera de reforçar el medi obert i semiobert a Girona. I, escolti'm, al pis hi tenim una persona, ara, perquè el grau de delinqüència dels arrelats a Girona, dels gironins, és molt baix. Doncs, d'això ens n'hauríem de felicitar. Per tant, crec que el que hem de fer és adaptar els equipaments a les necessitats que tenim en cada moment, eh? Igual que els programes, que estan permanentment sotmesos a revisió.

Respecte del Defensor del Pueblo, doncs, miri, jo és l'únic que tinc, de moment, perquè el síndic de greuges no m'ha enviat re, però sí que he parlat amb ell d'aquest tema, i concretament divendres ve al departament i parlarem amb tota la tranquil·litat sobre aquesta qüestió. Li recordo que el dia 22 de maig va comparèixer també davant de la comissió corresponent, i ell va dir que primer parlaria amb el Departament de Justícia i després faria les declaracions oportunes. Doncs agraeixo molt, i ho dic aquí públicament, al síndic de greuges que hagi fet aquestes manifestacions, que en principi permetran d'una manera tranquil·la poder explicar quin és el meu capteniment, compartir amb ell les meves preocupacions i els meus objectius d'un futur més immediat i valorar conjuntament tot allò que s'ha de fer.

Respecte de les dades, bé, per molt que diguin, el Departament de Justícia no pot manipular dades, i a més a més no les pot ni maquillar. I les entrades i sortides dels menors no les decideix el Departament de Justícia. Les decideix un jutge. Ho recordo sempre, perquè aquí sembla que enviem tothom a no sé on per intentar tancar el sistema de justícia juvenil. No. Això ho fa el jutge amb el filtre previ del fiscal, i nosaltres el que

fem és executar les mesures tal com diu l'òrgan judicial i amb l'informe previ de la fiscalia.

Respecte del personal, torno a dir el que ja vaig dir a la reunió, i espero que amb això el personal quedi tranquil. Es treballa força per aconseguir aquest objectiu.

Per tant, amb aquesta interpellació només desitjo haver aclarit algun aspecte més del que es va dir el dia 31 de maig a la comissió. I mantinc la consideració que tancar dos immobles no vol dir trencar el model de la justícia juvenil.

Moltes gràcies.

La presidenta

El següent punt de l'ordre del dia és la moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la lluita per la inclusió social i l'eradicació de la pobresa.

Moció

subsegüent a la interpellació
al Govern sobre la lluita per la inclusió
social i l'eradicació de la pobresa
(tram. 302-00153/09)

Presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Pere Bosch.

Pere Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, fa escassament una setmana teníem l'oportunitat de debatre en aquesta cambra parlamentària allò que hauria de ser, al nostre entendre, una de les principals preocupacions del Govern, que és la lluita per la inclusió social i l'eradicació de la pobresa.

Vàrem plantejar en aquell moment algun seguit de mesures, i cal dir que això significa una mena de fil conductor del nostre grup parlamentari al llarg d'aquest any i escaig de feina en aquesta nova legislatura. Hem presentat una primera moció que demana al Govern i insta el Govern a impulsar un pacte nacional per la inclusió social i l'eradicació de la pobresa. Vàrem tenir en aquell moment el suport i la complicitat del Govern. Ho agraïm. Vàrem demanar tot seguit una moció centrada en el tema de la crisi alimentària, el malbaratament de recursos. També vam tenir la complicitat del Govern. Hem insistit, en aquest cas sense tant èxit, en la reforma de la renda mínima i en el fet que aquesta reforma es pugui fer amb el màxim consens possible. I avui intentem incidir i reblar el clau, ho repeteixo, en allò que hauria de ser, al nostre entendre, la principal preocupació del Govern.

Hi han ciutadans, en aquests moments, que ho passen francament malament. I això posa en perill la cohesió social del país, però posa en perill, sobretot, la subsistència de molts conciutadans i conciutadanes. I la societat civil fa els deures. Ho veiem des de moltes perspectives. Ho fa reforçant els seus recursos, traient

espais i complicitats d'allà on no n'hi havien i, en definitiva, participant i implicant-se de forma activa per tal d'afrontar aquesta crisi que algun membre..., qualificava com una mena de crisi de postguerra.

Avui el que plantegem és un seguit de mesures que intenten situar el full d'atenció, el repte, en el Govern. És a dir, volem que el Govern lideri aquest procés, que estigui al costat de les entitats, que estigui al costat de la gent i que, en definitiva, impulsi mesures.

Entenem, lògicament, que és un moment complicat per plantejar propostes que signifiquin un cost econòmic, però deuen convenir amb mi que en determinats àmbits es tracta de prioritzar. I prioritzar vol dir des d'un punt de vista impositiu, però prioritzar també vol dir a nivell de la despesa. O és que no és prioritari en aquest país, per exemple, garantir que tots els infants del país puguin tenir garantida la seva alimentació a través d'un dels espais..., que són els centres educatius? És, o no ha de ser, això, una prioritat? O no ha de ser una prioritat del Govern aconseguir un pacte nacional que inclogui totes les forces polítiques i tota la societat civil al voltant d'un objectiu a llarg termini en aquesta matèria? O no ha de ser una prioritat reformar la renda mínima per tal d'evitar que hi hagi gent que en quedi exclosa i que per tant quedi exclosa del sistema? Tot això, lògicament, han de ser prioritats, i ha de ser el Govern el que ha de definir-les de forma clara.

En aquesta moció intentem abordar aquests aspectes. D'una banda, demanem al Govern que acceleri els treballs de redacció d'aquest Pacte nacional per la inclusió social, i demanem que en base a aquest document, o a aquest grup de treball que va crear en el seu moment el departament, s'entreguin una sèrie d'actuacions d'aplicació immediata que siguin calendaritzades i quantificades econòmicament. És a dir, volem algunes mesures que el Govern comenci a aplicar i que siguin mesures fruit del consens d'aquest espai de debat que s'ha definit.

Segon punt important, que jo crec que significaria, en cas d'aprovar-se, entenem que probablement podrà ser així..., és incidir en un espai importantíssim a nivell de sociabilitat, però també a nivell de garantia d'una alimentació equilibrada de cara als nostres infants del país.

Què demanem en aquest punt? Demanem en primer lloc que s'estableixi un protocol, és a dir que hi hagi un protocol concertat amb els diferents agents que hi intervenen –amb els agents socials, amb els centres educatius, amb els serveis socials– per tal de detectar aquells infants que van a l'escola –i sabem que n'hi han, tots plegats segurament que en tenim casos– o bé sense esmorzar o bé que durant l'estona del dinar es queden però no accedeixen al dinar, o casos d'infants que es queden sense accedir a una beca menjador. Fa pocs dies teníem una compareixença de la Creu Roja, i ens informaven que hi havien mares que havien de triar entre els seus tres fills, un dia sí, un dia no, accedir a la beca menjador, perquè no tenia la possibilitat que tots tres hi accedissin. I, d'acord amb això, el que fem és instar el Govern a destinar els recursos necessaris per tal de cobrir aquesta demanda.

També demanem un aspecte que no existia fins ara, i és que hi hagi un informe periòdic –al final, doncs, serà un informe anual, és igual, ens val–, un informe en el qual es defineixin quines són les beques menjador centre a centre, però també quina és la carència d'aquestes beques.

Demanem altres coses. Tornem a incidir en el tema de la renda mínima. El que no farem és voler imposar el nostre model al Govern, però el que sí demanem al Govern és que recuperi el camí que no havien d'haver perdut mai, el camí del diàleg. I, en aquest sentit, a través de l'instrument que defineix la mateixa llei de la renda mínima, el que demanem és que s'asseguin els diferents agents per intentar pactar un nou model.

També incidim en la infància, incidim a tenir mecanismes per tal de poder diagnosticar i detectar, en definitiva, quines són les necessitats prioritàries.

I per tot això voldria demanar el suport de la resta de grups. Em sembla que seria important per a aquesta societat civil que en aquests moments treballa fent esforços, o redoblant els seus esforços, que avui d'aquesta cambra parlamentària en sortís un suport unànimе, en sortís un missatge...

La presidenta

Senyor diputat...

Pere Bosch Cuenca

...al meu entendre, contundent, i és que tots plegats lluitem de forma inequívoca per tal d'eradicar la pobresa.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per defensar les esmenes presentades té la paraula, en primer lloc, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, l'il·lustre senyor Antoni Strubell.

Antoni Strubell i Trueta

Senyora presidenta... Il·lustres diputats i diputades, Solidaritat, lògicament, entrarà amb aquest esperit que ha demanat el diputat Bosch de suport, tant de bo que unànimе, en aquesta moció.

Compartim plenament el sentit de les prioritats que hi ha incloses en aquesta moció i la necessitat de donar suport a aquesta preocupació tan vivament defensada des del tercer sector i que tan important és des del punt de vista de la cohesió social. Abans s'han dit les xifres alarmants de pobresa infantil que hi ha al nostre país, i ha de ser una prioritat, lògicament, lluitar contra això. Ens hem de felicitar tots com a Parlament que la recent creada Comissió d'Infància podrà dedicar-se a aquest tema de manera prioritària.

Però voldria centrar-me en la moció. És evident que necessitem el document de bases del Pacte nacional per la inclusió social i l'eradicació de la pobresa, i cal definir les actuacions d'aplicació immediata, perquè

no es pot qualificar d'altra manera que d'emergència el moment que vivim.

Potser el que s'hauria hagut de fer aquest curs, amb les xifres que ja manejàvem tots, ho hauríem d'assegurar de cara al curs que ve, quant al protocol per detectar, juntament amb aquestes entitats, els infants que poden efectivament patir deficiències alimentàries a casa, no porten l'esmorzar a l'escola o no poden accedir als menjadors escolars per raons econòmiques. I caldrà assegurar que es destinin a aquesta finalitat els recursos necessaris, i no sols gràcies a les deduccions fetes als mestres que van fer vaga el dia de vaga. Sembla trist que en un país avançat..., s'hagi de repenjar en aquesta necessitat.

Solidaritat ha presentat una esmena al punt 3 per tal de cridar l'atenció sobre les necessitats en aquest camp del futur immediat i també en el sentit d'evitar que cap infant del país amb necessitats socials es quedi sense una alimentació saludable en els futurs mesos. I ho ha fet amb l'ànim de convocar amb màxima urgència les entitats del tercer sector per tal d'estudiar mesures d'emergència per tal d'atendre les necessitats que puguin tenir aquells infants que estan en situació de risc, en situació de pobresa ara, i per tal d'atendre les seves necessitats alimentàries durant els mesos de vacances d'estiu.

La presidenta

Senyor diputat...

Antoni Strubell

No podem esperar al mes que ve, no podem esperar al curs que ve.

I en el punt 5 Solidaritat també troba necessari trobar mecanismes reals i funcionals per posar en circulació de manera immediata tots els pisos buits propietat de les entitats financeres i de les administracions públiques a fi de cobrir les necessitats d'habitatge.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la il·lustre senyora Eva Granados.

Eva Granados Galiano

Gràcies, presidenta. Bon dia. Amb relació a la moció d'Esquerra Republicana, des del meu grup parlamentari ens volem felicitar pel fet que el Grup d'Esquerra Republicana porti a aquesta cambra un tema tan important com és la lluita per la inclusió social i l'eradicació de la pobresa, i també valorar com a molt sòlida la interpellació que va fer el senyor Bosch al conseller Cleries en el ple passat, on es parlava d'una situació d'emergència social al nostre país.

Sí que, igual que els dic que ens felicitem per aquesta interpellació, també els trasllado que la lectura de la moció, doncs..., des del meu grup parlamentari varem

valorar que era poc ambiciosa, en el sentit que si es parlava en la interpellació d'una emergència, doncs..., parlar d'«augmentar» o «mantenir» en els mateixos redactats de la moció ens ha sobtat.

Encara ens sobten més, malauradament, els acords que se'ns traslladen, a què han arribat amb el Grup de Convergència i Unió, perquè ja no es parla d'«augmentar» en cap cas, sinó que es parla de «mantenir». En alguns casos diu, fins i tot, «tal com fa el Govern», quan això no és del tot cert, en alguns punts.

Des del meu grup parlamentari creiem que el diàleg, el consens i els acords són molt importants en aquesta cambra, sobretot sobre els temes de pobresa. Però des del meu grup parlamentari ja fa molts mesos que veiem que tenim acords en aquesta cambra i trobem a faltar els fets, els calendaris i les partides pressupostàries.

El meu grup parlamentari ha presentat diverses esmenes en aquesta moció. Una que té a veure justament amb aquest Pacte nacional per la pobresa de què parlem des de fa mesos. De fet, el Govern va pactar amb les entitats ja l'any passat un document de propostes, i encara avui no té ni calendari ni partida pressupostària. Ara sembla que hi ha un acord, que el meu grup recolzarà, però que barreja el pacte nacional amb un document de propostes, amb unes mesures molt concretes, però no concretades en el calendari i en les partides pressupostàries.

Veiem també que l'esmena que ha presentat el meu grup parlamentari referent a la renda mínima d'inserció, on es diu que es traslladi..., i es compensi els ajuntaments per tots els esforços que han hagut de fer des del col·lapse de l'any passat, no és acceptada per Esquerra Republicana. I ho lamentem. I esperem que la xarxa d'últim recurs, que és una proposta que el meu grup trasllada a aquesta cambra, sigui acceptada pel Grup d'Esquerra Republicana.

Lamentem que, sobre el tema de la renda mínima, un any més tard del col·lapse de l'agost de l'any passat encara estiguem amb redactats que diguin «obrir converses». El meu grup parlamentari creu que tots fa més d'un any que tenim les converses obertes, i tenim propostes a sobre de la taula, i hi ha acords del Govern amb les entitats sobre quina reforma s'hauria de fer de la renda mínima. Per tant, entenem que no hauria de ser ara «obrir converses», sinó directament entrar en el debat parlamentari d'aquesta reforma tan necessària.

Vull parar-me un moment, en el temps que em queda, sobre el punt 9 de la moció. El punt 9 de la moció parla dels contractes programa. I els haig de dir que, si el meu grup recolzarà el conjunt de la moció d'Esquerra Republicana, aquest punt 9 el meu grup no el podrà recolzar, perquè diu que es mantingui, tal com es fa, la mateixa quantia per als ens locals de l'any 2010. I, és clar, com que el conseller ha signat aquests acords fa escasses hores, el que hem de dir és que aquests acords no respecten la quantia del 2010. Aquests acords estan per sota de la quantia de l'any passat i per sota de la quantia del 2010. I no s'hi val, això de sumar partides de l'Institut Català de la Dona incorporades als contractes programa per fer veu-

re que la quantia és més gran. Per tant, lamentant-ho molt, els contractes programa al nostre país –en un moment, com deia el diputat Bosch i diuen les entitats socials, d'emergència nacional, d'emergència social– baixen. El 2010 l'import era de 185 milions d'euros, i en aquests moments falten 10 milions, al voltant de 10 milions. I ho hem de dir. Per tant, nosaltres no volem contribuir a confondre la ciutadania dient que hi ha els mateixos recursos per als ajuntaments, perquè no és veritat.

Pel que fa a infància, la compareixença també va ser molt contundent, i lamentem que en aquests moments l'únic acord sigui establir un sistema de coordinació, que entenem que ha de funcionar en els municipis abans que acabi aquest any. La pobresa infantil creix. Ho denunciem els estudis, ho denunciem els grups parlamentaris. I el que el meu grup parlamentari vol posar a sobre de la taula és que les beques menjador baixen, les escoles bressol estan en situació directament de tancament perquè la consellera Rigau les escanya fins als 875 euros i els contractes programa baixen. Per tant, els impactes en la infància, evidentment, són molt més grans.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió té la paraula la il·lustre senyora Anna Figueras.

Anna Figueras i Ibàñez

Moltes gràcies, presidenta. Una salutació a la secretària general del Departament de Benestar Social i Família i a la directora general de l'ICASS.

I, en tot cas, jo voldria, il·lustres diputats i diputades presents a la sala, començar aquesta meua intervenció amb un ferm reconeixement a tots els membres de totes aquelles entitats que conjuntament –i amb suport del Govern, però– treballen dia a dia per pal·liar els efectes de la pobresa i de l'exclusió social, una xacra que no és nova, tots ho sabem, però que és veritat que malauradament, i donada la situació actual de crisi econòmica, està en el centre de l'agenda d'aquest país. Per tant, a tots ells un reconeixement a la seva tasca.

I també voldria, com no, i perquè crec que és de justícia fer-ho, destacar el reconeixement de la ferma voluntat d'entesa per part del grup proponent. Mirin, la pobresa i l'exclusió social requereixen aquesta voluntat d'entesa, i crec que avui, sense que sembli o soni vanitós, els qui hem llargament negociat, i durament negociat, aquesta iniciativa, crec que hem estat a l'alçada del que requereix la situació.

Ens trobem davant d'una moció que recull la transversalitat que colpeja durament aquells que pateixen la vulnerabilitat que produeix la pobresa. No en va aquesta iniciativa parlamentària recull actuacions sobre infants en risc, sobre necessitats alimentàries, sobre habitatge, renda mínima, persones i famílies sense sostre, urgències socials i altres, no?, paràmetres que recull i que vol solucionar també el Pacte nacional per la

inclusió social i l'eradicació de la pobresa, que, com bé deien, dissenya conjuntament amb el sector –i després hi haurà un tràmit parlamentari– i comença a aplicar, malgrat el que s'hagi dit, el Govern de la Generalitat de Catalunya; un pacte que el Govern, com els deia, treballa conjuntament amb els agents implicats, que vol marcar els objectius principals de la lluita contra la pobresa, que vol apostar per la seva sostenibilitat, i per això s'elabora mitjançant un ampli procés participatiu per tal d'esdevenir això: un pacte real i un pacte útil, que després, al cap de dos dies, no n'haguem de prescindir; un pacte que en breu, deien que no se sap quan... Escolti'm, el Govern ja s'hi ha compromès i ho ha anunciat: aquest mateix estiu disposarà de la proposta de document de bases i endegarà la confecció de plans específics per afrontar la situació real de cada moment.

Aquest pacte, doncs, com els deia, recull moltes de les actuacions de què tractem avui en aquesta moció, com per exemple les persones i famílies sense sostre. I aquí cal destacar que, malgrat que alguns ho posin en dubte, el Govern ja implementa moltes de les accions que recull aquest pacte, perquè s'ha anat fent molta feina amb anterioritat. Cal dir que el departament, en la seva convocatòria de subvencions per a entitats per al desenvolupament d'accions de lluita contra la pobresa, dotada de 5 milions d'euros, bastants més que l'any passat, i no cal dir d'altres, ha previst una línia específica d'atenció directa a les persones sense llar.

Per exemple, pel que fa a la taula sobre excedents alimentaris. I és veritat que ha d'apostar per l'eficiència i l'eficàcia dels serveis que cobreixen les necessitats bàsiques d'alimentació, per la sensibilització per evitar el malbaratament dels aliments i, evidentment, per la cooperació amb la societat civil, i en aquest sentit el Govern té previst convocar, i així ho ha anunciat, per al dia 10 de juliol l'esmentada taula.

Pel que fa a la pobresa infantil, i a més a més és gran part, la part central, d'aquesta iniciativa, cal remarcar que el Govern aposta fermament per mantenir, per exemple, l'oferta d'activitats extraescolars, casals, colònies adreçades a infants en risc... I, per això, des de la Direcció General d'Infància i Adolescència, des de la Direcció General de Joventut i des de la Direcció General de l'ICASS es mantindran certes partides, evidentment, perquè tots aquests infants en risc puguin seguir gaudint, evidentment, d'aquestes activitats extraescolars.

Pel que fa a la garantia d'una atenció adequada de les urgències socials, senyora Eva Granados, escolti'm bé: el Govern ha signat ja tots els contractes programa, o quasi tots, amb els ens locals mantenint la partida destinada a ajuts per a urgència social. Si vostè llegeix, i llegeix bé, l'esmena que nosaltres hem fet, veurà que el que garanteix, el que realment manté, entre d'altres, és aquesta partida d'urgència social, que és del que tracta, evidentment, aquest punt de la moció, no d'altres coses. Per valor de 5 milions d'euros, senyora Granados, com el 2010, com el 2011 i com el 2012.

Finalment, i després d'experiències no reeixides, la moció també vol posar en valor tot el treball realitzat per la societat civil en matèria de diagnosi d'inclu-

sió social, i a l'hora de poder elaborar informes que ens permetin detectar la situació real de la pobresa del nostre país utilitzar, evidentment, tota aquesta feina que molt diligentment fa la societat civil del nostre país.

Celebrem que aquesta moció reconegui les responsabilitats dels diferents governs i que en matèria de plans d'ocupació activa el Govern de l'Estat, així ho sembla, no eludeixi les seves responsabilitats, com sí que ens sembla que ha fet reiteradament amb els centres especials de treball. Però en tot cas celebrem que l'orientació sigui una altra, en aquest cas.

Mirin, per tots aquests motius, i per altres, evidentment, que per manca de temps no m'hi podré referir, nosaltres hem presentat esmenes. Algunes s'han transaccionat amb el grup proponent amb la ferma voluntat de treballar en pro de la lluita contra la pobresa. Jo els diria que la pobresa no coneix ideologies, vostès ho saben, i a més a més no se supera amb estratègia parlamentària. De segur que no. Crec que l'esperit amb què s'ha negociat aquesta moció respon a una ferma voluntat de treballar plegats des del Parlament per la inclusió social, per les persones en situació de vulnerabilitat.

Acabo en molt pocs segons, presidenta. Mirin, i abans s'hi feia referència: fa temps que la societat civil del nostre país ens demana un front comú per començar a vèncer aquesta lluita contra la pobresa del nostre país. Avui esperem des del Grup Parlamentari de Convergència i Unió que, plegats, puguem fer un pas conjunt i ferm cap endavant per realment vèncer aquesta lluita.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya té la paraula la il·lustre senyora Marisa Xandri.

Marisa Xandri Pujol

Gràcies, presidenta. Conseller, diputats i diputades, bé, tinc cinc minuts per posicionar-me davant la moció d'Esquerra Republicana de Catalunya que gira a l'entorn de la pobresa i de la lluita per la inserció social.

Tant des d'aquest faristol com des de l'àmbit de les diferents comissions, des del Partit Popular crec que ja hem expressat en primer lloc la nostra sensibilitat pel que fa a aquelles capes de la societat que ho passen més malament, per tots aquells catalans i catalanes que es veuen colpejats més fortament per la crisi econòmica. I en segon lloc tot el nostre suport també l'hem expressat a les entitats socials, que juguen un paper fonamental en l'elaboració del document de bases del Pacte nacional per la inclusió social i l'eradicació de la pobresa, un document que segons té previst el Govern, i tal com s'aprovarà avui, es presentarà aquest estiu.

Aprofito també per destacar la tasca de totes les entitats en l'elaboració d'un altre document: el document de bases del Pacte per la infància de Catalunya, un pacte que esperem veure tancat a la tardor d'aquest

2012. I en aquest sentit hi faig referència perquè un dels punts de què tracta és el de la pobresa infantil. De fet, la interpellació del diputat d'Esquerra Republicana que ha propiciat aquesta moció hi feia menció, i feia menció de dades alarmants: un de cada quatre menors a Catalunya és pobre, i el 32 per cent de les famílies, la majoria amb fills a càrrec, tenen problemes per arribar a fi de mes.

Bé, centrant-me més concretament en la moció, aquesta és una moció que pretén aglutinar moltes qüestions que d'alguna manera o altra estan vinculades al tema de la pobresa: la renda mínima d'inserció; els contractes programa; els ajuts als infants i adolescents; polítiques d'habitatge; excedents alimentaris; persones, famílies, sense sostre, etcètera. Tal vegada s'han volgut abordar massa qüestions en una mateixa moció.

El Partit Popular donarem suport a la majoria de punts del redactat final. Voldria destacar la transacció a què hem arribat del punt 4, referent al manteniment per part del Govern de l'Estat dels plans d'ocupació activa adreçats especialment als col·lectius més vulnerables.

Més que cimeres, protocols i reunions urgents, el que ens demana la societat és que ens posem a treballar, a treballar de valent per tal d'aconseguir l'objectiu que suposadament persegueix aquesta moció, i que no és un altre que el de l'eradicació de la pobresa i el de la inclusió social.

En aquest sentit, ja ho he dit i ho repeteixo, els grups polítics tenim dues eines molt potents per treballar: el document de bases del Pacte nacional per l'eradicació de la pobresa i el de la infància.

Creiem a més a més que una de les claus per donar solució a les situacions extremes de pobresa és la de posar en marxa al més aviat possible un nou model de la renda mínima d'inserció. En aquest sentit estem plenament d'acord que s'han d'obrir converses de forma immediata amb el Comitè de Seguiment de la Renda Mínima, les entitats socials –taula del tercer sector, ECAS, Creu Roja, etcètera..., i amb els partits polítics per consensuar una nova llei al respecte.

Creiem també molt positiu, i exigim que el Govern hi doni compliment, que abans de finalitzar l'any es resolguin tots els expedients oberts a data d'avui.

Cal, però, tenir en compte que la pobresa a Catalunya és estructural i no conjuntural. Això fa que avui no tan sols s'hagin de dissenyar i prendre mesures excepcionals per lluitar contra aquest fenomen, sinó que és necessària una reflexió en profunditat i de manera conjunta entre l'Administració i la societat al voltant d'aquest fenomen per tal de trobar un nou model que ens permeti acabar situacions d'exclusió social.

I aquí, senyor Bosch, li estiraria una mica les orelles, perquè quan vostès van governar potser s'haurien pogut prendre mesures per fer front a la pobresa, perquè en aquell moment també n'hi havia.

En definitiva, afrontar aquesta situació significa haver de multiplicar els esforços de l'Administració en aquest àmbit, però sobretot el que suposa és una revi-

sió a fons de les prioritats del Govern en l'àmbit de les polítiques socials.

És necessari també que tota la societat catalana es conscienciï d'aquest problema. Aquesta part, la conscienciació dels ciutadans, és un element vital perquè la lluita contra la pobresa i l'exclusió social sigui realment eficient. Cal treballar-hi més a fons des de tots els àmbits.

Moltes gràcies, presidenta.

La presidenta

Per fixar la seva posició té la paraula, en primer lloc, l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable presidenta. Honorable conseller, a Democràcia Catalana entenem que és prioritari buscar el màxim consens perquè aquest Parlament aprovi l'execució de polítiques per eradicar la pobresa i també el problema de l'exclusió social.

També estem d'acord que es facin polítiques pedagògiques per sensibilitzar sobre la necessitat de l'ajuda mútua. Pensem que hem de col·laborar amb les entitats d'ajuda al tercer sector que ens presentin les disfuncions que hi ha, i aleshores trobarem les solucions adequades.

També defensem les polítiques d'inclusió social que passin per la creació de llocs de treball, que passin per la defensa dels drets socials, per la millora dels serveis sanitaris i educatius i per l'accés a una «vivenda» digna.

Però el que és cert és que, i això ho sap perfectament el grup proponent, només podrem assolir aquests bons propòsits i aquests bons objectius sempre que disposem dels recursos per fer de Catalunya un país just i per fer polítiques d'aquest tipus amb majúscules. Bé, no hi ha res més just que demanar que es destinin o que s'inverteixin els impostos dels nostres conciutadans i els nostres..., a eradicar la pobresa i a fer polítiques d'inclusió social. Crec que des del Parlament de Catalunya hem d'aconseguir aquest consens perquè el Govern treballi pel concert econòmic, un concert econòmic basat en criteris d'equitat i justícia social i que certament serveixi perquè tinguem els recursos necessaris per fer tot aquest tipus de polítiques.

Gràcies, honorable conseller, molt honorable presidenta, il·lustres diputats i diputades.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula la il·lustre senyora Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Gracias, presidenta. *Conseller*, diputadas, diputados, Ciutadans dará apoyo a esta moción, como no podría ser de otra manera, porque compartimos la problemática de la pobreza y la inclusión social y com-

partimos el diagnóstico de Esquerra Republicana, el grupo proponente, de la necesidad de ponerse manos a la obra con el Pacto para la inclusión social y la pobreza, que ya el *conseller* anunció el otro día que estaría para el mes de junio.

Los datos de la pobreza en Cataluña y de inclusión social son cada vez más preocupantes. Por ejemplo, el 27 por ciento de pobreza infantil o niños que no comen proteína animal cada día. Sin ir más lejos, se ha tenido que organizar una maratón solidaria, como la que organizó el otro día TV3 contra la pobreza en Cataluña. Solo mencionaremos algunos datos: uno de cada cinco catalanes es pobre, hay 240.000 personas en paro que no cobran ningún tipo de prestación, en 2011 se realizaron casi ocho mil ejecuciones hipotecarias en Cataluña y hay unas ocho mil personas en estos momentos sin techo. Estos datos son suficientemente claros y preocupantes para urgir al Govern, como lo hace esta moción –moción por otra parte que ha sido consensuada con Convergencia y con los demás grupos–, a adoptar todas aquellas medidas necesarias para facilitar la inclusión social y luchar contra la pobreza que persigue esta moción.

Efectivamente, y para acabar, gobernar es priorizar, en esto creo que hemos coincidido todos, y apostamos porque desde el Govern se priorice por la pobreza infantil y por organizar, arreglar, modificar, todo aquello referente a la renta mínima de inserción.

Muchas gracias.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la il·lustre senyora Laura Massana.

Laura Massana Mas

Moltes gràcies, presidenta. Conseller, senyores diputades, senyors diputats, per anunciar-los d'entrada el nostre vot a favor a la moció plantejada, malgrat uns pactes que poden agradar més o menys o que poden semblar o no insuficients. Jo crec que el diputat Bosch ha fet un exercici com el que provem de fer tots, també ho deia la senyora Figueras, i jo crec que hi ha una degradació..., o una graduació d'ambicions, però els petits passos també compten, eh? Per tant, ens hi hem de sumar, hem de provar de sumar-nos-hi tots.

Hi ha coses de les quals jo dubto, i per això serem perseverants. I començaré pel darrer punt, que deia la senyora Granados, que és el punt 9. Hi votarem a favor, però, tenint en compte la consideració que té a allò que s'aprova a aquest Parlament el nostre Govern, se'm fa difícil de creure que sí... Ja està aprovada, i també ho explicava bé la diputada Granados, una reducció que crec que és del 3 per cent. Difícilment arribarem a això. Per tant, amb això també ens fem flacs favors si no som capaços de veritat de creure'ns-ho i de veritat invertir-ho. Nosaltres ho votarem perquè volem que sigui així, senyor Bosch, i en això haurem d'estar.

La resta de punts..., el senyor Bosch va tractar el tema jo crec que amb encert –també ho va fer el nostre grup per part meua, de fet ho discutirem després–, perquè realment estem en el centre de la preocupació de les persones o preocupació social. Nosaltres ja reivindicàvem que el Govern posés les persones en el centre, perquè considerem que no ho fa.

Aquesta moció, el que aprova, jo ho interpreto així, és que hi ha tot un seguit d'instruments que tenim i que també hem aprovat en aquest Parlament –part de la meua moció també ho diu– que no teníem habilitats o que els teníem poc desenvolupats, en la qüestió alimentària o com el mateix Pacte nacional per la inclusió social i l'eradicació de la pobresa, que de fet el conseller es va comprometre en aquell mateix moment a avançar que seria el juliol. Bé, si la pressió dels grups pot fer que coses que ja tenim funcionin, doncs endavant.

Altres qüestions..., és a dir, obrir el diàleg amb les entitats. Nosaltres creiem, i li ho vam reclamar en una primera interpellació, que aquest diàleg hauria de ser permanent i que aquesta cooperació hauria de ser permanent. Per tant, si s'ha d'obrir un diàleg i el Govern no ho accepta és que no hi ha diàleg. Però entenem que està bé que hi hagi un diàleg que sigui de forma immediata, perquè és més necessari i més urgent que mai.

Jo crec que en definitiva la moció avança en alguns aspectes, i nosaltres en aquest sentit..., és això, la trobem positiva. Em sembla..., i vull destacar un punt que el senyor Bosch ja em va explicar personalment, que és la qüestió del protocol per saber exactament, quan parlem de beques menjador, de centres educatius, quins infants a l'escola esmorzen o no i quins infants a l'escola poden accedir a menjadors escolars per raons econòmiques, i realitzar aquest seguiment i aquest informe. Jo crec que parlàrem d'una bona opció i que és en aquest sentit una opció positiva.

Però nosaltres sabem que això no és del tot suficient, perquè ho va dir el mateix diputat Bosch: la situació és d'emergència social. Ho deia la diputada Granados, ho hem dit tots els que hem sortit aquí. I les situacions d'emergència social requereixen accions i polítiques també radicals i diferents.

Em guardaré el temps que em queda, ja sé que no es pot..., que això és en sentit figurat. No tinc res més a afegir. Em reservaré el que haig de dir en la meua pròpia moció. Per repetir això, que els votem a favor.

Gràcies.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes té la paraula l'il·lustre senyor Pere Bosch.

Pere Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller, que avui surti d'aquí un compromís i un acord el màxim d'unànim possible, jo crec que serà unànim, jo crec que és positiu, i més en un tema com aquest. Em sembla que és el que ens demana la societat civil,

el que ens demanen en definitiva les forces polítiques i el conjunt de persones que treballen en aquesta temàtica.

Però a més a més d'això –a més a més d'això– jo crec que els aspectes que aprofitem avui són també positius. Evidentment, que no acaben de satisfer tots els objectius que tenia el nostre grup parlamentari, però sí que signifiquen un acord i un avenç en determinades matèries que fins ara havien estat impossibles d'aconseguir.

Que aconseguim que el Govern –no tant el conseller Cleries, que en aquests moments no en té la responsabilitat, però sí el conseller Mena– es decideixi a convocar les diferents parts per tal de definir un nou model de renda mínima..., això és positiu. El Govern, com a mínim, intenta redreçar i recuperar l'espai de concòrdia, l'espai d'acord, que és un espai que no havia d'haver capgirat mai.

Que aconseguim avui un acord per establir un protocol, un sistema de detecció d'aquells infants que van a l'escola, i que sabem que hi van, sense esmorzar o que no poden accedir a les beques menjador..., això és positiu. Igual que és positiu que tinguem al final de l'any un informe que ens digui quants infants es queden amb beca o quants es queden sense beca menjador.

Que disposem també que el Govern assumeixi el compromís d'adequar els recursos a les necessitats que puguin definir aquests informes i que puguin definir aquesta diagnosi..., això és positiu, també.

I igualment també és positiu que avui el Govern ens digui que tindrà abans de final de l'estiu un document de bases d'aquest Pacte nacional per la inclusió social. Això també, lògicament, és positiu.

Igualment que també és positiu un aspecte que no havíem aconseguit en altres intervencions, que és que avui el Govern també es compromet que aquest document del Grup de Treball per la Pobresa que en el seu moment va crear pugui establir un seguit de mesures que siguin calendaritzades i quantificades des d'un punt de vista econòmic. Això també, lògicament, és positiu.

Per tant, expressar la satisfacció del nostre grup parlamentari. Hem recollit, les passaré després a la presidenta, una sèrie de transaccions negociades amb el Grup de Convergència. Ho voldria agrair a la diputada Anna Figueras. Em sembla que ha fet un esforç encomiable. També, lògicament, la part que pugui correspondre al Govern. Hem recollit també l'última esmena del Partit dels Socialistes de Catalunya. I la resta entenem que estan integrades.

En definitiva, vaig on he començat. Avui em sembla que traslladarem un missatge positiu, més enllà que cadascú pugui sortir més o menys vencedor, que cadascú pugui aconseguir que els seus objectius es puguin aprovar plenament. Avui, en definitiva, adreçem a la societat un missatge que tots plegats treballe de forma unànime per tal d'eradicar aquesta xacra de la nostra societat.

Moltes gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats.

(Pausa llarga. Eva Granados Galiano demana per parlar.)

La presidenta

Senyora Granados?

Eva Granados Galiano

Gràcies, presidenta. Per demanar votació separada, però també per contradiccions de la diputada Figueras. *(Pausa.)* Sí, diputada Figueras, emergència social forma part de la fitxa 1 del contracte programa. S'ha reduït un 3 per cent, però és que a més hem de dir que el conseller Cleries ha eliminat una fitxa que es diu «d'atenció a famílies vulnerables». Per tant, el que cal dir és que en aquest país en aquests moments el conseller Cleries, el Govern, dediquen menys recursos a urgència social.

I, presidenta, demanem votació separada del punt 9 de la moció, que parla dels contractes programa.

Gràcies.

(Anna Figueras i Ibàñez demana per parlar.)

La presidenta

Senyora Figueras?

Anna Figueras i Ibàñez

Presidenta, per al·lusions i per demanar també votació separada.

La presidenta

Votació separada, també?

Anna Figueras i Ibàñez

En tot cas... Sí, d'aquest últim punt, que...

La presidenta

Trenta segons.

Anna Figueras i Ibàñez

Bé, en tot cas la votació separada seria d'aquest últim punt, eh?, que és l'esmena que s'ha acceptat del Partit Socialista, que és un punt d'addició. Per tant...

La presidenta

Exacte, sí...

Anna Figueras i Ibàñez

D'acord.

La presidenta

...és la darrera esmena.

Anna Figueras i Ibàñez

I per al·lusions aquests trenta segons. Senyora Grana-dos, un consell: abandonin la lluita tàctica i política contra el Govern i sumin-se a la lluita contra la pobresa.

Moltes gràcies.

La presidenta

Tinc... *(Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.)*
Senyor Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Senyora presidenta, no sé si hem entès bé que l'esme-na número 4 del Grup Socialista, que ha estat accepta-da, es vota separatament.

La presidenta

Sí, que és una esmena d'addició i és l'esmena número 4 del Grup Socialista. Sí. Votació separada demana, també, eh? Demana votació separada, igual que Con-vergència i Unió, eh? *(Pausa. Jordi Turull i Negre de-mana per parlar.)* Senyor Turull, sí.

Jordi Turull i Negre

Sí, presidenta, és per saber aquesta esmena que s'ha acceptat quin punt serà.

La presidenta

El darrer.

Jordi Turull i Negre

Ja, però... Ah!, bé.

La presidenta

A veure, són...

Jordi Turull i Negre

És per saber la votació.

La presidenta

A la moció s'hi han incorporat una sèrie d'esmenes transaccionals i d'esmenes acceptades; la moció té un punt 9 de què demanen votació separada. I, per tant, pri-mer votarem el punt número 9, després votarem la dar-tera esmena d'addició del Grup Socialista i després vo-tarem la resta de la moció, si no hi ha cap altra petició.

(Antoni Strubell i Trueta demana per parlar.)

Sí, senyor Strubell.

Antoni Strubell i Trueta

Demanaia votació separada per als punts 1, 3 i 5.

També voldria saber quin número serà...

La presidenta

Es poden votar conjuntament?

Antoni Strubell i Trueta

Sí.

La presidenta

Sí.

Antoni Strubell i Trueta

Voldria saber també el punt de la inclusió de l'esmena socialista quin número serà. És a dir...

La presidenta

Serà l'últim...

Antoni Strubell i Trueta

L'últim, però...

La presidenta

L'últim serà esmena d'addició del Grup Socialista. D'acord? *(Pausa.)*

Doncs, comencem votant els punts 1, 3 i 5.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 124 vots a favor i 2 abstencions.

Votem ara el punt 9.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 100 vots a favor i 26 abstencions.

Votem ara l'esmena d'addició número 4 del Grup So-cialista.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 50 vots a favor, 62 en contra i 14 abstencions.

I votem ara la resta de la moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 125 vots a favor i 1 en contra.

Moció

subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre la reinserció després de l'execució penal (tram. 302-00154/09)

Passem al següent punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpe·llació al Govern sobre la reinserció després de l'execució penal. Presentada pel Grup Socialista, té la paraula la i·l·lustríssima se-nyora Agnès Pardell.

(Remor de veus.)

Senyors diputats, senyores diputades, si us plau.

(Pausa llarga.)

Senyora Pardell, ja pot començar.

Agnès Pardell Veà

Gràcies, presidenta.

(Persisteix la remor de veus.)

La presidenta

Senyors diputats, senyores diputades, si us plau... Silenci, si us plau!

Agnès Pardell Veà

Honorable consellera, el Grup Parlamentari Socialista presenta aquesta moció subsegüent a la interpellació des del convenciment de la necessitat de mantenir aquelles polítiques adreçades a la reeducació, a la inserció, dels interns, menors i adults. I no hi ha cap dubte que si nosaltres duem a terme aquestes polítiques la societat del futur ens ho agrairà.

Honorable consellera, com ja s'ha posat de manifest en la interpellació anterior formulada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana..., ja li han dit que va comparèixer a la Comissió de Justícia el dia 31 de maig per explicar-nos com estava la situació dels centres penitenciaris de Montilivi i Els Tíllers, a Mollet, i no ens va convèncer. I la prova és que tots els grups parlamentaris, des d'una interpellació a una proposta de resolució, li han anat formulant qüestions relatives a aquests centres penitenciaris.

I a mi m'ha sorprès –m'ha sorprès– en la interpellació anterior que..., la consellera honorable Carme Capdevila li ha fet una pregunta, li ha fet una pregunta que era al meu entendre molt fàcil de respondre. Li ha dit: «Em vol dir si tancaran o no els centres penitenciaris de Montilivi i d'Els Tíllers?» I aleshores no hem obtingut una resposta clara i rotunda. Jo crec que era molt fàcil, la resposta. Perquè aquí tenim una moció –una moció– aprovada pel ple de la setmana passada, la Moció 107/9 del Parlament de Catalunya, que deia: «Deixar sense efecte la decisió de tancar els centres de justícia juvenil Montilivi i Els Tíllers.» Per tant, honorable consellera, la resposta estava precisament en aquesta moció: deixar sense efecte el tancament. Era tan simple com això.

I aleshores nosaltres teníem en la moció que avui li hem presentat el primer punt, que deia precisament, amb referència a aquests centres, que calia mantenir els centres oberts de Montilivi i Els Tíllers. Però hem arribat a la conclusió que no calia tornar a votar aquest primer punt de la nostra moció, perquè ja s'havia votat –ja s'havia votat. Aquest Parlament de Catalunya, per la majoria parlamentària corresponent, va aprovar en el ple passat deixar sense efecte el tancament d'aquests centres. Així de simple, així de fàcil. Per tant, nosaltres, què fem avui? Partint de la cohe-

rència i des del respecte als acords adoptats pel Parlament de Catalunya, nosaltres retirem aquest punt de la moció, i el retirem perquè entenem que ja està votat, ja s'ha pres aquesta decisió pel Parlament de Catalunya. No cal tornar a votar un punt d'una moció que ja està aprovat.

I què li demanem a canvi? Què li demanem a canvi? Li demanem que es compleixi l'acord del Parlament, que es faci efectiu aquest acord, i que per tant sapiguem tots els presents que no es tancarà Montilivi, que no es tancarà Els Tíllers i que continuaran oberts, aquests centres.

Aquest era un punt de la moció. Veig que em falten cinquanta-un minuts. Per tant, no tindrè temps d'explicar la resta... (Remor de veus.) Segons. Ui!, si em faltessin cinquanta-un minuts també seria capaç de necessitar-los, eh?, també els ompliria. (Rialles.) Però bé, no, en quaranta segons farem el que podrem.

I farem el que podrem vol dir –vol dir– que nosaltres teníem tota una sèrie de punts referits precisament a tots els programes de reeducació i inserció que entenem que són necessaris de mantenir. Per una qüestió també molt simple, que és per donar compliment a l'article 25 de la Constitució espanyola.

En definitiva, i tenint en compte els vuit segons que em falten, el Grup Parlamentari Socialista insta el Govern a continuar aquestes polítiques de reeducació, inserció, pròpies del model català de justícia juvenil i del model penitenciari en general. Creiem que no podem fer passos enrere...

La presidenta

Senyora diputada, ha d'acabar.

Agnès Pardell Veà

...ja que el que deixem de fer avui no ho recuperarem en el futur. Cal pensar que el que es fa avui és la garantia d'un futur millor, tant per a l'intern, jove o adult, com per a la seguretat de la nostra societat. I aquesta seguretat, honorable consellera, té un preu.

Gràcies.

La presidenta

Per defensar les esmenes presentades té la paraula, en nom d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, l'honorable senyor Salvador Milà.

Salvador Milà i Solsona

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyora consellera, continuem avui, i per segon punt, un debat al voltant d'un tema essencial, com és el tema de la justícia juvenil, i també el conjunt de les mesures de reinserció..., d'execució penal, rehabilitació, etcètera.

No me'n puc estar d'unes consideracions i uns comentaris al que ha estat la interpellació d'aquest dematí. Com recordava la senyora Agnès Pardell, el Govern de Catalunya, de la Generalitat, és un govern, és una

estructura institucional, de base parlamentària. El Govern depèn del Parlament i actua en la mesura que té una base parlamentària que dona suport a les seves mesures. Aquesta institució de base parlamentària ha acordat per immensa majoria dir al Govern que no tanqui Montilivi i que no tanqui Els Tíllers. I, per tant, vostès, que depenen d'aquest Parlament, senyors del Govern, haurien de donar resposta a aquesta qüestió tal com els l'ha plantejat la diputada senyora Capdevila.

L'exercici de dialèctica que ha assajat o ha intentat aquest dematí té mèrit, perquè, efectivament, *donde dije digo digo Diego*. I ens n'alegrem. Ha dit: «No, no, la decisió no és ferma, considerem les circumstàncies que ens permetrien reestructurar.» Ens agafem a aquestes paraules, però li demanem que les porti fins a les últimes conseqüències..., per deixar molt clar, que quedi clar, que no crec que cap grup d'aquesta cambra –i jo m'hi poso el primer, perquè és per qui puc parlar, en nom d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa– tingui cap inconvenient a acompanyar-la, a donar-li suport en totes les mesures que calguin per reestructurar, per adaptar millor la despesa econòmica, per aprofitar millor els recursos, però sempre que es mantinguin els serveis. Això és el que li plantejem des del primer dia.

És clar, vostè ens diu: «No, no, és que l'important són les persones, i a les persones els mantindrem el lloc de treball.» No, perdoni, en un tractament de justícia juvenil, que no és penitenciari, en tots els sistemes de rehabilitació i reeducació, l'àmbit en què es fan, les instal·lacions de què es disposa, també són importants per a la rehabilitació, per assolir aquestes finalitats: els espais esportius, les biblioteques, els espais de convivència, els espais de tractament, les aules d'educació... Sí o no? Això de distingir..., «no, no, les persones...», home, doncs posem totes les persones en un estadi i a partir d'aquí que facin la seva rehabilitació. No, els equips estan formats per persones que treballen amb un programa i amb uns mitjans materials. Li demanem que reestructuri els mitjans materials, que els aprofitem millor, però que ho fem, és a dir que adoptem aquelles mesures per mantenir aquests serveis, en la línia del que s'ha plantejat aquí o de les altres que surtin, treballant conjuntament amb els equips educadors, amb els professionals, amb els directius del seu departament, li ho repeteixo, amb els representants d'aquest Parlament, per dir: «Escolta, com ho podem adaptar?», però mantenint-ho.

Perquè vostè, a la compareixença, a la comissió, va dir: «No, no, aquí no parlem de problemes econòmics, parlem simplement de millorar el servei, de reestructurar-lo», etcètera. I avui ha fet una confessió de part: «No, no, escoltin, que no ho saben? El problema és que no tenim diners per fer-ho, i les circumstàncies econòmiques...» Doncs fem una combinació entre totes dues coses: com mantenim la qualitat del servei optimitzant els recursos. És tan simple com això.

Però la bomba no la va llançar ningú d'aquí. La bomba la va llançar el seu departament, directament o indirectament, comunicant al personal que anessin fent números perquè aquests centres es tancaven. Ara no es tracta de qui va llançar la bomba. No, home!, però

això de dir: «No, no, això ha estat l'oposició», no. Això ha sortit del departament. Sí, no hi insistirem.

El segon aspecte de la moció d'avui i de l'esmena que hem presentat i transaccionat amb el Grup Socialista passa per l'altre aspecte que era objecte d'aquesta moció, que és l'aspecte de les entitats del tercer sector col·laboradores amb el Departament de Justícia per aplicar les mesures de rehabilitació, de reinserció, essencials.

La moció jo crec que dona un camí de sortida en aquest sentit. Crec que, per tant, anirem bé. El nostre punt es limitava a un aspecte que també s'ha incorporat, que ens vam plantejar en una entrevista que vam tenir, que segurament el proper dijous 21, quan compareguin les entitats, ens ho diran, que és que, com que treballen normalment amb convenis amb Benestar Social o amb altres departaments, o Treball, per exemple, poguessin justificar conjuntament el compliment dels requisits de les subvencions i dels programes, atès que per desgràcia el programa del Departament de Justícia sortiria més tard. Ara en la moció es diu que es plantegi ara una convocatòria. Ens n'alegrem. Creiem que aquest punt facilitarà les coses. I és important que el proper dijous, quan compareguin les entitats a la comissió, els puguem dir: «El tema està encarrilat, aquests programes es mantenen, els agraïm la seva capacitat de reajustar-se i d'adaptar-se als recursos.» Però, en justa correspondència, senyora Pilar Fernández, consellera de Justícia, mantingui el que és estrictament vital i necessari per a una bona política de justícia juvenil, i continuï el seu argument fins al final..., dir: «I, per tant, després d'aquestes reflexions hem arribat a les conclusions que, amb aquests canvis, amb aquestes mesures, amb aquesta reestructuració...»

La presidenta

Senyor diputat...

Salvador Milà i Solsona

«...amb aquest millor aprofitament dels espais» –etcètera–, «no tanquem aquests dos centres, però els aprofitem millor i tindrem menys despesa.»

Gràcies, senyora presidenta, senyora consellera, senyores i senyors diputats.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'illustre senyor Pere Aragonès.

Pere Aragonès i García

Moltes gràcies, senyora presidenta. Honorable consellera, senyores i senyors diputats, Esquerra Republicana de Catalunya apostem per la reinserció a les nostres presons. Creiem en un sistema penal que no ha de ser un sistema només retributiu, és a dir que qui faci la pagui, sinó que ha de ser un sistema basat en la reinserció, en el que es diu en dret penal la «prevenció

general», per reduir la reincidència, per millorar la seguretat a la nostra societat i perquè entenem que la política penitenciària també és una política social.

I en un moment de crisi les polítiques socials s'han de mantenir, i s'han de mantenir perquè les polítiques socials van dirigides a aquells sectors de la nostra societat, aquells conciutadans nostres, que sense aquestes polítiques estan en una situació de molta més vulnerabilitat.

Aquesta idea crec que és la que ha compartit majoritàriament aquest Parlament al llarg de la seva història. La Generalitat de Catalunya assumeix les competències en matèria de política penitenciària perquè té la convicció que el sistema penitenciari també és una qüestió de Catalunya i també ens hem de fer responsables d'aspectes d'algunes polítiques que potser no són per lluir, però que són necessàries, com és la gestió de les nostres presons.

Però hem pres en aquest àmbit, malauradament, tot un seguit de decisions que nosaltres creiem, sent generosos, que són desafortunades; sent més clars, que són uns errors, i que són errors que dificulten i que posen en risc aquesta capacitat de reinserció que tenen les polítiques que s'han desenvolupat fins ara en l'àmbit penitenciari.

Fa uns mesos vam discutir la Llei de mesures, la llei d'acompanyament de pressupostos, en què, també, al personal de tractament penitenciari, que treballa a les presons –la seva pràctica totalitat, un 85 per cent, crec recordar, són interins–, se'ls aplicava la reducció de jornada i sou per fer un estalvi econòmic a curt termini, a curtíssim termini, però que a mitjà termini comportaria un augment de despesa, perquè menys tractament per a la reinserció vol dir més manteniment a la presó dels interns i, per tant, més cost. És molt més econòmic apostar per la reinserció que no deixar-hi d'apostar, amb l'allargament de l'estada en presons, que evidentment genera un cost molt més elevat del que puguin fer aquests programes de reinserció.

Per tant, venim d'aquell error, un error que nosaltres creiem que no es justifica per la situació pressupostària, perquè era un estalvi petit que es veurà superat per l'augment de despesa que hi haurà en justícia gratuïta amb la introducció de noves taxes, i ara venim a un altre, que és que des de fa tretze dies les ONG, el tercer sector que treballava en la reinserció en l'àmbit de les nostres presons, ja no van a les presons. I col·lectius vulnerables que tenim a les nostres presons, com és el col·lectiu de persones afectades per drogoaddicció, el col·lectiu de mares que hi ha a les presons que han de tenir fills a càrrec i que necessiten també... Consellera, no em faci un gest dient: «Vostè té molt de morro.» Des de l'1 de juny –des de l'1 de juny– no hi van perquè s'ha cancel·lat el programa. Això ho hem de corregir ara. Però és veritat o no és veritat, que s'han dit...? I avui arreglem això, però no em digui això, consellera, perquè crec que precisament el que hem de fer en aquesta moció és arreglar-ho, i hem arribat a un acord, i esperem que es compleixi aquest mandat parlamentari. Esperem que es compleixi, perquè entenem que avui tots donem la nostra paraula que es complirà, no?

Si no, parlin amb les entitats, que ens van venir a veure, que van participar en una reunió aquí al Parlament de Catalunya i que ens van dir que deixaven d'anar a les presons. Tot per estalviar 2,2 milions d'euros. I tenim alternatives per poder buscar fons, no?

Aquestes entitats que ho han manifestat, aquestes noranta-quatre entitats que participen a la Taula de Participació Social i la Comissió d'Àmbit Penitenciari, ens han deixat molt clar que si es fan efectives aquestes retallades que des de l'1 de juny estan vigents no es podran portar a terme moltes d'aquestes activitats en l'àmbit penitenciari, que es reduirà la capacitat de tirar endavant mesures penals alternatives, que són importants perquè redueixen en un 12 per cent la reincidència, que si deixem a part..., en l'àmbit en què no s'han fet aquestes activitats penals alternatives, i també en un àmbit més global de reinserció..., si no tenim una reincidència del 40 per cent, no?

Per tant, nosaltres entenem que tirant endavant aquesta moció hem de poder donar solució...

La presidenta

Senyor diputat, ha d'acabar, eh?

Pere Aragonès i Garcia

...a aquesta situació.

Acabo, senyora presidenta. Nosaltres hem presentat una esmena per precisar la necessitat de garantir la continuïtat d'aquests programes. S'ha acceptat en el marc d'una transacció més general, i per tant nosaltres donarem suport a la moció.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre senyora Elena Ribera.

Elena Ribera i Garijo

Bé, gràcies, presidenta. Consellera, diputats, públic que ens acompanyeu, gràcies també. Aquesta és una moció que, com totes, ens preocupa força, sobretot perquè afecta –i entenem també la preocupació dels altres grups polítics– un aspecte sensible del nostre sistema social, com és el tema de la reinserció per a aquelles persones que han incorregut en algun delictes i compleixen una pena com a conseqüència d'una sentència.

Ens preocupa perquè els recursos que van destinats a aquesta població sempre són pocs. Venim d'històries socials difícils, de mancances moltes vegades importants, i el sistema judicial, el sistema jurídic, l'Administració de justícia, quan entren en aquestes vides complicades que tenen una situació privativa de llibertat, arriben en un moment ja tardà, perquè ja la sentència s'executa.

Què ens trobem? Ens preocupa, a nosaltres, moltíssim, també, no saber traslladar amb la claredat que faria falta el moment tan delicat en què es troba l'Administració en general per la manca de recursos. I, aleshores, el Govern de la Generalitat, com el

Govern espanyol, com tots els governs responsables, es veuen obligats a practicar una sèrie de polítiques restrictives que, sense voler incidir en el substancial, afecten necessàriament totes aquestes polítiques.

Què ha passat fins aquí? Doncs que es va presentar una interpellació per parlar de les mesures d'execució. Si ens centrem en aquesta interpellació, ens porta a una moció en què el primer punt que es demanava era que es mantinguessin oberts els centres de justícia juvenil de Montilivi i Els Tilers. Senyor Milà, crec, com la diputada socialista, que avui no tocava aquest punt, perquè això ja es va discutir. Vostè ens planteja aquest punt un dia que no toca, i el dia que toca no ho planteja. Doncs és un problema que vostès tenen. No ho colloquen mai oportunament d'acord amb el Reglament. Hi ha hagut ja una votació, i per tant entenem que s'hagi retirat aquest punt de l'ordre del dia.

Les esmenes que ha presentat el Grup de Convergència i Unió van en la línia de dir als propietaris de la moció i a tots els grups de la cambra en general que Convergència i Unió està per les polítiques socials de reinserció i de rehabilitació, i que, dintre de la dificultat econòmica que té com a govern per tirar-ho cap endavant, fa uns esforços grandíssims per mantenir el sistema i perquè els índexs que s'hagin pogut assolir fins aquí, dels quals ens felicitem, de justícia juvenil, d'evitar la reincidència, es mantinguin i si pot ser millorin. Perquè fixin-s'hi: malgrat que de recursos econòmics anem més minvats, del que no anem minvats és de ganes de fer les coses bé i que això es pugui millorar. I, aleshores, la consellera, què va dir en la seva compareixença i què va repetir l'altre dia en la interpellació? Que posarem tots els esforços perquè això sigui possible. I els esforços no es mesuren només amb diners. Es mesuren amb voluntat, es mesuren amb professionals qualificats, amb ganes, que ens consta que els tenim.

Doncs, des del departament..., què fa el departament a més de dir això? Que és el que hauríem de tenir clar, perquè les polítiques del departament van adreçades aquí. Fa alguna cosa més. I ens ho han dit les entitats. Perquè aquí el tema és que quan ens quedem amb una part del que diuen una part de les entitats i ho elevem a categoria general podem arribar a dir coses que no diré que siguin mentida, però que són falses, perquè no són absolutament certes. Una mica enrevessat d'entendre, però el que dic és molt clar: les entitats ho fan perquè tenen ganes de col·laborar, el departament reconeix aquesta voluntat de col·laborar, reconeix la bona feina que fan les entitats, perquè l'Administració sola, ni que tingués tots els recursos del món, mai pot dir que no a gent, a entitats, que posen recursos i ganes de fer les coses.

Però, amb els recursos que té, el departament ha de fer el que pugui. I les entitats en van ser conscients i ens ho van traslladar, i van dir, les que van venir, que no les representaven totes, representaven una part: «Estem preocupats per la part que no hem cobrat.»

Què ha dit el departament en l'esmena que presentem? Doncs que convocarem l'ordre de subvencions. Com també van reconèixer les entitats: «Des de la conse-

lleria se'ns ha atès, se'ns ha atès bé, i fan un esforç per poder contribuir a les despeses que se'ns hagin generat fins aquí.» Aquesta és la veritat exacta i absoluta que no admet cap allegació en contra, perquè ho tinc perfectament apuntat. I si no les entitats ja ens ho diran el proper dia que compareixeran.

En aquest esforç que fa el departament, estem d'acord i agraïm sempre la voluntat negociadora i de diàleg de la senyora Agnès Pardell, que el que vol és que el sistema avanci. Les propostes que vostès ens plantegen, la majoria, són assolibles per nosaltres. I, per tant, atès que s'ha retallat el punt primer perquè ja va ser objecte de votació, podem donar suport a aquesta moció.

No facin problemes d'on no n'hi ha. Volem avançar, però volem avançar sobre el possible i sobre els recursos que tenim. No fem promeses que no es poden complir ni anant a demanar prestat, quan ja no podem tornar el que uns altres van demanar. És així de clar.

La presidenta

Senyora Ribera...

Elena Ribera i Garijo

Justícia juvenil? Endavant. Professionals? Endavant, estem amb vosaltres. Teniu ganes de fer avançar el sistema? Nosaltres també. Aquest govern us donarà suport, i el grup parlamentari que dona suport al Govern, només faltaria.

Gràcies.

La presidenta

Per fixar la seva posició té la paraula, en primer lloc, l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable presidenta. Honorable consellera, il·lustres diputats i diputades, bé, jo donaré suport a la majoria dels punts d'aquesta moció, perquè entenc que va encaminada a consolidar el model de reinserció de les polítiques penitenciàries que caracteritzen Catalunya, no?

Davant de la situació econòmica que vivim, el que és cert és que cal una contenció en la despesa i alhora tancar aquest cercle, que em sembla que és prou difícil, de a més a més mantenir la qualitat i l'eficiència del servei. Entenem que passa, en aquest àmbit, per la rehabilitació, amb polítiques actives i amb la reinserció laboral de les persones que estan sotmeses a mesures penals, i, tal com diu la moció, amb la intervenció d'agents del tercer sector.

Bé, en qualsevol cas a Democràcia Catalana pensem que les funcions penitenciàries han de mantenir viu l'objectiu de la reinserció social de les persones que han delinquit i que compleixen sancions penals. Pensem que aquest model penitenciari, les seves funcions essencials, i especialment en la reinserció juvenil, consisteix a ajudar a adquirir la capacitació professio-

nal d'aquestes persones, a ajudar perquè tinguin també la formació acadèmica que puguem donar-los en la mesura dels recursos que tinguem i també perquè tinguin accés normalitzat al treball productiu.

Penso també que cal reactivar les funcions de la Taula de Participació Social en l'àmbit penitenciari i penal, perquè això facilitarà consolidar i establir els vincles entre la comunitat i les persones joves que estan sotmeses a l'execució penal.

Gràcies, il·lustres diputats i diputades.

La presidenta

A continuació té la paraula, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, l'excel·lentíssim senyor Alfons López Tena.

Alfons López i Tena

Moltes gràcies, molt honorable presidenta. Un cop desaparegut el punt primer, que era l'únic punt concret que hi havia en aquesta moció, ja la resta de la moció no és més que declaracions d'intencions, de principis i autolloances, especialment aquella que diu que un dels trets diferencials de la política penitenciària de Catalunya és justament la qualitat dels programes de rehabilitació propis. Que el Parlament i les forces majoritàries que han governat a Catalunya se facin lloances a si mateixes que ningú més fa, doncs, em sembla només un brindis al sol.

I, per tant, en funció de com quedi la redacció final, o bé ens abstindriem, o bé votariem en contra, o bé ni tan sols votariem, tenint en compte que pensem que un parlament que aspiri a no ser de fireta s'ha de dedicar a coses serioses i no ajudar-se a si mateix.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula la il·lustre senyora Carmen de Rivera. Ciutadans?

Ah, no la veia (*rient*); no et veia.

Carmen de Rivera i Pla

Gracias, honorable presidenta. Honorable *consellera*, diputados, diputadas, nosotros vamos a dar apoyo a esta moción, que, además, ha sido transaccionada. De todas maneras, y aunque haya sido retirado el primer punto, como es muy importante y lo que ha dicho la *consellera*, pues, da unas esperanzas sobre la reconsideración que le solicitamos todos los grupos el otro día en la Comisión de Justicia, cuando ella compareció rápida y voluntariamente para aclarar estos extremos..., pues, no sé, quizás no lo entendimos, pero hoy sí que lo hemos entendido: que la decisión parece ser que no está tomada. Bueno, a parte, hay una moción, aquí, del Parlament, en la que se votó expresamente para que continuaran abiertos los centros de Montilivi y Els Tilers. Pero bueno, así y todo, esta atmósfera de consenso, que al señor López Tena no le gusta pero

a nosotros nos parece imprescindible para tirar adelante las políticas penitenciarias, todo el problema de reinserción, en la que las entidades del tercer sector tienen un papel fundamental... El otro día estuvieron aquí; están muy preocupadas: ni siquiera se había convocado el programa para las subvenciones del 2012, y hacen un papel insustituible en las prisiones y en justicia juvenil.

En esta moción también —y nos parece importante destacarlo— se establece que se garanticen la continuidad de los programas de inserción y rehabilitación del tercer sector, y que de alguna manera se reúna la *taula de participació* del tercer sector. Yo creo que, en este ánimo de consenso de todos los grupos, esto se puede conseguir: podemos conseguir, si hace falta, y se ha ofrecido la solidaridad de todos, para repensar y adaptarse a los ingresos que hay. Nos damos cuenta, *consellera*, lo sabemos, pero a lo mejor sí que se puede hacer más con menos; es difícil, pero a lo mejor, repensándolo, se puede hacer más con menos, y entre todos.

Por todo ello, nosotros daremos apoyo a la moción.

Muchas gracias.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Pere Calbó.

Pere Calbó i Roca

Gràcies, senyora presidenta. Honorable *consellera*, nosaltres assistim amb preocupació com, en els darrers mesos, el Departament de Justícia està adoptant decisions poc reflexionades i a corre-cuita. Aquestes decisions es fonamenten en la necessitat de reducció de la despesa però, malauradament, estem constatant com primer es pren la decisió i posteriorment es cerquen els arguments per a la seva justificació.

I avui tenim dos exemples d'aquestes decisions. El primer a què s'ha referit, el punt que s'ha tret de la votació de la moció, amb relació als centres educatius de justícia juvenil Els Tilers i Montilivi. Crec que no hi ha debat, senzillament. Hi ha un mandat del Parlament al Govern per tal que aquests dos centres no es tanquin, i el Govern ha de complir aquest mandat. I ja està: és tan senzill com això. En democràcia, les coses funcionen així. I, per tant, hi ha aquest mandat i s'ha de complir.

I el segon exemple és com s'ha gestionat les subvencions a les entitats del tercer sector social que desenvolupen els programes d'inserció i rehabilitació. Tots els grups parlamentaris hem tingut l'oportunitat d'escoltar les seves explicacions i la visió d'aquestes entitats amb relació al tema que ens ocupa i que és l'objecte principal de la moció. La meua conclusió personal, assistint a aquesta reunió, és que si s'hagués mantingut un diàleg serè, s'haurien pogut conciliar el manteniment dels programes d'inserció i rehabilitació d'aquestes entitats amb la necessitat d'ajustar la despesa.

Jo no vull parlar per boca de les entitats, perquè no em correspon, però sí que he sentit algunes coses que jo

crec que donen una imatge distorsionada del que ens van dir. En primer lloc, ells assumien aquesta reducció de la despesa, l'assumien com a pròpia; per tant, no és cert i no és just donar una imatge mercantilista d'aquestes entitats, o només economicista –en primer lloc. Ells van manifestar que continuarien fent la seva feina, però que és evident que, si no tenen els recursos, no arribarien tant com fins ara, quan disposaven d'aquests recursos. Per tant, aquí no es posa en dubte el compromís en la reinserció, no es posa en dubte el seu compromís en la rehabilitació d'aquestes entitats. En la mesura i amb els recursos que elles disposin, faran. Evidentment, si no tenen recursos faran menys del que feien fins ara, i en això podríem estar-hi tots d'acord, els que vam mantindre aquella reunió.

Però és evident també que, amb declaracions als mitjans de comunicació de directors generals com tots van poder llegir, no és possible aquest diàleg serè. Nosaltres entenem que no es pot deixar anar..., no es pot públicament fer entreveure o desprestigiar, si em permeten l'expressió, el treball que fan aquestes entitats. Per a nosaltres no és admissible, i per tant el nostre grup parlamentari no comparteix aquest tipus de manifestacions.

Nosaltres, la pregunta que ens fem, a l'entorn d'aquesta reflexió, és la següent: s'hauria pogut gestionar d'una altra manera, tant la gestió o la decisió envers els centres de justícia juvenil com les subvencions de les entitats del tercer sector? Aquesta és la gran pregunta que ens hem de fer. I nosaltres creiem que sí, que es podia haver gestionat d'una altra manera i es podien haver cercat solucions satisfactòries.

I en aquest sentit, podríem haver evitat una situació d'angoixa, de desconeixement, d'incertesa amb aquestes entitats, que repercuteix precisament en les persones que reben aquests programes de rehabilitació i de reinserció? Nosaltres creiem que sí: es podia haver fet d'una altra manera. I, en definitiva, per arribar al punt a què arribem avui, es podia haver fet des d'un inici amb una planificació i amb una informació directa amb les entitats. Creiem que hem perdut uns mesos importants, hem generat una angoixa que era evitable i, per tant, nosaltres no compartim aquesta forma de gestionar.

Dit això, escolti, celebrem que tots els grups parlamentaris que han manifestat i són participants d'això..., i, per tant, nosaltres donem suport a la moció que se'ns planteja i, en aquest sentit, al fet de posar en valor la necessitat de mantenir la relació d'aliança estratègica amb les entitats del tercer sector. Creiem que en aquest procés públicament s'ha manllevat una part de la seva feina que cal restituir el dia d'avui.

En segon lloc, manifestem i ens alegrem –i no ens en posem cap triomf perquè no ens correspon, però ho celebrem– que es pugui convocar ja l'ordre de subvencions per al 2012 per al finançament d'activitats que realitzen aquestes entitats. Primer, per poder fer front a la despesa que ells han assumit i que, fruit de la informació poc concreta del Departament, han tingut d'anar assumint fins que se'ls va dir que, fins aquí –fins a una data concreta–, deixessin de fer la seva ac-

tivitat en base a un finançament del Departament. I per tant, aquí hi ha un procés o uns mesos que cal rescabalar, i intentem entre tots plegats cercar els recursos necessaris per tal que aquesta activitat no es limiti de l'1 de gener al 31 de maig, sinó que pugui..., amb les restriccions que tots comprenem, però puguin arribar a exercir-la durant tot l'any 2012.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, la il·lustríssima senyora Agnès Pardell té la paraula.

Agnès Pardell Veà

Gràcies, presidenta. Honorable consellera, hem arribat ja a la part final d'aquesta intervenció i en la qual el Grup Parlamentari Socialista s'ha de posicionar respecte a les esmenes presentades. Jo el que vull és, en primer lloc, recordar que aquesta moció ha estat resultat d'una interpellació que vàrem formular sobre el sistema de justícia juvenil i reinserció. I crec que ha estat una bona interpellació, que ens ha conduït al fet que avui poguéssim arribar a un consens de tots els grups parlamentaris.

El contingut de la nostra moció va ser resultat també de les reunions mantingudes en la Taula d'Entitats del Tercer Sector Social de Catalunya i de les entitats catalanes d'acció social. A totes elles, els agraïm aquesta col·laboració, aquesta disponibilitat i el fet de trobar les vies de diàleg per tal de poder arribar als acords a què avui arribem.

També he d'agrair que s'hagin produït esmenes per part dels diferents grups parlamentaris, concretament d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, Esquerra Republicana de Catalunya i el Grup de Convergència i Unió, perquè totes elles han pogut incorporar-se a la moció presentada pel nostre grup parlamentari i l'han enriquida i, per tant, també agrair avui especialment al Grup de Convergència i Unió i a la diputada Elena Ribera que hagi presentat una esmena que ens permet convocar –si s'aprova– l'ordre de subvencions 2012 per al finançament d'activitats que realitzen aquestes entitats. Jo crec que és una bona moció, aquesta; són uns bons acords a què hem arribat, després de totes les transaccions amb tots els grups parlamentaris, i ens n'hem de felicitar tots els grups d'aquesta cambra.

Donar les gràcies a tots els grups que hi donen suport i esperar que poguéssim continuar col·laborant amb el Departament de Justícia. Ja sap que coincidim en el que són els objectius, que és assolir un sistema de justícia juvenil i un sistema de reinserció i rehabilitació que sigui més eficaç, més eficient i que tingui i compleixi els objectius assenyalats per la Constitució.

Moltes gràcies.

La presidenta

Senyor López Tena?

Alfons López i Tena

Simplement ens agradaria que indiqués quines esmenes concretes s'han admès, transaccionals, i quines no.

La presidenta

Hi ha una esmena transaccional que jo crec que han repartit.

Alfons López i Tena

No; no. Aquí, a dalt del galliner aquest, no. Aquí no ha arribat. Per això li preguntaria si la senyora Pardell voldria precisar, no en cinquanta-un minuts si és possible, quin és el text final que es posa a votació.

La presidenta

Senyora Pardell, si li pot donar una còpia de les esmenes transaccionals...

Agnès Pardell Veà

Demano disculpes, i ara mateix li faig arribar el text de la moció transaccionada.

(Pausa llarga.)

La presidenta

Senyores diputades, senyors diputats, la votació d'aquesta moció és amb les esmenes incorporades dels tres grups que han presentat esmenes, i és una esmena transaccional amb set punts. En aquest moment ho tenen tots a les seves mans, no hi ha petició de cap votació separada. Per tant, votem la moció.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 127 vots a favor.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre els problemes dels sectors de l'agricultura i la ramaderia (tram. 302-00155/09)

Passem al catorzè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre els problemes dels sectors de l'agricultura i la ramaderia, presentada pel Grup Socialista. Té la paraula la il·lustre senyora Mònica Lafuente.

(Pausa llarga.)

Senyora Lafuente, ja pot començar.

Mònica Lafuente de la Torre

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, conseller..., lliuro en aquest moment la moció transaccionada i amb les esmenes incorporades, d'addició, al president de la Mesa.

El vicepresident segon

Gràcies.

Mònica Lafuente de la Torre

Bé, aquesta moció que hem presentat el Grup Socialista, podríem dir que està basada, o que es divideix, en tres aspectes claus: un és la producció ecològica; els ajuts atorgats per concurrència competitiva –o convocatòria pública, podríem dir–, i la política agrària comuna i la regionalització dels ajuts. Creiem que els tres àmbits són fonamentals per al futur del sector agrari de Catalunya.

Pel que fa referència a la producció ecològica, aquest és un sector –reiteradament ho hem dit– que està en ple creixement malgrat la crisi, que no pateix pèrdues: tots els índexs –tant de producció, consum, facturació...– no paren d'anar a l'alça. Darrerament, el conseller, juntament amb el president del CCPAE, van presentar les estadístiques i l'evolució del sector, i així es demostra: creix el nombre de productors, hectàrees de terra cultivada, el nombre d'elaboradors, de comercialitzadors, de transformadors... És a dir, i com anem dient sovint, cal reactivar l'economia, i no podem només centrar-nos en el dèficit i en les retallades: calen estímuls per als sectors més emergents, i un d'ells és la producció –tant agrícola com ramadera– ecològica.

Però el Departament sembla no ser conscient d'aquest fet, i pretén no tornar a obrir convocatòries d'ajuts agroambientals a l'agricultura ecològica i al foment a la ramaderia ecològica fins a la definició del proper PDR. Nosaltres creiem que aquest és un error greu, que no hi ha cap impediment –només cal voluntat política de tornar a obrir aquesta convocatòria–, no hi ha cap impediment ni jurídic ni legal, com en algun moment des del Departament ens han dit; és simplement voler apostar per aquest sector emergent, i en què tants joves hi estan apostant. Per això nosaltres demanem... –acceptant una esmena d'Iniciativa per Catalunya–, demanem obrir la convocatòria d'aquests ajuts, entenem que no per al 2012 –per a les produccions mateixes no hauria estat possible–, i acceptem l'esmena d'Iniciativa que sigui i s'obri aquesta convocatòria en la propera campanya agrícola.

Un altre punt dintre de la producció ecològica és el CCPAE. Aquest, com hem anat dient ja en interpellació reiteradament, és un organisme que gaudeix de plena independència, d'objectivitat i de credibilitat arreu, i no pot desaparèixer: més de dos mil empreses, com vam dir, depenen de la certificació dels seus productes per aquest organisme. A més, és un organisme que s'autofinança, no necessita gaires diners de l'Administració: amb l'aportació dels propis socis en tenen suficient. Però ja hi ha hagut un intent, per part del Govern, de suprimir l'estructura d'aquest organisme i absorbir, per part del departament, les seves funcions. Entre els diferents diputats de la cambra vàrem fer una tasca acurada perquè allò no passés, perquè es mantingués el CCPAE: cadascú va fer pressió des del lloc on millor ho podia fer –vull remarcar avui aquí la tasca que va fer el diputat Carmel Mòdol, i la diputada Dolors López perquè Grup del Partit Popu-

lar retirés l'esmena de la llei òmnibus on se demanava la supressió d'aquest organisme—, i ho vàrem aconseguir, però plana constantment la idea i l'amenaça de voler-ho suprimir. Darrerament, parla el departament de certificadores privades, deixa d'ajudar el CCPAE suprimint el conveni que any rere any tenien signat amb aquest organisme... I, per això, què demanem? Demanen mantenir l'aposta que en el seu moment van fer les organitzacions agràries al Govern i als grups polítics... —i no estic parlant d'aquests set anys enrere, sinó que estic parlant d'altres èpoques—, que es mantingui l'aposta perquè el CCPAE sigui l'entitat habilitada legalment per certificar la producció ecològica a Catalunya, així com que confirmi oficialment el Departament que no suprimirà el CCPAE i que les seves funcions no seran substituïdes pel mateix departament.

Un altre dels punts que comentem que hi ha d'aquesta moció és el referent a l'anunci del Govern de voler congelar l'atorgament d'ajuts per procediment de concurrència competitiva —és veritat que aquest anunci, posteriorment, el suspenen temporalment el mateix Govern, per analitzar quins ajuts han de quedar retallats, modificats o suprimits. Què demanem, des d'aquest grup? Que almenys els d'agricultura, ramaderia i pesca no es toquin. No es poden suspendre, aquests ajuts, perquè el futur d'aquest sector depèn d'aquests ajuts. Estem parlant d'ajuts a la modernització, incorporació de joves... Gairebé tots els ajuts..., la gent i els diputats de la cambra que ho coneixen saben que quasi tots els ajuts d'aquest sector són per concurrència competitiva.

I el darrer punt, referent a la reforma de la PAC..., en vàrem parlar a bastament amb el conseller en la interpellació i en altres fòrums. Hi ha un punt clau, de la política agrària comuna, que crea confusió, que és la regionalització dels ajuts. I torno a dir tres o quatre punts claus que vam dir en la interpellació i que cal remarcar: és obligada la regionalització —deixem de dir que és una cosa voluntària—; cal resoldre-ho entre l'Estat i les comunitats autònomes; la regionalització institucional i productiva per a Catalunya no sabem a hores d'ara si és la millor per al sector... Per això demanem al conseller un estudi d'impacte econòmic i, sobretot, saber a posterioritat, quan s'hagi arribat a l'acord i resolució final entre el Consell de Ministres i el Parlament Europeu, quan hagin arribat a l'acord definitiu de quina resolució final, quina PAC és més escaient, nosaltres decidir des de Catalunya i instar el ministeri, decidir quina és la més beneficiosa per al sector agrari català.

Moltes gràcies, presidenta, president, diputats, diputades.

El vicepresident segon

Gràcies, il·lustre diputada. En nom dels grups que han presentat esmenes, ara, per Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el senyor Carmel Mòdol.

Carmel Mòdol i Bresolí

Gràcies, president. Honorable conseller, bon dia. Senyores i senyors diputats... La senyora Mònica Lafuente,

a l'exposició del text de la moció, ja ha fet referència a les característiques del sector que ens ocupa, en aquesta moció, que és el sector agroalimentari del nostre país. Un sector que seria —és, per iniciativa pròpia, però ho seria molt més encara si rebés el suport pertinent— un sector dels que d'una forma clara ajuden a sortir de la crisi. No només la seva vessant de producció ecològica, sinó el conjunt del sistema: el porcí, la fruita, els grans sectors i subsectors de la nostra agricultura estan en aquests moments exportant, i exportant amb força, i, per tant, incorporant recursos econòmics al conjunt del sistema català. El problema del sistema català ja ho sabem, quin és: que és un subsistema d'un sistema, que és el sistema espanyol, i aquests recursos que incorporem els drenen d'una forma salvatge. Però la moció que la senyora Mònica Lafuente, en nom del PSC, ha presentat, és ajustada a dret.

Hi ha una qüestió que Esquerra Republicana no va esmenar, al seu moment, que és el tema del CCPAE, perquè després de les converses i dels acords d'aquell... —també hi ha fet referència—, que al seu moment es van produir, pel manteniment de l'organisme, entenem que aquí el que hi havia hagut... —i de fet vam fer gestions oportunes per saber-ho—, és que hi havia hagut un error de tramitació amb una altra llei, amb un projecte de llei, però que, de fet, no hi havia cap voluntat de suprimir un organisme que ha demostrat la seva excel·lència, com el Consell Català de la Producció Agrària Ecològica.

Sí que és veritat —i en aquest sentit agraïrem que en el futur el CCPAE continuï rebent el suport que ha rebut fins ara, per part de l'Administració— que hi ha determinades bromes, determinats núvols, en el sentit que es podria obrir la seva activitat de certificació —àmpliament reconeguda en mercats importants com el japonès, com l'americà i com el canadenc—, i obrir la qüestió a altres certificadores. Entenem que hi ha d'haver un procés més llarg encara de consolidació de l'activitat certificadora del CCPAE, abans que el mercat s'obri.

En aquest sentit, nosaltres també havíem presentat només una esmena —hi ha fet referència la senyora Mònica Lafuente— a la qüestió dels..., de com farem la regionalització de la PAC, no? I aquí ens trobem amb la mateixa qüestió que destacava fa un moment: el problema que té el nostre país és que la regionalització la fa l'Estat, i després la regionalització productiva la podem fer dintre de l'Administració. Hem de tenir les dades, les dades encara no les tenim —i, en aquest sentit, crec que les esmenes que s'han incorporat són ajustades—, però hem de tenir una cosa més important, que és la capacitat política per influir-hi. I aquí tornem a xocar amb la mateixa pedra.

Jo estic convençut que el conseller d'Agricultura del meu país intentarà tirar endavant, amb la màxima força, amb la màxima eficiència, totes aquelles qüestions que aquest plantejament, en representació dels ciutadans de Catalunya, li planteja —és així, conseller, n'estic convençut. Però conec també les limitacions de la seva acció política: limitacions, per un cantó, diguem, de les línies de control polític que l'Estat imposa a Catalunya —mentre no tinguem un estat propi, així serà,

malaauradament–, i, per altra banda, hi ha la qüestió dels recursos que s'assignen –tenim un problema de recursos: ho sap el conseller i ho saben tots els diputats d'aquesta cambra, i ho sap, a hores d'ara, el conjunt de la ciutadania del país.

Per tant, el nostre grup votarà aquesta moció, aquesta transacció, en tots els seus punts, tal com s'ha tingut l'habilitat de tancar, però vol aprofitar la circumstància, també, per recordar –una vegada més– que, el problema dels recursos que té el nostre país, només el solucionarem amb el concert econòmic. I, en aquest sentit, des del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya tornem a exhortar el Grup del Partit Socialista de Catalunya, el Grup del Partit Popular de Catalunya i el grup de Ciudadanos –que al dia d'avui ha estan fora d'un consens al voltant del concert econòmic– perquè s'hi sumin.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats, senyor conseller, senyora presidenta.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la il·lustre senyora Hortènsia Grau.

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, presidenta. Bé, en aquesta moció, que consideràvem molt pertinent, atès els moments en què ens trobem de la reforma de la PAC, consideràvem que valia la pena introduir-hi algunes esmenes –algunes més tècniques i algunes més de contingut.

Pel que fa a la qüestió de l'agricultura ecològica, nosaltres –bé, ja ho ha explicat la diputada Lafuente– creiem que a la propera campanya s'ha d'esmenar l'ordre que va sortir aquest any, de manera que es puguin incorporar nous beneficiaris, tant de l'agricultura com de la ramaderia ecològica, perquè les ajudes agroambientals que hi han són un bon impuls perquè..., un impuls que necessiten per augmentar.

Però en aquest sentit també incorporàvem dues esmenes més, perquè ens semblava que el conseller..., el Departament havia presentat un nou pla d'agricultura ecològica –un nou pla que no coneixem aquí a la cambra, que l'ha presentat al sector–, i que creiem, atès que hi havia un pla anterior, el Pla d'acció 2008-2012, que contenia una sèrie d'objectius estratègics, d'accions i de millores –que a més era un pla interdepartamental: vol dir que interpellava també altres departaments del Govern–, que hauria estat interessant i que fóra interessant que ens planteessin un informe-balanç de quins resultats havia tingut aquest pla, què havia funcionat, què no havia funcionat, i a partir d'aquí, a partir d'aquesta avaluació, poder presentar el nou pla, tenint en compte què és el que havíem aconseguit i què és el que no. Ens sembla que aquesta és una manera millor de treballar, amb més qualitat, i, per tant, per això introduïm aquestes esmenes. I també que vinguin a presentar-nos el nou pla aquí, en seu parlamentària, perquè no el coneixem; el sector el coneix, però nosaltres no el coneixem.

Pel que fa al CCPAE, també ens semblava importantíssim blindar-lo, en el sentit que el model català de certificació ecològica està reconegut arreu del món, és un model públic que defensen tots els productors, és un model que dóna garanties al consumidor, que té assegurada la independència, l'objectivitat, i que està considerat..., i que inclús altres..., tant aquí a Espanya com a fora ens han copiat el model; el País Basc va copiar el model de certificació, i a altres llocs de Sud-amèrica. Per tant, entenem que, segons com, donar entrada a la certificació privada pot introduir dubtes i pot carregar-se aquest model català, que, a més, ha funcionat.

Pel que fa al punt potser més conflictiu i en què hem pogut arribar a una transacció, que és el punt que es refereix a la regionalització, l'estudi d'impacte econòmic, etcètera. A veure, nosaltres considerem que sí que cal fer un estudi d'impacte econòmic, però que al final el model pel qual s'opti sigui un model de regionalització institucional, sigui un model de regionalització agroeconòmica, sigui una combinació o un creuament d'ambdós models, no només dependrà de l'informe d'impacte econòmic, sinó que també acabarà depenent de com quedi aprovat el reglament de la Unió Europea, que és el que fixa els mínims europeus, com queda la subsidiarietat dels estats, quina part del sobre comú espanyol Catalunya rep... És a dir, creiem que no és l'estudi *per se*, *a priori*, el que determinarà quina regionalització és millor, sinó que haurem de veure com queda el reglament de la PAC i, dins d'aquest reglament, quina opció és més beneficiosa per als productors, per als agricultors de Catalunya.

En aquest sentit, per això ens semblava interessant no modificar l'acord a què havíem arribat en el document de la PAC que vam fer consensuat, i en què sí que hi havia també algun punt de desacord, perquè era un redactat que mantenia aquell equilibri difícil entre regionalització, *greening* o pagament verd, ajuts connectats, ajuts acoblats a la producció. I, per tant, pensàvem que aquell acord havia de mantenir-se i, en tot cas, quan es faci l'estudi d'impacte veiem com queda el reglament, acabarem decidint, i veiem també la relació amb el Govern espanyol sobre quina part del sobre espanyol té Catalunya i la subsidiarietat, quina és la més beneficiosa per als productors catalans.

Per això nosaltres donem les gràcies al grup proponent, a la diputada Mònica Lafuente, pel treball que s'ha realitzat, perquè hem pogut incorporar i, sobretot, perquè hem pogut arribar, entre tots els grups, a transaccionar les esmenes, que crec que això és el que ens està demanant avui el sector: que, més enllà de les diferències, siguem capaços tots junts de treballar per tirar endavant aquest sector, que, a més, avui és dels que està aguantant millor la crisi econòmica, que és un sector de futur, és un sector dins de l'economia verda i que ens ha de garantir la sobirania alimentària de Catalunya.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustríssima senyora Maria Dolors Rovirola.

Maria Dolors Rovirola i Coromí

Presidenta... Conseller, diputats i diputades, estem debatent la moció subsegüent a la interpellació de la portaveu d'agricultura del Grup Socialista, sobre els problemes de l'agricultura i la ramaderia, que se centra, com molt bé ha dit la proponent, en tres punts. Si tots fossin aquests els problemes de l'agricultura i la ramaderia, que bé que aniríem, no? Aquests tres punts són molt importants i, en fi, esperàvem una altra mena de moció, però que sí que poguéssim avançar a millorar la problemàtica del sector.

El punt número 1 de la moció: «Convocar per a aquest any 2012 els ajuts a l'agricultura i la ramaderia ecològiques per a nous beneficiaris, per tal d'impulsar un sector viable en constant creixement i per donar eines als joves emprenedors que volen iniciar-se en aquests tipus de producció.» Estem totalment d'acord amb aquesta definició del sector.

A Catalunya hi ha, en aquests moments, 2.100 explotacions i empreses dedicades a la ramaderia i a l'agricultura ecològica, amb un volum el 2010 de 105 milions d'euros d'increment de negoci, i es va incrementant un 10 per cent any rere any. De la producció, d'un 30 per cent d'aquesta producció, se n'exporta el 18 per cent a la Unió Europea i la resta a altres països, com els Estats Units i Canadà. El 2012, però, hi han hagut noves incorporacions, tot i no haver-hi ajuts. Vostè ho sap, senyora diputada: no hi va haver ajuts perquè no podien ser-hi, ja que s'havien de fer abans de fer la declaració aquest any de la Dun, i ja s'ha acabat. Per tant, hem de treballar per al 2013, i així ho farem, amb un esforç molt important des del departament. Li vull recordar, en tot cas, diputada, que des del 2003 al 2006 no va haver-hi cap convocatòria d'ajuts per a aquest sector de noves incorporacions..., d'aquest sector d'agricultura i ramaderia ecològica.

També estem d'acord a afegir dos punts d'Iniciativa per Catalunya, per presentar un informe balanç del grau de compliment del Pla d'acció per a l'alimentació i l'agricultura ecològica, i també perquè el conseller vingui a explicar el nou Pla estratègic d'agricultura ecològica. El conseller estarà encantat, per descomptat, de poder fer aquesta compareixença, com sempre ha sigut, encara que algun cop ha sigut qüestionat per les seves sovintejades compareixences a la comissió.

Punt 2: «Mantenir l'aposta que en el seu moment van fer les organitzacions, els grups polítics i tot el Govern per al CCPAE.» Estem totalment d'acord a mantenir aquesta aposta, com no podria ser d'una altra manera. Ara bé, el compromís del Govern, a instàncies del mateix Parlament, és actualitzar l'estructura i funcions que desenvolupa, per adaptar el CCPAE a la situació actual i millorar-ne l'eficàcia i els resultats.

Retirem, per això, l'esmena número 1, de modificació del punt 2.

Punt 3: «Confirmar oficialment que no se suprimirà el CCPAE, atès que la credibilitat, reconeixement i independència es posarien en *entredit* si aquestes funcions les assumís el propi departament.» Aquí, senyora diputada, li prego que accepti l'esmena de supressió des de «atès» a «el propi departament», perquè l'última part, tal com està redactada, és totalment inacceptable, ja que posa en dubte el propi departament. Segurament no ho ha fet per mala fe, sinó que a vegades les presses ens fan fer coses no desitjables. A més de recordar que el conseller ha declarat, per activa i per passiva, diverses vegades i en seu parlamentària, que el CCPAE no s'eliminarà. Esperem que amb la votació d'avui quedi ben clar i no es torni a posar en dubte aquesta qüestió.

El punt número 4. A vostè la preocupa si no es fan les convocatòries de subvencions en règim de concurrència per al 2012. Bé, doncs, que no la preocupi. Estem totalment d'acord a mantenir aquestes subvencions i, a més a més, ja s'estan fent i s'estan convocant.

Punt número 5, sobre la PAC. Es demanava que abans del 9 de juliol es presentés un estudi d'impacte econòmic per analitzar les diferents maneres de dur a terme la regionalització dels ajuts de la PAC. De moment, el que s'ha fet per defensar una PAC favorable per al nostre país, i tots ho sabem, han sigut moltíssimes reunions, amb tots els diferents sectors, per aconseguir consensuar un document únic, com així es va fer també en comissió i va ser votat per tots els grups parlamentaris. En cap més regió europea s'ha fet aquest treball, i això liderat pel mateix conseller. I li asseguro que s'han fet estudis econòmics dels diversos escenaris i que s'aniran fent, ja que la PAC s'està discutint dia a dia i s'han de contemplar tots els canvis imprevistos. En aquest punt hem arribat a una transacció amb un altre grup.

I el punt número 6, que és modificar una part d'un paràgraf d'aquest document consensuat de la PAC, li he de dir que aquest document no es pot canviar, perquè està totalment consensuat, com he dit abans, per tothom i per tots els grups de la cambra. En tot cas, li preguntaria què l'ha fet canviar d'opinió, senyora diputada: potser un eurodiputat italià del seu grup?

Sabem que s'ha de tenir en compte l'impacte econòmic per defensar la realització dels ajustos directes, i que sigui la més adequada per defensar el sector agrícola i ramader a Catalunya. Aquí també hem arribat a una transacció.

La presidenta

Senyora diputada...

Maria Dolors Rovirola i Coromí

Gràcies, senyora presidenta, conseller, diputats, diputades.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la il·lustre senyora Dolors López.

Dolors López Aguilar

Moltes gràcies, molt honorable presidenta. Honorable conseller, diputades, diputats; diputada Lafuente, permeti'm que li diga que aquesta moció és una mica peculiar, i m'explicaré. Vostè fa una interpellació al Govern sobre els problemes de l'agricultura i la ramaderia, i es limita pràcticament a parlar, a més de les subvencions en règim de concurrència... que això està molt bé, no?, però es limita pràcticament a parlar, quan diu «problemes de l'agricultura i la ramaderia», de l'agricultura ecològica i de la regionalització. I, des del meu punt de vista, ni una cosa ni l'altra preocupen massa els agricultors. Aquesta és la realitat.

Miri, als pagesos els preocupen bàsicament els preus que estan rebent, molt per sota dels costos de producció; els preocupen les assegurances agràries; evidentment, les ajudes; els preocupa, en aquests moments, la seguretat en el món rural; també estan preocupats pel principi de preferència comunitària, per la modernització de les seves explotacions, i els preocupa que el Govern de la Generalitat no aportï la part que li correspon dels plans de desenvolupament rural. Però, el que vostè planteja, crec sincerament que no són els grans temes de debat i de preocupació dels nostres agricultors i del sector.

Fixi's que l'agricultura ecològica té actualment una bona salut, és un sector a l'alça que cal potenciar; però vostè no pot parlar dels problemes de l'agricultura i la ramaderia i parlar de l'agricultura ecològica com un problema, o com el gran problema, per la senzilla raó que no ho és.

L'altra gran preocupació que planteja aquesta moció és sobre la regionalització de la PAC. Jo no entenc quina oportunitat té ara parlar de regionalització. Es va aprovar un text sobre la regionalització, en la proposta que es va fer des de Catalunya de la reforma de la PAC, un text consensuat per tot el sector i també amb l'acord unànim dels grups parlamentaris. Dintre de la proposta de la reforma de la PAC, que entrarà en vigor a partir de l'any 2014, hi ha problemes importants, aspectes molt importants i molt preocupants; molt més que la regionalització.

Aquesta proposta de la PAC no recull la realitat productiva del nostre país, i molt menys la diversitat de cultius de les diferents comunitats autònomes; fa del sector un simple cuidador del medi ambient; no parla de la reciprocitat de tercers països; no menciona mesures de mercat. Això sí, que són problemes. La regionalització, en tot cas, és un debat que tindrà lloc després, o que haurem de decidir després. Ara l'important és el pressupost, i després ja veurem com ho repartim. I això no ho dic jo solament, això també ho va dir la portaveu del seu grup al Congrés de Diputats.

Per tant, jo desconec per què s'ha centrat en aquests punts, en la moció que ens presenta, quan, des del meu

punt de vista –des del meu modest punt de vista–, hi ha aspectes molt més rellevants. Però, en qualsevol cas, és una opció seva, senyora Lafuente; vostè és la proponent d'aquesta moció. I, per tant, passaré a posicionar-me sobre els diferents punts, amb les esmenes que han quedat incorporades, i que jo des d'aquí li agraeixo l'esperit que ha tingut, consensuador amb tots els grups, inclosa la representant que li parla.

Al primer punt hi votarem a favor. Amb el segon punt també hi estem d'acord. De fet, li volia fer una puntualització respecte a unes afirmacions que va fer a la interpellació i que ara vostè mateixa, d'alguna manera, doncs, ha corregit, no? Quan parlàvem del CCPAE, que vostè s'atribuïa tots els mèrits i totes les medalles respecte al manteniment del CCPAE... El manteniment del CCPAE, que vostè segur que tenia interès que fos així..., igual que el senyor Carmel Mòdol, que vostè ha mencionat, d'Esquerra Republicana, i que ens va fer veure l'error que hi havia en la llei òmnibus, en aquella transcripció, però al final, finalment, es va mantindre el CCPAE perquè va ser un acord del Partit Popular i Convergència i Unió, que érem els grups que, d'alguna manera, estàvem acordant els temes d'aquelles lleis, no? Sento decebre-la, però..., bé, va ser així.

Amb el tercer punt de la moció també hi estem d'acord. Amb el quart punt, també. I els punts 5 i 6 els tractaria conjuntament i..., bé, és el tema de la regionalització, que, com dic, ara l'important és que mantinguem un preu, que mantinguem uns diners que vinguin d'Europa i després ja parlarem d'aquests diners com s'han de repartir. No venguem la pell de l'ós abans de caçar-la, no repartim un botí que encara no tenim.

La presidenta

Senyora diputada, ha d'anar acabant, eh?

Dolors López Aguilar

I el que hem de fer... disculpi, presidenta; acabo, i el que hem de fer i el que interessa és reforçar la posició negociadora del nostre Govern, del Govern espanyol, i després ja veurem quina és la millor manera de negociar per al sector català. I, en aquest sentit, també li agraeixo la incorporació de l'esmena per fer un estudi dels diferents sectors estratègics que tenim a Catalunya.

Moltes gràcies, molt honorable presidenta; gràcies, honorable conseller, diputades, diputats.

La presidenta

Per fixar la seva posició, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable presidenta. Honorable conseller... Bé, donaré suport a aquells punts de la moció que fan referència a mantenir el Consell Català de la

Producció Agrària Ecològica, atès que no veig cap incompatibilitat amb l'increment de la competitivitat del sector agrícola i ramader.

Respecte a la política agrària comuna, entenc que ha de donar suport a l'agricultura multifuncional. Cal recordar que l'agricultura ecològica ofereix solució sistemàtica als reptes de futur del sector –quant al canvi climàtic, quant a la biodiversitat, quant a la protecció del sòl i al maneig de l'aigua.

I, per acabar, fer referència que, quant a la convocatòria de subvencions, això anirà en funció, com és lògic, d'aquest pressupost, aquest pressupost insuficient que tenim al país, i que demano al grup propietari de la moció, al grup proponent, que s'afegeixi a aconseguir els recursos que els catalans i catalanes ens mereixem en funció de..., per tenir un finançament just.

Gràcies, molt honorable presidenta, honorable conseller, il·lustres diputats i diputades.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té la paraula l'excel·lentíssim senyor Alfons López Tena.

Alfons López i Tena

Molt honorable senyora... Com que, entre la moció inicial i la que, segons sembla, està consensuada, no hi ha cap relació, ni tan sols en els punts, no ens pronunciaré.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula la il·lustre senyora Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Sí, gracias, honorable presidenta. Honorable *consejler*... Desde el escaño, para anunciar nuestro apoyo y nuestro soporte a la moción y a todas las transacciones alcanzadas por todos los grupos.

Muchas gracias.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la il·lustre senyora Mònica Lafuente.

Mònica Lafuente de la Torre

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, conseller... Bé, per fer balanç de, finalment, com quedarà la moció, quines esmenes hem transaccionat i quines hem acceptat.

D'entrada, sí que m'agradaria dir que estem contents i molt agraïts de tota la tasca que entre tots hem arribat a fer. Hem arribat a un consens entre tots els diputats, i jo crec que la moció que queda, finalment, és ambiciosa, i hem mostrat predisposició per lluitar tots con-

juntament en benefici d'aquest sector, que evidentment s'ho mereix, perquè és un dels motors de l'economia catalana.

Pel que fa a les esmenes: en el punt 1 hem acceptat l'esmena de modificació d'Iniciativa per Catalunya, tal com hem dit, perquè els ajuts i l'obertura de la convocatòria d'agroambientals a nous beneficiaris sigui per a la propera campanya i no per al 2012, perquè això podia comportar algun problema. Dir-li a la diputada de Convergència i Unió que està molt bé pujar aquí i fer un balanç del Govern d'esquerres, però, en tot cas, si ho fa..., i no ho reiteraré, perquè se me'n va el temps, ni la corregiré, però en tot cas les dades que ha donat no són, ni molt menys, correctes.

Pel que fa... Hem incorporat dos punts nous, que són l'esmena número 2 i número 3 d'Iniciativa per Catalunya. Les incorporem com a nous punts, per fer un informe-balanç del PAE del 2008-2012, i perquè el conseller, en seu parlamentària, vingui a explicar el nou PAE, el nou Pla estratègic d'agricultura ecològica, que tenen, en principi, dissenyat, i ens agradaria que ens ho expliqués.

Hem fet una transacció amb l'esmena 4 d'Iniciativa, per al que és el punt 2 de la moció, perquè queda més ben redactat l'esperit del que és el CCPAE, com una autoritat que està assegurada amb ella la certificació de forma independent i objectiva.

Hem acceptat l'esmena número 2 de Convergència, de supressió de la part final del punt número 3, perquè és veritat que tal com estava redactat podia induir a error.

El punt 6 queda de la mateixa manera. Això vol dir que des d'aquí emplace, instem el Govern que no quedin suprimits els ajuts per convocatòria de concurrència competitiva a l'agricultura, ramaderia i pesca.

I, finalment, el punt de la PAC, un punt controvertit o, en tot cas, complex. És veritat el que ha dit la diputada del Partit Popular: hi han molts punts importants, evidentment, molts, en la proposta que va fer la Comissió Europea –el tema del *greening*, com queda la ramaderia extensiva...–, hi han molts punts, però aquest era un punt que crea una mica de controvèrsia. Per què? Perquè s'ha anat dient al llarg d'aquest temps, i s'ha escrit, fins i tot, al posicionament que vam acordar, que la regionalització més beneficiosa per al sector és la institucional, i l'agrònomic d'intre de Catalunya, i simplement, el que fem des d'aquest Parlament, d'aquesta cambra, és matisar-ho. I ara, si tots votem a favor d'aquesta proposta, és dir: esperem a veure quin és el resultat final, com queden els reglaments de la política agrària comuna, per decidir des de Catalunya quina és la regionalització més beneficiosa per al sector agrari català.

Jo crec que hem aconseguit quelcom molt important amb aquesta moció. Agraïxo novament el suport de tots els diputats, i sobretot perquè va en benefici d'un sector estratègic important.

Gràcies, presidenta.

(Carmel Mòdol i Bresolí demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Mòdol?

Carmel Mòdol i Bresolí

Per contradiccions.

La presidenta

Trenta segons.

Carmel Mòdol i Bresolí

No, perquè les coses..., com que això queda al diari de sessions, si no s'aclareixen, a vegades queda la història falsejada. Em referia a la intervenció que ha fet la senyora Dolors López. És veritat que hi ha hagut una col·laboració positiva del Partit Popular –i l'agraïxo, l'agraïm, i l'agraeix el sector– per solucionar el problema de l'eliminació del CCPAE, perquè havia rebut primer una resposta molt acrítica per part del Govern. Però és veritat que el problema el generaven vostès: qui volia suprimir el CCPAE eren vostès. Per tant, va ser la feina dels altres grups el que va ajudar que veiéssim la llum, perquè la proposta de suprimir el CCPAE era del Partit Popular.

Gràcies.

(Maria Dolors Rovirola i Coromí demana per parlar.)

La presidenta

Senyora Rovirola.

Maria Dolors Rovirola i Coromí

Gràcies, presidenta. Per contradiccions.

La presidenta

Trenta segons.

Maria Dolors Rovirola i Coromí

Jo no sé a què es referia la diputada Mònica Lafuente quan ha dit que les dades que jo havia donat eren incorrectes. Suposo que no es referia al balanç del tema de la ramaderia i producció ecològica. Es devia referir, en tot cas, a quan li he recordat que des del 2003 al 2006 no hi va haver cap convocatòria d'ajut per a aquest sector, i li puc ben assegurar que així va ser.

La presidenta

Una mica de silenci...

Maria Dolors Rovirola i Coromí

I també, per altra part, si són les dades incorrectes per part dels ajuts agroambientals, dir-li..., recordar-li que es convoquen cada cinc anys, del 2007 al 2013; per tant, ara, si s'obris una altra convocatòria d'ajuts, en-

cara que es prorrogués fins al 2015, ens n'aniríem a parar...

La presidenta

Senyora diputada...

Maria Dolors Rovirola i Coromí

...al 2016, i estariem fora del PDR.

Gràcies.

(Hortència Grau Juan demana per parlar.)

La presidenta

Senyora Grau... *(Dolors López Aguilar demana per parlar.)* Un moment... –un moment, un moment. Senyora Grau, i després vostè.

Hortència Grau Juan

Gràcies, presidenta. Atès que la diputada...

La presidenta

Per què demana?

Hortència Grau Juan

No, perquè hi ha un tema de les esmenes que no ha sortit...

La presidenta

Ah, que no ha sortit.

Hortència Grau Juan

Que la presidenta..., ai, la propietària...

La presidenta

Per aclariments –per aclariments.

Hortència Grau Juan

Per aclariments. La propietària de la moció, la diputada Mònica Lafuente, no s'ha pronunciat sobre dues esmenes del Grup d'Iniciativa, la 6 i la 7, que entenrem que és que no les accepten per no..., per estar fora de context, tot i que són dos problemes cabdals de l'agricultura: el tema...

La presidenta

Però...

Hortència Grau Juan

...el tema de les assegurances i el tema de les normatives de comercialització.

Gràcies.

La presidenta

Jo crec que la senyora Lafuente ha esmentat les esmenes que acceptava de vostès en els punts 1 a 4. Si no ha esmentat aquestes dues, és que no les admetia.

Senyora Dolors López.

Dolors López Aguilar

Gràcies, molt honorable presidenta. Un aclariment..., dos aclariments, no?

Un, respecte a les esmenes presentades a la moció. La diputada Mònica Lafuente no ha fet referència –i hi està incorporada, tal com vam acordar– a una esmena al punt 5 per demanar un estudi sobre el sectors estratègics a Catalunya, no? Només aquesta puntualització, per si hi ha algun equívoc, no?

I també voldria aclarir-li al diputat Carmel Mòdol que, bé, aquí tothom té dret a ficar-se les medalles que vulgui, no?, però la realitat segurament és bastant més tossuda que les opinions. I, en tot cas, el fet que es mantingués el CCPAE, malgrat que vostè –és cert, no?– va interindre en aquest sentit, com ho vam fer altres grups, però va ser per una decisió i per una voluntat, no?, i aquesta voluntat va ser, precisament, la d'aquest grup, del Partit Popular, i això és una realitat que ningú pot obviar, perquè és absolutament certa.

Moltes gràcies.

La presidenta

Passem a... (*Mònica Lafuente de la Torre demana per parlar.*) Senyora Lafuente?

Mònica Lafuente de la Torre

Gràcies, presidenta. Bé, per al·lusions. No contestaré a totes, perquè és impossible, però sí...

La presidenta

Té trenta segons.

Mònica Lafuente de la Torre

Trenta segons. Insistir-li a la portaveu de Convergència..., hi insisteixo, i no rectifico, que quan donen les dades d'un balanç del Govern d'esquerres, i concretament d'aquest departament, les dades són esbiaixades, i creen confusió.

I, pel que fa a les esmenes que han mencionat tant la diputada del PP com d'Iniciativa, és cert, hem acceptat la del PP de fer un estudi dels sectors més importants del sector, de la ramaderia i de l'agricultura.

I, pel que fa a les esmenes d'Iniciativa, totalment d'acord, però no les volíem incorporar –i m'he oblidat de dir-ho– perquè estaven fora de context. D'acord en el tema de les assegurances i el Tribunal de la Competència: són temes importants, que l'emplaça que faci propostes de resolució o una interpellació, perquè aquí era difícil tractar-ho.

La presidenta

Senyora diputada...

Mònica Lafuente de la Torre

Gràcies, diputada.

La presidenta

Passem a la votació de la moció, que és una moció amb set..., amb vuit punts, i que tenen tots vostès les modificacions a les mans, de les esmenes. Per tant, si no hi ha cap votació separada, votarem la moció en bloc.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 124 vots a favor i 3 en contra.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació de la pobresa (tram. 302-00156/09)

Passem al quinzenè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació de la pobresa. Presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la il·lustre senyora Laura Massana.

(Pausa.)

Laura Massana Mas

Gràcies, presidenta. Honorable conseller, senyores diputades, senyors diputats, aquesta és la segona moció sobre inclusió social i pobresa que debatem avui, i ho és no per cap altre motiu, sinó per la situació d'emergència social, que no diem només nosaltres, sinó que també diuen entitats, professionals i les persones, doncs, que hi treballen cada dia. I ens diuen que s'han passat totes les línies vermelles i els demanen, al Govern, plans de xoc. I vostès, l'altre dia, de fet, encara buscaven excuses a aquesta situació, però ara no hi entraré, perquè tenim unes dades que són objectives.

La taxa d'atur juvenil, que ronda el 50 per cent; els aturats de llarga durada, que tenim en el 35... En definitiva –molts d'aquests ja no cobren prestació–, unes 200.000 persones. Això vol dir que un 20 per cent de la població catalana està en risc de pobresa, que un de cada cinc catalans és pobre. I especialment els infants, pateixen aquesta pobresa: tenim pobresa infantil en un de cada quatre infants. Això vol dir també que es trenca una tendència històrica –li ho dèiem l'altre dia, al conseller–: avui, la població amb més risc ja no són els més grans –perquè cobren, de fet, prestacions, i això els manté en aquesta franja de seguretat–, sinó els de menys edat; les dones, particularment, menors de setze anys, que és un 30 per cent en risc de pobresa.

Hi ha un element clau –i ens ho diu també l'indicador de distribució personal de la renda, que és el que es diu l'índex Gini– que confirma una cosa que és espe-

cialment greu, que és aquesta esclatxa que s'obre entre assalariats al nostre país, que fa que el tram mitjà, les classes populars, perdin aquest pes i guanyin per la banda baixa. És a dir, cada vegada hi ha persones més al llindar baix, a la banda baixa, i, sorprenentment –semblaria que no–, encara hi ha persones que guanyen més. Per tant, perdem les nostres classes populars.

I nosaltres concloïem en la interpellació que el Govern, en comptes d'actuar per fer-hi front, augmentava amb les seves polítiques aquesta situació, o per deixar de fer-ne algunes –que avui ja hem discutit i jo també discutiré–, que són instruments que té i que són clau per evitar aquesta exclusió, o per no fer-ne d'altres que ens ajudarien a tenir millor posicionament per sortir-nos-en.

Així, la moció es fonamenta en tres aspectes –jo diria– bàsics, tot i tenir set punts: els tres primers van encaminats a retornar als inicis de la renda mínima d'inserció, ja que en un moment en què aquest conjunt d'indicadors socials posen de manifest la tendència a la inequitat i a la situació d'emergència social absoluta, en aquest context d'augment de pobresa, sorprenentment el Govern de Convergència i Unió adopta mesures que limiten l'abast d'aquesta renda mínima d'inserció sense haver previst ni implementat cap altre mecanisme alternatiu per mantenir aquestes rendes. Així, demanem, en el primer punt, que es suspenguin les darreres modificacions, que es retorni a l'inici; que es consensuï, que es parli amb els grups parlamentaris, amb les entitats, amb els col·legis professionals, amb el tercer sector i amb la ciutadania en general.

El segon punt reivindica fer efectiu el pagament a aquelles persones que encara avui no han cobrat la prestació, tot i complir aquests requisits retallats, tot i complir els requisits vigents. Això, senyores diputades, senyors diputats, no ho podem consentir. Si retallen i retallen i creuen que hi ha un límit pressupostari que és aquest, per què no paguen a aquells que ho necessiten? Nosaltres volem el compromís d'aquest Govern, volem que de forma urgent es pagui allò que es deu, allò a qui ho necessita.

El tercer punt, senyor conseller, molt important per a nosaltres: nosaltres hem registrat una proposta de llei per a la creació d'una renda garantida de ciutadania per tal de donar resposta a aquestes necessitats bàsiques d'aquesta gran part de ciutadania de Catalunya que pateix aquesta situació social. Pensem que aquest increment de col·lectius i de persones i de famílies que viuen sota el llindar de la pobresa fa més necessari que mai garantir un sistema d'ingressos mínims com a resposta urgent. Volem una garantia de rendes; no volem més gent exclosa, no volem més gent patint. I creiem, en part, tot i que és l'instrument més potent que tenim, que la renda mínima, que n'hem de parlar, ja està superat per aquesta realitat, i per això hem d'anar a allò que diu l'Estatut, que és desenvolupar el seu article 24.3, que estableix que les persones o les famílies que es troben en situació de pobresa tenen dret a accedir a una renda garantida de ciutadania que els asseguri uns mínims de vida digna. Però ho volem fer participant-hi tots; per això proposem una comissió

mixta, també, amb els grups parlamentaris, el Govern i les entitats. És ambició? Potser sí, però creiem que és l'única manera i l'únic instrument de què podem dotar-nos en un futur.

Els punts 4, 5 i 6, que demanem, és utilitzar aquests instruments que li dèiem que tenia i que no utilitza, que vostè s'hi va comprometre en part, que és desenvolupar el Pacte nacional per a l'eradicació de la pobresa. Li demanem que actuï sobre l'habitatge: això és principal causa de patiment de les persones, i de pèrdua de rendes i de pèrdua també de la llar. I li demanem també que actuï amb el Pacte per a la infància com l'instrument que prioritza primer la lluita contra la pobresa infantil. Nosaltres entenem que no s'han tingut en compte moltes coses que ja estaven fetes, com les del grup de treball, i és per aquest motiu que li demanem aquesta possibilitat.

També li demanem...

La presidenta

Senyora diputada, ha d'anar acabant.

Laura Massana Mas

...la part més important –sí, diputada–, que és una política fiscal en què no es busquin excuses, una política d'ingressos. I li fem propostes sobre fiscalitat verda, li fem propostes..., especialment una, senyor conseller: recuperin l'impost de successions; això és el consell, i emplaço els diputats i diputades que ho tinguin molt en compte i que votin aquesta moció.

Gràcies.

La presidenta

Per defensar les esmenes, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té la paraula l'il·lustre senyor Antoni Strubell.

Antoni Strubell i Trueta

Sí, senyora presidenta. Senyor conseller, honorable senyor conseller, Solidaritat està bàsicament d'acord amb aquesta moció, semblant a una d'anterior que hem tingut avui. La deriva, efectivament, que han agafat les modificacions legislatives de la renda mínima d'inserció no ha estat la d'una societat avançada i compromesa, sinó la d'una comunitat autònoma asfixiada financerament i, el que és més greu, la d'un Govern mancat de voluntat política per superar les causes que hi porten.

Cal, efectivament, consensuar una proposta amb el món local, els grups parlamentaris, els agents socials, el tercer sector social, els col·legis professionals i la ciutadania en general per salvar els mobles, en aquest temps d'emergència en què, efectivament, com ha dit la diputada abans, s'han travessat moltes línies vermelles. Mai no és sobrer, penso... –i no sóc, precisament, d'un grup dedicat a recordar o subratllar l'Estatut passat, no?–, però penso que és bo de recordar els objectius de la renda mínima, que eren prestar el

suport adequat a totes les persones a qui els calgui per atendre les necessitats bàsiques per viure en la societat amb els recursos convenients per mantenir-se i per afavorir la inserció i la reinserció socials i laborals.

Voldria agrair al grup proposant el fet d'acceptar una esmena que fem recollint una apel·lació que fa una part del tercer sector. Es parla molt dels menjadors de les escoles com a solució als greus problemes del 20 per cent de la infància que passa problemes a casa; del que no s'ha parlat gens és: què passa amb les vacances?, què passarà aquest estiu? No podem pensar que hi ha solucions per aquest problema durant uns mesos de l'any i uns mesos no. Per tant, agraeixo la inclusió d'aquesta esmena i, simplement, anunciar que al punt 7.b ens abstindrem, per un costum que tenim els de Solidaritat de no donar suport a aquells punts que cridin a un impost sobre l'energia nuclear, perquè pensem que això pot ser un estímul i una justificació d'aquesta energia i pensem que, des del punt de vista ecologista, aquesta línia és la més conseqüent.

Gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Socialista, té la paraula la il·lustre senyora Eva Granados.

Eva Granados Galiano

Gràcies, presidenta. Conseller, diputades, diputats..., bé, no és la primera moció de pobresa que tractem avui; no serà l'última que tractarem en aquest període de sessions i al llarg d'aquest temps, en què la situació és molt complicada al nostre país. Bé, aquesta moció..., jo vull comentar breument quines són les esmenes que ha fet el meu grup parlamentari i comentar, breument també, el contingut de la moció, perquè considero que, doncs, encerta –i per tant, avanço, doncs, el nostre vot favorable al conjunt de la moció– en el que necessitem al nostre país per superar aquesta situació de crisi i, concretament, pel que fa a l'atenció a les persones amb més necessitats.

Per una banda, parla de la renda mínima d'inserció, un tema que al meu grup parlamentari el preocupa molt: en aquest sentit, hem presentat una proposició de llei que esperem que es pugui debatre en aquest Ple a les properes sessions.

La situació del nostre país és la següent: en aquests moments, tenim més de deu mil persones, que han estat valorades per les treballadores i treballadors socials de l'àmbit local o d'entitats socials, que diuen que necessiten una renda mínima d'inserció però que el Govern de la Generalitat no els la dona. I aquesta situació s'allarga, doncs, des del mes d'agost; fins i tot hi ha algunes sol·licituds que són del mes de maig de l'any passat. Aquesta és la situació: que no cobren. Tenim més de dues-centes mil persones aturades a Catalunya, que tampoc cobren ja ni prestacions ni subsidis. I el meu grup parlamentari es pregunta què pensa fer el Govern amb aquestes persones. Perquè, el conseller d'Empresa i Ocupació ens ho diu sovint: doncs, que hi ha un percentatge d'aturats al qual costarà molt de trobar feina;

sabem que els pressupostos ens diuen que l'atur continuarà creixent... Què pensa fer el Govern del nostre país amb aquestes persones que estan a l'atur i que han deixat de cobrar prestació?, aquests catalans i aquestes catalanes que també necessiten que el Govern respongui per les seves necessitats?

En un altre sentit, també, la moció –i també, doncs, subscrivim– parla d'infància, eh?, i sembla que s'ha transaccionat amb Convergència i Unió i, per tant, doncs, tirarà endavant aquest punt i nosaltres ens n'alegrem molt; arribarem a un acord. Però la situació avui és que la infància, la pobresa infantil està creixent; i les decisions..., una cosa són els acords a què s'arriba aquí i es plasmen en una moció; les decisions són les que pren el Govern, i un govern que ha passat de 1.800 euros al mòdul d'educació infantil a 875. Per tant, hi haurà mocions, i s'aprovaran, i el meu grup les recolzarà. Però, una cosa és el que s'aprova aquí i una altra cosa és el que està passant al nostre país; i al nostre país, el que tenim és un govern que ha posat en escac aquesta educació infantil.

Parlem també de beques menjador, perquè el pacte de la infància parla de pobresa infantil. Bé, doncs, les beques menjador estan disminuint al nostre país en un moment en què són més necessàries. Per tant, continuem arribant a acords aquí i a pactes, però continua el Govern passant la tisora o, doncs, directament el ganivet a les polítiques que són de cohesió social. I, per al meu grup parlamentari, igualtat d'oportunitats i cohesió social, que són conceptes que poden aparèixer en acords en aquesta cambra, significa escoles bressol, significa beques menjador. Hi ha molta distància entre el que s'acorda aquí, i que pactem tots, i la realitat en el dia a dia.

Un altre tema, que considerem molt important: l'augment d'ingressos. És evident que estem en una situació complicada, que hi han menys recursos a les administracions públiques; però també és cert que poden haver-n'hi més, i que els que hi ha poden venir d'una manera més justa a les arques públiques. Necessitem més recursos –és cert– i, per tant, estem d'acord amb la proposta que fa Iniciativa per Catalunya, perquè en aquest país tenim també un problema que es diu «dèficit social» i el meu partit, el meu grup parlamentari, demana un pacte social per resoldre aquest dèficit social. I entenem que amb aquest augment d'ingressos, tornant al seu lloc l'impost de successions i, per tant, reclamant els diners a aquells que més tenen, un impost de grans fortunes i, en el seu conjunt, la lluita contra l'economia submergida i l'evasió fiscal, hi hauria més recursos públics per fer front a una cosa que és una responsabilitat pública, que és la pobresa; una pobresa que ve d'una injustícia social i que, per tant, entenem que l'augment d'ingressos és molt necessari.

Per últim, agrair al grup proposant, doncs, que l'esmena de la xarxa d'últim recurs que presenta el meu grup, el Grup Socialista, hagi estat acceptada. Més enllà dels plans, més enllà dels acords, més enllà dels consensos en aquesta cambra –que són necessaris–, necessitem que les persones que estan en situació de pobresa tinguin garantits uns mínims al nostre país; i això ara no s'està produint. Votarem aquesta esmena;

segur que no la recolzarà la dreta en aquesta cambra –Convergència i Unió i el Partit Popular– i es perdrà, però necessitem serveis socials bàsics suficients, ajuts de farmàcia, ajuts de lloguer, lluitar contra els desnonaments i rendes mínimes i tot el que es necessita a nivell d'aliments i consums a nivell de domicili. Això és la proposta que fa el nostre grup i agraïm al grup proposant que ens recolzi aquesta esmena.

Moltes gràcies, presidenta.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre senyora Maria Victòria Forns.

M. Victòria Forns i Fernández

Molt honorable presidenta... Honorable conseller, bé, anunciar que hem arribat a algunes transaccions que suposo que després la diputada Laura Massana explicarà, i també que, bé, retiràrem l'esmena que fa referència a l'acord número 3 d'aquesta moció.

Totes les mesures que ajudin a assegurar el pagament del PIRMI als seus beneficiaris són poques, i volem que el pagament es faci efectiu dins l'any en curs, l'any 2012, com no podria ser d'altra manera; i cal donar resposta amb la màxima celeritat a tots els expedients pendents. I és per això que els equips tècnics s'han reforçat per tal d'agilitzar l'estudi dels casos que s'han de valorar. Aquests expedients, un cop valorats, entren al procés de pagament en funció de les disponibilitats pressupostàries. I, efectivament, tots sabem que l'Administració de la Generalitat té problemes de liquiditat, i tots els que compartim escó en aquest hemicicle en som coneixedors i hauríem d'obrar amb la màxima responsabilitat.

Jo defensaré sempre, per convicció política i per convicció professional, la renda mínima d'inserció, com un programa de lluita contra l'exclusió social; retornar als seus inicis seria retornar allà on va començar el camí Convergència i Unió, amb uns objectius socials molt clars. Amb el temps, la renda mínima d'inserció ha anat donant resposta a moltes i diferents realitats, a molts canvis que s'han anat produint a la nostra societat, com pot ser la immigració i ara, a causa de la crisi, l'atenció a persones que, malgrat no patir una situació d'exclusió social, també s'han vist fora de mercat i han esgotat la seva prestació de subsidi de l'atur. Vostès saben que s'ha invertit, i cada cop més, i que en el 2011 vam invertir 70 milions d'euros en aquest programa; i també saben que a través de l'Estratègia catalana per a l'ocupació, el Govern vol establir polítiques actives d'inserció laboral per a aquells col·lectius amb majors dificultats d'inserció, com els aturats de llarga durada, amb mesures específiques destinades als beneficiaris de la renda mínima d'inserció.

En aquesta moció vostès també fan referència al pacte nacional contra la pobresa. I el compromís del Govern és tal, que el conseller Cléries ja va anunciar al Parlament que el document de base del Pacte per la lluita contra la pobresa estarà enllestit aquest mateix estiu.

El Govern ha accelerat aquest procés perquè es tracta d'una prioritat que ha expressat, per tant, la voluntat d'un gran consens de les forces polítiques i socials de Catalunya.

Les entitats del tercer sector social, els col·legis professionals, les entitats municipalistes, els professionals de l'Administració i el mateix Govern arribaran –arribaran– a un acord d'aquests punts bàsics que seran recollits en un document que es farà efectiu aquest estiu. Com diu el conseller, aquesta és una prioritat de país; d'aquí la nostra voluntat d'acord, la nostra voluntat d'aconseguir un gran consens d'exigència mútua.

Amb relació al Pacte per la infància, aquest ja es preveu a l'apartat número 2, d'inclusió social i d'igualtat d'oportunitats, on es tracta la lluita contra la pobresa infantil com a prioritat.

Pel que fa a beques menjador, aquesta és una acció prioritària que es reforça en uns moments tan delicats com els actuals. El Govern ha destinat a la concessió d'ajuts de menjador escolar 29,7 milions d'euros per curs, durant els darrers tres anys, i en aquest curs s'incrementarà en més de 2 milions d'euros.

Entre altres actuacions, el Govern també està treballant per establir un sistema de beques que sigui socialment més just, perquè és necessari. El Govern fa tots els esforços que pot per millorar l'accés de les famílies en situació de vulnerabilitat: així, fins ara el topall d'ingressos d'aquestes famílies per accedir a les ajudes era de dotze mil euros anuals, i ara s'ha incrementat fins a catorze mil, cosa que farà que moltes més famílies se'n puguin beneficiar –i, per tant, també els seus infants.

Així mateix, enguany s'han incrementat les subvencions a centres oberts, als quals hi accedeixen també infants en risc.

Parlen vostès també, en aquesta moció, d'habitatge. I finalment, per tant, hi ha un paquet de mesures que el Govern porta a terme a nivell transversal en l'àmbit de l'habitatge: programes socials que són ajuts al pagament de lloguer, prestacions d'urgència, impuls i suport de la xarxa d'entitats que atenen famílies en pisos –famílies que estan en situació de risc residencial–, xarxa també de mediació de lloguer social... El Govern està treballant a fons a fi de donar suport a les persones amb risc d'exclusió social i residencial i evitar els màxims desnonaments mentre no es facin uns nous avenços legislatius de modificació de la Llei hipotecària.

S'està treballant, també, al Congrés dels Diputats, en una proposta, en una proposició de llei de mesures contra el sobreendeutament personal i familiar, per poder donar així una segona oportunitat a les famílies.

Moltes i moltes més actuacions. Entre algunes d'aquestes, diferents convenis que s'estan signant, també –com per exemple amb entitats com Càritas–, per a persones que estan en risc d'exclusió residencial.

I, finalment, vostès aborden també la qüestió fiscal. Bé, aquesta és una moció mosaic, i parla també de mesures fiscals. El Govern ja està duent a terme la po-

lítica fiscal pròpia, la que ens correspon, i s'han recuperat diferents impostos –el de patrimoni...–, s'ha mantingut l'augment del tipus dels trams majors de renda en l'impost sobre la renda de les persones físiques, i moltes altres qüestions.

La presidenta

Senyora diputada, ha d'anar acabant.

M. Victòria Forns i Fernández

Vaig acabant, presidenta. Amb tot, es poden, segurament, encara, buscar altres mesures en el futur, però serà el Govern qui decidirà com i quan s'escau. (*Re-mor de veus.*)

I, finalment, la fiscalitat ambiental..., bé, siguin incentius o taxes, és, a tots els països europeus on es practica, un instrument de política ambiental que ha de revertir en les polítiques ambientals i no pas un instrument amb finalitat únicament recaptatòria. Per a això tenim altres instruments.

Aquest és el posicionament del partit que jo represento, de Convergència i Unió, i aquestes són, d'alguna manera, les esmenes que espero que després la senyora Laura Massana..., els acords a què hem arribat amb Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Moltes gràcies.

La presidenta

Té la paraula, per fixar la seva posició, l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable presidenta. Honorable conseller, il·lustres diputats, diputades... Bé, la cohesió social, basada en la dignitat de les persones, és el pilar de la pau social; ara, cal ser responsables i utilitzar les prestacions i les actuacions per a les finalitats per a les quals van ser concebudes, pensades –i també cal dotar, per descomptat, de recursos els serveis i les actuacions de forma adequada perquè puguin fer les seves funcions.

Quant al PIRMI, des de Democràcia Catalana el que pensem és que, si no hi ha reinserció, doncs, el PIRMI esdevé un simple assistencialisme que empobreix les persones. Per tant, entenem que s'han de dotar els centres de serveis socials amb el nombre adequat de treballadors socials perquè puguin atendre degudament les persones amb risc d'exclusió social i puguin fer el seguiment corresponent dels PIR, dels plans individuals d'inserció, de tal manera que es pugui fer això amb la qualitat necessària perquè la renda mínima d'inserció compleixi, doncs, la funció per a la qual va ser creada, segons la Llei 10 de 1997, que no és altra que la d'evitar, en la mesura possible, que aquestes persones entrin en el circuit de l'assistencialisme.

Per acabar, la reflexió recurrent: d'on traurem els diners per fer tot això, quan Catalunya, doncs, té un pressupost insuficient, malgrat que som un país que és pròsper, encara, quant a la seva productivitat, i, per tant, que podríem perfectament redistribuir la riquesa i que no hi hagués ningú que quedés exclòs.

Dir que, en aquest sentit, el que entenem és que el problema és de dèficit fiscal i el que cal és fer la retallada per la banda del dèficit.

Gràcies, honorable conseller, il·lustres diputats, diputades, presidenta.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula la il·lustre senyora Carmen de Rivera.

Carmen de Rivera i Pla

Gràcies, honorable presidenta. Honorable conseller..., diputadas, diputados, nos reiteramos..., reiteramos lo manifestado anteriormente con ocasión de la moción presentada y aprobada a Esquerra Republicana: la situación de la pobreza y la inclusión social en Cataluña es más que preocupante, y es creciente la preocupación, *conseller*, que le trasladamos, por todas aquellas personas que dependen de prestaciones que se han suspendido o se han reducido drásticamente, como las *escoles bressol*, las becas de comedor, ayudas por hijos y la PIRMI.

No estamos de acuerdo con que la PIRMI empobrezca a quien la percibe: es una renta mínima de inserción y, desde luego, la persona que se ve en la necesidad de solicitarla, y que tiene derecho a cobrarla, es una persona que tiene muy..., vamos, ningún recurso. Por tanto, nos parece una frivolidad lo que aquí se ha afirmado de que..., de que..., bueno, que no es operativa, o que quizás no es necesaria, o que quizás hay que reformularla en otros términos. Nos parece necesaria, y también nos parece... –por eso vamos a votar a favor de esta moción–, que se suspendan aquellas medidas que se han tomado de acuerdo a la PIRMI, y que se hagan todos los esfuerzos posibles, desde la *conselleria* –que me consta, *conseller*, que, si se pueden hacer, usted lo organizará para hacerlo–, de que todas aquellas personas que están pendientes de cobrar el PIRMI, porque tienen derecho, porque cumplen con los requisitos legales, que lo puedan cobrar. No puede ser que el PIRMI, una prestación que es de inclusión, que es de pobreza, que es una renta mínima de inserción, como su nombre indica, esté de alguna manera vinculado a que haya posibilidades presupuestarias.

Por último, solicitamos la votación separada de los puntos *a* y *b* del punto 7. Gobernar es priorizar y somos partidarios también de recuperar los impuestos que se enumeran en el punto *a*. Por eso... Sin embargo, no votaremos favorablemente al punto *b*. Por tanto, solicitamos la votación separada.

Muchas gracias.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Pere Bosch.

Pere Bosch Cuenca

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, avui és la segona vegada, la segona oportunitat, de debatre al voltant d'allò que, tal i com hem comentat en l'anterior intervenció, hauria de ser la principal preocupació d'aquest parlament, i la principal, també, preocupació i ocupació del Govern.

És necessari, lògicament, que en parlem, i encara és més necessari que intentem arribar tots plegats a algun tipus d'acord, perquè puguem traslladar un missatge clar i inequívoc a la ciutadania que som capaços, en aquest tema, d'establir complicitats i de deixar al marge interessos polítics o partidistes i, per tant, posar com a prioritat les persones que en aquests moments necessiten suport.

Les dades són, certament, esfereïdores. Voldria recordar-ne algunes: 161.000 persones que no tenen cap tipus de cobertura en aquests moments; un de cada quatre infants que viuen en alguna família pobre; un de cada cinc habitants que viuen també en una família situada per sota del llindar de la pobresa; una dada que avui també coneixiem, un de cada tres avis que ha d'ajudar els seus fills a través de les seves pensions a intentar, doncs, arribar a final de mes. Per tant, tenim un sistema estressat i un conjunt de ciutadans i ciutadanes, un percentatge molt important de conciutadans, que en aquests moments ho estan passant malament. I aquesta, ho repeteixo, ha de ser la gran prioritat de país.

Què ens proposa la moció del Grup d'Iniciativa? Ens proposa un debat ampli, un debat ampli que és necessari. Abans, algun diputat o diputada comentava que aquí hi havia una mena d'aiguabarreig, i que no havíem de parlar d'ingressos; doncs és clar que hem de parlar d'ingressos! És clar que hem de parlar d'ingressos, perquè ingressos significa oportunitats per fer més polítiques socials; ingressos significa, també, oportunitats per redistribuir la riquesa. O és que és gratuït que avui recordem, per exemple, doncs, la mala oportunitat, o la mala decisió, en el seu moment, d'haver renunciat a l'impost de successions i als 350 milions que significaven, que avui significarien també un revulsiu per aplicar a polítiques d'igualtat en aquest país? No ho hem de recordar, això? O no hem de recordar un tema que al meu entendre també hauríem de recordar i posar al damunt de la taula, la paradoxa que en aquest país, mentre nosaltres organitzàvem una maratón per a la pobresa, el Govern de l'Estat espanyol ens comentava la frivolitat que destinaria 23.500 milions d'euros a eixugar els deutes d'una entitat financera? O és que no hem de recordar-ho, això? O no hem de recordar també que en aquest país tenim un dèficit fiscal de 16.000 milions d'euros anuals que no tornen a aquest país? Evidentment que ho hem de recordar, això.

I hem de parlar d'un debat ampli que signifiqui que puguem abordar les polítiques socials que aquest país necessita. Perquè en aquest país no lliguem els gossos amb llonganisses: tenim necessitats socials, tenim un llindar de pobresa realment esfereïdor, i el que és necessari és que augmentem els ingressos i que millorem també el nostre sistema de finançament. Per tant, absolutament necessari aquest debat que hem de mantenir.

Igualment que és necessari també abordar el debat de la renda mínima d'inserció. Hem reclamat més d'una vegada que el Govern capgirés una mala decisió que va prendre en el seu moment, tant a nivell del sistema de pagament com també de canviar els criteris d'accés a la renda mínima. Avui hem aconseguit, en l'anterior moció, que el Govern repregui el camí del diàleg: és una bona notícia, ens en felicitem, però el que cal, lògicament, és que vehiculem algun sistema perquè aquestes deu mil persones que estan en aquests moments esperant aquesta renda mínima, i aquestes altres que podrien entrar dintre del sistema si amplifiquéssim i creéssim un nou mecanisme, tal i com ens estan reclamant bona part de les entitats, poguessin tenir cabuda en aquest nou sistema.

Nosaltres no entrarem en la proposta. Simplement, el que direm al Govern és: asseguï's, Govern, asseguï's amb les entitats, asseguï's amb els partits polítics, per tal d'intentar consensuar un full de ruta compartit en aquesta matèria.

La moció també planteja intentar impulsar pactes nacionals que en aquests moments hi han al damunt de la taula: ens sembla absolutament urgent i prioritari situar també en aquest full de ruta un document de bases per al Pacte nacional per la inclusió social i l'eradicació de la pobresa –ha estat un tema que ha aparegut en l'anterior moció–, igual que també impulsar els altres pactes que hi han al damunt de la taula.

I aquest diputat es podria passar hores i hores parlant –com que veig que aquí no tinc el temps, aniré parlant; no sé si hi ha algun tipus de temps que tingui assignat: aquí no m'apareix–, i per tant voldria continuar reclamant...

La presidenta

Perdó, li queden... quaranta-set segons.

Pere Bosch Cuenca

Quaranta-set segons. (*Antoni Fernández Teixidó intervé de l'escó estant.*)

La presidenta

Quaranta-cinc.

Pere Bosch Cuenca

Doncs quaranta-cinc..., que a hores d'ara deuen ser quaranta-dos o quaranta-un, per ser més precisos. Diputat Teixidó, li agraeixo, lògicament, la deferència de

traslladar-me una informació que aquí no tinc i que per via del diputat Teixidó he pogut conèixer.

L'últim missatge em sembla que és el més important: està molt bé que debatem al voltant de la pobresa, està molt bé que aquí situem aquesta problemàtica, les seves diferents vessants –la vessant de la infantesa, la vessant de la gent gran, la vessant de la renda de ciutadania garantida...–, però encara està millor, encara és millor, que puguem adreçar el missatge avui al conjunt de la ciutadania, a les entitats socials, que som capaços, ho repeteixo, de posar-nos d'acord, que som capaços d'intentar buscar punts de trobada. Perquè això, en definitiva, és el que ens demana el conjunt de la ciutadania. Després, lògicament, a cadascú li correspondrà fiscalitzar i controlar el Govern que compleixi les mocions, però és important, ho repeteixo, que avui surti aquest missatge des d'aquesta cambra.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Juan Milián.

Juan Milián Querol

Gràcies, senyora presidenta. Senyor conseller, senyores i senyors diputats, aquesta és una moció carregada de bones intencions, molt bones intencions, però amb efectes en alguns casos perversos. Ja diuen que el camí de l'infern està empedrat de bones intencions, i alguns punts d'aquesta moció són una pedra d'aquest camí; no tots, certament, però alguns sí.

Per aquesta raó, el Partit Popular votarà favorablement a alguns punts, s'abstindrà en alguns altres i votarà en contra de l'últim punt, en els seus dos apartats.

Votarem a favor de totes aquelles mesures que considerem útils per assolir l'objectiu compartit, que és vèncer la pobresa.

Ens abstindrem d'aquells punts que creiem que, amb resultats dubtosos, suposarien una despesa difícil d'assumir a curt termini.

I votarem en contra d'allò que creiem que és un gran error: aquesta macroreforma fiscal que se'ns proposa a l'últim punt. Votarem en contra de la creació de tot aquest reguitzell d'impostos, que sembla que estiguin pensats per a gravar els dolents de la pellícula: els rics, els bancs i les nuclears.

Hi votarem en contra perquè aquests impostos no serien eficaços i, fins i tot, serien contraproductius, ja que acabarien repercutint i perjudicant aquelles persones que pretenem ajudar, bé sigui a través del rebut de la llum, bé sigui a través de les comissions bancàries. I per tant, si aprovem aquest punt, acabaríem empedrant el camí a l'infern o creant un cercle viciós paradigmàtic de l'esquerra: bones intencions contra la pobresa que creen més pobresa.

De fet, vostè –vostè mateixa, senyora Massana– ho reconeixia implícitament en la interpellació que li va fer

al senyor conseller la setmana passada. Li deia al conseller que amb l'anterior Govern es va arribar a 1 milió i mig de catalans per sota del llindar de pobresa. Això, perquè ens en fem tots una idea, és com dir que el tripartit va deixar Catalunya amb tantes persones en situació de pobresa com habitants tenen les províncies de Girona i Tarragona juntes.

També deia, senyora Massana, que aquell Govern va fer polítiques, moltes polítiques per provar de canviar aquest augment de la pobresa, però no se'n va sortir; i llavors fa servir l'excusa que aquest milió i mig de persones formen part d'una pobresa estructural. I a mi això em recorda el PSOE, que sempre deia..., que sempre ens deixava un govern..., que sempre ens deixava un país amb un 20 per cent d'atur, i deia allò que hi havia un atur estructural, que Espanya tenia un atur estructural. Doncs, no, miri, aquí, l'únic estructural que hi ha és la incapacitat de l'esquerra per fer que l'economia creï llocs de treball i que faci sostenible l'estat del benestar.

Si entenem, com feia Popper, que totes les ciències –també les socials– avancen amb la metodologia de la prova i l'error, continuar provant amb el que va fer l'antic Govern és un error que només portarà més pobresa. I és que, més que les teories perfectes sobre el paper, el que ens importa és l'empirisme, és la realitat, el que funciona i el que no funciona per a lluitar contra la pobresa. I una de les millors maneres de fer-ho és reactivar l'economia i tornar a crear llocs de treball. El fet que a Catalunya hi hagi més de sis-cents mil persones a l'atur, unes cent mil ja sense cap ingrés, i gairebé la meitat dels joves que volen treballar i no poden és un drama que requereix reformes valentes i urgents. El Govern espanyol n'ha fet algunes, i més que en farà durant els propers mesos; i crec que el Govern de Catalunya també hauria d'anar en aquesta línia, però no en la que vostès, senyora Massana, proposen a l'últim punt d'aquesta moció, que només significaria un augment del cost de la vida per a tothom i un fre a la tan necessària reactivació econòmica. A més, si creuen que aquests impostos són tan importants, per què no els van imposar quan estaven al Govern? Volen reclamar ara, des de l'oposició, el que sabien que no funcionava quan estaven al Govern?

Sigui com sigui, jo vull acabar de manera positiva, senyora Massana: agraint-li que hagi posat sobre la taula aquest tema que tant preocupa també el nostre partit, el Partit Popular; li agraeixo, un cop més, les bones intencions –mai dubtaré de les seves bones intencions, perquè la conec i sé que les té– però, sobretot, li agraeixo aquelles propostes que nosaltres considerem que seran útils, que poden ser útils i que hi votarem, per descomptat, favorablement.

Estem totalment a favor que el pacte contra la pobresa i la inclusió social articuli mesures –mesures amb calendari i recursos– per fer front a les noves situacions de pobresa que es deriven de la manca de treball o de llar; igual que recolzem i animem que el Pacte per a la infància posi especial èmfasi en les beques menjador i la millora dels ajuts per fill a càrrec.

Per això, el nostre grup votarà a favor d'aquests punts: del quart i de la transacció a què han arribat amb Convergència i Unió del cinquè.

Moltes gràcies.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula la il·lustre senyora Laura Massana.

Laura Massana Mas

Gràcies, presidenta. Començaré a posicionar-me, i abans unes petites reflexions. Començaré del darrer fins al primer. Senyor Milián, no sigui condescendent. El que nosaltres li proposem és una alternativa; que vostè no la comparteixi és una altra cosa. Però no ens digui que anem carregats de bones intencions: anem carregats d'alternatives a la seva política; que, de fet, la que fa trenta anys que vivim a Europa és la que ens ha portat a aquest estat. I voten en contra del punt setè perquè, òbviament, coneixem el que pensen dels..., com col·laboren i el que pensen amb els lobbys nuclears, així com amb altres poders. Em diu que serien incapaços d'impedir que..., si posem un impost als dipòsits bancaris, deixariem que la banca gravés més en els usuaris? Vostès farien això, si proposem aquesta fiscalitat? Ja es veu a les mans de qui estan. Jo reconeixia que hi ha una pobresa estructural, i és fruit d'aquest model, que és el que hem de canviar; però això seria un debat de model productiu, i en un altre espai.

Dir-li a Esquerra Republicana de Catalunya, al senyor Bosch..., donar-li les gràcies també per votar tota la moció, i a més a més no fer-hi esmenes i recolzar-la i trobar-la valuosa. Jo també sóc partidària d'arribar a consensos, però vull recordar l'experiència del Govern d'esquerres. La nostra generositat en el consens de vegades ens va fer..., ens va limitar. I el que nosaltres no farem mai com a grup, tampoc, és limitar-nos, a més a més en un moment tan complicat. No renunciem a l'ambició, i és el que plantejarem cada vegada que puguem en aquest espai.

A la senyora, a la senyora..., a la Victòria, que no veig. *(L'oradorariu.)* Hola. Bé, dir-li que ho hem provat però no hem pogut. I no hem pogut perquè jo crec que el Govern realment no vol afrontar la realitat del que té, perquè considera que ja parla amb les entitats i hi treballa, però qui ens diu que hi ha línies vermelles són les mateixes entitats. I nosaltres entenem que, si quan hem de demanar diàleg, quan hem de demanar que s'activin pactes..., vol dir que el Govern no fa allò que ha de fer. I nosaltres som els responsables, senyora Forn; per això li hem fet una proposta fiscal responsable i possible: gravar dipòsits bancaris..., li hem proposat fer una política, doncs, de recuperar l'impost de successions..., perquè escolti'm, són 400 milions d'euros, eh? La Marató en va recaptar 4. I no creiem que la solidaritat hagi d'anar a parar aquí; la solidaritat ha de ser entre tota la ciutadania, que aquell qui més té posi més recursos. Per tant, utilitzin els instruments i

basem-nos en aquests que hem pactat, que puguin desncallar-se.

Al senyor Strubell...

La presidenta

Senyora diputada, ha de posicionar-se sobre les esmenes.

Laura Massana Mas

Sí, sí... no, nosaltres hem pactat una transacció que vostè ja té, presidenta, amb Convergència i Unió, sobre els punts 4 i el punt 5, que els altres grups ja tenen –per tant, es donen per assabentats–, que fa aspectes en el Pacte per a la inclusió social i l'eradicació de la pobresa, que tingui molt en compte les situacions derivades de manca de feina i de la llar en aquest context actual i que, a més a més, doncs, els calendaritzi i hi posi pressupost, cosa que no existia. I en el punt 5, que dins del Pacte per a la infància, es destinin els recursos necessaris en beques menjador.

Dir-li al partit Socialista que incorporem, com bé ha dit la diputada, la xarxa de suport: creiem que és interessant i, a més, aporta altres coses, tot i que la xarxa ja existeix; que no li acceptem l'altra esmena, que fa referència a parlar sobre la seva llei: crec que ja ho farem en el marc que toca. Nosaltres no hem posat al debat la nostra llei de la renda garantida, la nostra proposta de llei; per tant, fem-ho en el debat d'aquestes comissions, si mai s'arriben a crear.

Al senyor Strubell, creiem que l'esmena millora la nostra moció i que té en compte un punt que no es tenia en compte –és veritat– en els redactats: què passarà a l'estiu amb aquests nens i nenes que no tindran ni colònies ni casals, i que potser... –ni tampoc aniran, òbviament, a l'escola–, què passarà amb aquest desconeixement. Per tant, és una bona proposta. Afegir-li: nosaltres creiem que les nuclears, com que no es deslocalitzaran ni tancaran, millor que paguin més impostos; serien 55 milions a la nostra proposta, perquè així ho fan altres comunitats i altres països, per exemple Extremadura i Castilla - La Mancha. Tant de bo aconseguíssim una majoria per poder-les tancar definitivament.

Gràcies.

(Jordi Turull i Negre demana per parlar.)

La presidenta

Senyor Turull... senyor Turull.

Jordi Turull i Negre

Sí, presidenta. Demanariem votació separada dels punts 4 i 5, que es poden fer, per a nosaltres, conjuntament –4 i 5.

La presidenta

Quatre i 5, i es poden votar conjuntament si no m'ho demana cap més. D'acord.

Tinc petició de votació separada de Solidaritat del punt 7.b. I tinc votació separada de Ciutadans del punt 7.a i 7.b. D'acord? (*Pausa.*) Alguna votació més, separada? Senyor Santi Rodríguez.

Santi Rodríguez i Serra

Sí, senyora presidenta. Nosaltres demanaríem votar tot el 7 separatament.

La presidenta

Tot el 7 conjuntament, o *a* i *b*?

Santi Rodríguez i Serra

Hi han més punts que l'*a* i *b*, tinc entès.

La presidenta

A i *b*.

Santi Rodríguez i Serra

Només *a* i *b*? Per tant, ja queda la votació separada. I després, sí que hi ha una esmena incorporada, d'addició, que també demanaríem...

La presidenta

Una esmena incorporada a quin punt?

Santi Rodríguez i Serra

No, és una addició d'un nou punt.

La presidenta

Al...? D'un nou punt. Que és la del...

Santi Rodríguez i Serra

La de Solidaritat: l'esmena de Solidaritat número 1. D'aquesta també demanaríem votació separada.

La presidenta

Passarem a la votació de la moció, amb les esmenes incorporades, i començarem pels punts 4 i 5. Punts 4 i 5.

Comença la votació.

Han estat aprovats per 129 vots a favor.

Votarem ara el punt 7, apartat *a*.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 49 vots a favor, 76 en contra i 4 abstencions.

Ara passem a votar el punt 7, apartat *b*.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 46 vots a favor, 77 en contra i 6 abstencions.

Votem ara l'esmena número 1 de Solidaritat, que és un nou apartat.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 64 vots a favor, 61 en contra i 4 abstencions.

Passem a votar la resta de la moció.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 52 vots a favor, 61 en contra i 16 abstencions.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació derivada de la mala gestió de les caixes d'estalvis (tram. 302-00157/09)

Passem al punt següent de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre la situació derivada de la mala gestió de les caixes d'estalvis, presentada pel Subgrup Parlamentari Ciutadans. Té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Cañas.

(*Pausa.*)

El vicepresident primer

Senyor diputat, quan vulgui.

Jordi Cañas Pérez

Sí, presidente. Honorable presidente, vicepresidenta, *consellers*, diputados, diputadas..., leí una viñeta, o vi una viñeta publicada en *El País*, de El Roto, que decía: «¿Qué clase de financieros son esos que hay que financiarlos?» ¿Qué clase de entidades financieras son estas que, mientras desahucian ciudadanos de sus casas por no poder pagar la hipoteca por estar en desempleo, que engañan y estafan a sus conciudadanos con las preferentes robándoles sus ahorros, que estrangulan el crédito a las pymes, autónomos y al consumo, abocando a muchos ciudadanos al cierre, a muchas empresas al cierre y a la quiebra? ¿Qué clase de entidades financieras son las mismas que son rescatadas con 130.000 millones de euros de dinero público, más de 2.800 euros por ciudadano español? ¿Qué clase de entidades financieras son estas cajas, que mientras despiden a miles de empleados por recortes previos a las fusiones, se multiplican por dos sus sueldos días antes de estas mismas fusiones con otras entidades?

¿Qué clase de cajas de ahorros son estas que, en lugar de cumplir su función social, su obra social, exponen a los ahorradores, a sus impositores, a inversiones especulativas que las han llevado a la ruina? ¿Qué clase de cajas son estas instrumentalizadas por grandes partidos para ser brazos financieros de sus intereses políticos? ¿Qué clase de cajas son estas que condonan deudas a partidos mientras ejecutan hipotecas o embargan bienes a los ciudadanos y empresarios que no pueden pagar porque se han arruinado?

¿Qué clase de entidades financieras, qué clase de cajas de ahorros son estas que cuando ganan dinero privatizan los beneficios y cuando lo pierden socializan las pérdidas? ¿Qué clase de entidades son estas que, parasitadas por los dos grandes partidos, no han sido controladas, fiscalizadas, inspeccionadas y sancionadas por aquellos órganos de regulación que tenían responsabilidades de disciplina, inspección y sanción –entre ellos la Generalitat, con el artículo 120 de nuestro Estatuto–? ¿En qué tipo de sociedad vivimos donde los empresarios, emprendedores, ancianos, ciudadanos, sufren las malas prácticas de unas cajas cuyos responsables se van a su casa con 11, 8 y 6 millones de euros de indemnizaciones y blindan sus contratos?

Algunos quieren seguir la máxima lampedusiana, siciliana, napolitana, de si queremos que todo siga como está es necesario que todo cambie. Pero Ciudadans quiere que todo cambie para que nada siga igual, que todo cambie para que nada siga igual. Por ello presentamos en este pleno una interpelación al Gobierno sobre la situación derivada de la mala gestión de las cajas de ahorros en Cataluña, y hemos liderado, junto con otros grupos de esta cámara –junto con Iniciativa, Esquerra Republicana y Solidaritat–, la creación de una comisión de investigación sobre lo sucedido en las cajas de ahorro catalanas y que operen en Cataluña.

El nuestro es un modelo de cajas donde ocho de las diez cajas de ahorros catalanas han sido intervenidas con dinero público, con más de 3.000 millones, y algunas de ellas puede que necesiten más de 8.000 millones de euros. Una situación absolutamente vergonzosa. Esta moción tiene como intención conocer la verdad y depurar responsabilidades –también políticas, y también de los gestores de estas entidades– para evitar que nunca más vuelva a pasar lo que ha pasado. Esta es una moción que quiere que sean públicas..., que sea pública la información financiera, económica, salarial, retributiva de las entidades financieras rescatadas en Cataluña; que quiere que se establezcan mecanismos de control para que en el futuro nunca más vuelva a suceder lo que ha sucedido; que quiere que se depuren responsabilidades, y que quiere condicionar y que quiere alzar la voz des de este Parlamento para que se condicionen los recursos públicos destinados a estas entidades rescatadas, para que a los ciudadanos que han sido estafados con las preferentes les sea devuelto su dinero, para que no se vuelva a desahuciar a ningún ciudadano porque no puede pagar una hipoteca porque no tiene trabajo, y para que vuelva a fluir el crédito a las pequeñas y medianas empresas y al consumo en este país.

Esta es una moción que quiere ser un ejercicio de autocrítica: de autocrítica de la responsabilidad de los órganos de gestión y de control de las entidades, pero también de responsabilidades políticas. Es necesaria una catarsis, una purificación de responsabilidades, en positivo, no con ánimo de sancionar directamente a nadie, sino para que el conjunto de ciudadanos vean que sus instituciones son conscientes de aquello que ha funcionado mal, y de aquello que nunca más vuelva a poder funcionar mal, porque al final los responsables últimos de esta situación son los ciudadanos.

Quizás haya partidos que no quieran que sepamos quien decidió financiar aeropuertos fantasmas, obras faraónicas, por qué las cajas les condonaron préstamos o quien decidió blindar con pensiones millonarias a sus nefastos gestores. Espero que eso no sea aquí, espero que entre todos demos un mensaje de que esto no es así, de que estamos aquí para servir a los ciudadanos, que somos servidores públicos, que tenemos que dar respuesta a sus problemas, que tenemos que dar y transmitir una luz de esperanza a los ciudadanos que nos contemplan. Esa es nuestra responsabilidad.

Yo espero que el conjunto de partidos de esta cámara se sume a esta iniciativa, que –repito– tienen como intención aclarar las responsabilidades, depurarlas, con ánimo constructivo, de suma, de mejora, para que los ciudadanos sepan que sus servidores públicos están a su servicio...

El vicepresident primer

IHlustre diputat...

Jordi Cañas Pérez

Sí, acabo –acabo–, presidente. Yo creo que estamos en un momento muy difícil, estamos en un momento extremadamente complicado, de descrédito –a veces ganado a pulso– de las administraciones y de sus responsables. Repito, es el momento de la catarsis, es el momento del cambio, para que, como decía, todo cambie para que nada siga igual.

Gracias, presidente, diputados, diputadas.

El vicepresident primer

Gràcies, iHlustre diputat. Han presentat esmenes tres grups parlamentaris i un subgrup, i en primer terme té la paraula l'iHlustre diputat senyor Pere Aragonès, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Pere Aragonès i Garcia

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, les caixes d'estalvi han estat una part important de l'estructura financera del nostre país des de fa més de 140 anys. Van néixer per canalitzar l'estalvi popular, van néixer en molts casos, també, reconvertint els antics monts de pietat –vinculats al que en podríem dir ara les assegurances–, i van ser també un instrument d'enfortiment de la capacitat financera de Catalunya, en un país que s'ha caracteritzat al llarg de la seva història per no tenir uns grans bancs, a diferència d'altres territoris. Per tant, les caixes d'estalvi han fet una contribució positiva, essencial per al desenvolupament econòmic del país, per a la dotació d'un sistema financer i per a la canalització de l'estalvi cap a activitats productives, i també cap a activitats de caràcter social, complementant moltes vegades la ineficient –o la inexistent– activitat pública en determinats àmbits.

Malgrat això, com en cada crisi financera, en què Catalunya perd un llençol, en aquesta n'hem perdut uns quants, i podríem dir que fins i tot gairebé estem a punt de perdre el matalàs. Les caixes d'estalvi catalanes han passat a la història, probablement, en una part important, per allò que deia en Francesc Cabana en un llibre anomenat *La cultura de la cobdícia*, per errors en la gestió. Probablement, també, per actuacions que en altres entitats financeres com els bancs s'han portat a terme, però que es portaven a terme des d'una robustesa, una capacitat d'accedir a capitals molt més gran. Probablement per actuacions que no depenien d'ells –és molt complicat, gestionar el risc financer; al llarg de la història, davant de la imminència d'una crisi financera, sempre s'ha dit «aquesta vegada serà diferent», però cap vegada és diferent, sempre, totes les vegades és igual: un excés de crèdit porta a un esclat d'una bombolla financera. Però també les caixes d'estalvis al nostre país han acabat com han acabat per la inacció –o per l'acció equivocada– dels organismes supervisors, i en concret del Banc d'Espanya, que va fomentar també unes determinades fusions que després han comportat la creació d'entitats massa grans per deixar-les caure i que, per tant, han de ser intervingudes.

Però, més enllà de tot aquest context, hi ha també unes responsabilitats d'errors en la gestió, i en alguns casos errors manifestos que s'haguessin pogut preveure. Casos com la comercialització de productes financers d'alt risc en consumidors; posar al mercat minorista instruments com les preferents o deute subordinat –que des d'una perspectiva comparada, al que és el consumidor final, en el que és el mercat minorista financer, només es realitzen a l'Estat espanyol i al Marroc, en el nostre entorn; aquests productes no es comercialitzen al client que no té coneixements financers a entitats financeres en el nostre entorn, excepte a l'Estat espanyol i al Marroc–; amb escàndols com retribucions excessives d'alguns directius, quan després hi ha una intervenció, i quan després de la intervenció i l'ajuda pública alguns se'n van a casa amb unes pensions realment extraordinàries, no?

Per tant, per això nosaltres, Esquerra Republicana de Catalunya, amb també tres grups més, hem impulsat una comissió d'investigació en aquest Parlament. No per fer un pim-pam-pum, no per fer un espectacle, no per fer un tribunal de la inquisició, sinó per tenir més transparència, per posar sobre la taula els problemes que hi han hagut –els problemes que són imputables a la direcció de les entitats financeres, aquells que no ho eren, aquells que són imputables al regulador–, per extreure'n lliçons i, per tant, per poder actuar. I per això entenem que s'ha de parlar de preferents, que s'ha de parlar de retribucions, que s'ha de parlar d'operacions d'alt risc –per això hem fet algunes esmenes a la moció presentada pel Subgrup de Ciutadans, per també saber les operacions en l'àmbit immobiliari que es van fer, que hi havia caixes d'estalvi que compraven terrenys..., no només préstec a promotor, sinó que compraven terrenys per participar d'aquesta especulació–, i també creiem que s'ha de tractar com han actuat prèviament a la crisi els organismes super-

visors i, després, com ha actuat i com està actuant l'Estat, a través del FROB, en aquestes entitats.

Nosaltres creiem, doncs, en definitiva que cal posar blanc sobre negre en aquesta qüestió, i fer-ho sobretot per treure lliçons de cara al futur. Ens hi juguem molt, amb el nostre sistema financer. El sistema financer no és dolent, és un sistema necessari, però que ha d'estar ben regulat. Probablement una regulació en el futur no evitarà les crisis financeres, però limitarà el seu impacte. Probablement una nova regulació en el futur no evitarà que algú pugui fer males pràctiques, però li posarem molt més difícil. Creiem que aquesta és la nostra funció, la d'aquesta comissió d'investigació, i també la que inspira aquesta moció.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. També ha presentat esmenes el Subgrup Parlamentari de Solidaritat, i en el seu nom té ara la paraula l'il·lustre diputat senyor Uriel Bertran.

Uriel Bertran Arrué

Gràcies, senyor president. Senyor conseller d'Economia, li agraïm la seva presència aquí. Diputats, diputades... Bé, estem satisfets que el Subgrup de Ciutadans hagi acceptat una esmena de Solidaritat Catalana per la Independència, fonamentalment per substituir l'expressió «caixes d'estalvi catalanes» per «caixes d'estalvi ubicades a Catalunya», que creiem que s'ajusta molt més a l'esperit que té la pròpia moció, i que entenem que d'aquesta manera realment podem conèixer tota la informació que aquí es demana, no només d'aquelles caixes d'estalvi catalanes, que malauradament, per la mala gestió dels equips directius d'aquestes caixes, moltes d'elles han deixat de ser catalanes, sinó de les caixes que estan ubicades a Catalunya i que, per tant, tenen dipòsits de catalans i de catalanes i, per tant, són dipositàries dels diners, dels estalvis, de les hipoteques, dels préstecs, dels ciutadans del nostre país. És per a la tranquil·litat de tots aquests ciutadans del nostre país, o per a un major coneixement de la informació d'aquests ciutadans del nostre país, que volem conèixer tota la informació referent a qualsevol entitat financera que operi a Catalunya –per tant, qualsevol entitat financera que tingui dipòsits, que tingui hipoteques, que tingui crèdits amb qualsevol català i amb qualsevol catalana. Per això aquesta esmena.

I val a dir que, malauradament, el nostre sistema de caixes d'estalvi ha quedat molt minvat per la mala gestió que han fet aquests equips directius, que finalment ha acabat amb una intervenció i ha acabat, en alguns casos, amb la pèrdua de la catalanitat d'aquests caixes d'estalvi. És a dir que des d'un punt de vista nacional també s'hauria de demanar responsabilitats –no només des del punt de vista de la mala gestió econòmica–, des d'un punt de vista nacional també s'hauria de demanar responsabilitats a tots aquests directius que per culpa de la seva mala gestió el nostre país s'ha quedat sense uns centres de decisió, quant a ca-

pital financer i quant a inversions financeres, que se n'han anat a d'altres zones de l'Estat, i que això, evidentment, dificultarà l'accés al crèdit i dificultarà el negoci d'ara endavant al nostre país.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. En nom del Grup Parlamentari Socialista, té ara la paraula la il·lustre diputada senyora Rocío Martínez-Sampere.

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Sí, moltes gràcies, president. Conseller, senyores i senyors diputats, en aquesta crisi sistèmica que estem vivint, i que estem patint, de la qual avui hem vist un nou repunt –després del rescat del cap de setmana, la prima de risc està a més de 550, i l'interès que es paga pel deute espanyol està a més del 7 per cent–, el pitjor favor que ens podríem fer entre tots és que, a més a més, en aquest procés, en aquesta crisi sistèmica, acabem posant en entredit la nostra pròpia democràcia.

I això és el que estem fent, enviant aquest missatge letal, nociu, no?, aquest missatge que diu: «Salvem els bancs» –i jo hi afegeixo: no perquè els estimem, sinó perquè els necessitem: no hi ha economia que funcioni sense un sistema financer–, «però, a la vegada, deixem enfonsar els drets dels ciutadans.»

Aquest missatge simplement no ens el podem permetre; no podem dir que els bancs són imprescindibles i que els drets dels ciutadans, en canvi, són prescindibles. I, per tant, crec –creiem–, senyores i senyors diputats, que ens hem de conjurar tots –tots: Catalunya, Espanya, Europa– per trobar les solucions, però també per donar explicacions. És importantíssim donar explicacions del que ha passat; per principis clau de transparència i control, per assumpció de responsabilitats, efectivament –ho deia vostè, senyor Cañas–; amb tota l'autocrítica necessària –amb tota l'autocrítica necessària: d'errors, n'hem comès tots–, i sobretot també perquè no es torni a repetir el que ha passat.

Com li deia Bobby Kennedy al seu germà, «si todo lo demás falla, explica la verdad». Els ciutadans estan entenent poques coses; sense les explicacions necessàries, acabarien per no entendre res; i, per tant, sí a una comissió d'investigació; sí que necessitem saber; sí que necessitem les responsabilitats.

Ara bé, al mateix temps que els dic això, jo també els dic que aquesta moció, un cop la comissió d'investigació és un fet en aquest Parlament, ha quedat superada. Tot el que demana aquesta moció s'ha de veure en la comissió d'investigació que hi haurà en aquest Parlament, i és la mesura amb què ens la prendrem seriosament. Volem rigor o no en volem? I aquesta és la prova que ens hem de posar a nosaltres mateixos: com reprovarem el Govern avui, per la seva gestió amb les caixes, si tenim una comissió d'investigació on hauré de dilucidar, entre d'altres, aquestes coses? Es pot fer el veredicta abans del judici? Perquè, el problema no serà el veredicta: serà que qüestionarem el judici, si

fem aquestes coses. I, per tant, jo també els demano, si us plau, una mica de serietat.

Nosaltres li hem entrat –perquè, efectivament, molts dels principis que s'exposen en aquesta moció, li ho he dit al principi, els compartim completament– una sèrie d'esmenes. Per exemple, deixi'm posar-ho simplement com un exemple; té molts punts, aquesta moció, no? Quan li demanava una sèrie de documentació al Govern des de l'any 2007, nosaltres dèiem: «Si anem a no cometre els errors que s'han fet, podem fer-ho des de l'any 98, que és l'aprovació per Aznar de la Llei del sòl, que és quan tothom diu que va començar la bombolla immobiliària? Ho podem fer, des d'aleshores? Tindrem una visió millor, que ens donarà més explicacions?» Creiem que sí. I també dèiem: «Fem-ho d'acord amb la legislació vigent.» Documentació i transparència, tota; però respectant, si us plau, els principis de la llei.

De tot aquest conjunt d'esmenes, que ha entrat el Grup Socialista al grup proponent, no ens n'han acceptat ni una de sola. No ens ha acceptat ni una de les nostres esmenes, i és en aquest sentit que nosaltres votarem a favor dels principis –els hi insisteixo– de transparència, responsabilitat, control; però no votarem reprova-cions del Govern ni expedients, perquè em sembla, els ho dic un altre cop, donar les conclusions abans de començar les explicacions. I això, entenem que tornaria la mateixa comissió d'investigació, no una comissió d'investigació seriosa i rigorosa, sinó un espectacle; i això, creiem que entre tots ho hauríem d'evitar.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputada. En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té ara la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Vendrell.

Josep Vendrell Gardeñes

Gràcies, president. Conseller, diputats, diputades, en primer lloc manifestar el nostre suport a la moció presentada pel Subgrup de Ciutadans, i fer, arran d'aquesta moció, algunes reflexions. A aquestes alçades, després d'aquests anys de crisi hi ha algunes coses que comencen a estar clares, malgrat la dificultat i la confusió del moment. Com a mínim, dues. La primera és que les receptes econòmiques dominants a Europa simplement no funcionen. Ahir el president Mas deia que el rescat és una mesura necessària, alhora que el reconeixement d'un gran fracàs. El problema és que els països suposadament rescatats no tenen menys crisi, sinó més crisi. Estan pagant un enorme preu econòmic i social per les polítiques que apliquen i la seva situació no fa res més que empitjorar.

I per què no funcionen? Doncs, perquè la política europea, espanyola i catalana –no ens cansarem de repetir-ho– està dominada pel dogmatisme de l'austeritat, diguin-n'hi «obsessiva», diguin-n'hi «destructiva»..., com vulguin. Com diu Krugman, que ara feia molts dies que no el citàvem, l'elit política europea sem-

pre està disposada a entrar en acció per defensar els bancs, però és absolutament refractària a admetre que les seves polítiques estan fallant a les persones a qui se suposa que ha de servir l'economia.

El rescat que s'ha aprovat, sense un canvi de política, servirà de ben poc a la gent, que és la que aguanta l'economia real; i avui sabem per Eurostat, que ho ha confirmat, que els diners per als bancs seran deutes per a la societat, desmentint el ministre De Guindos.

La segona idea, que està relacionada amb el que planteja aquesta moció, és que no només estem davant d'una crisi financera, ni tan sols només davant d'una crisi econòmica, sinó que estem davant d'una profunda crisi política. El que està en qüestió és la mateixa legitimitat de les institucions i la confiança de la ciutadania en la política i en el funcionament de la democràcia. Perquè, la gent es pregunta, nosaltres ens preguntem: «Com és possible que hi hagi directius, alguns dels que han estat a Bankia, que tinguin dret a cobrar indemnitzacions de 14 milions d'euros? Com és possible que, després de posar a disposició de bancs i caixes 150 milions d'euros entre avals i ajuts, i ara 100.000 milions més, no només no es garanteixi el crèdit a les petites i mitjanes empreses, sinó que, per exemple, a Catalunya es produeixin vint-i-un desnonaments diaris? Com és possible que primer Zapatero i ara Rajoy intentin prendre el pèl a la societat i als socis europeus? El reguitzell és imparable, no?: negar la crisi, afirmar que tenim el sistema financer més sòlid, Rajoy dient que no posaria un euro de diner públic per salvar els bancs, negar el rescat, etcètera. Com és possible que s'insisteixi reiteradament que no hi ha diners...

El vicepresident primer

Perdoni, senyor diputat, si us plau. Hi ha molt soroll de fons. Respectin el diputat que té la paraula, si us plau. Endavant.

Josep Vendrell Gardeñes

Gràcies, president. Com és possible que s'insisteixi reiteradament que no hi ha diners —el president Mas ahir mateix ho va dir amb totes les paraules—, però, en canvi, res de recuperar l'impost de successions, res de posar fi a les Sicav, i, en canvi, sí que hi ha amnistia fiscal i tots els diners que siguin necessaris, com va dir el ministre De Guindos, per salvar Bankia? Com és possible que els organismes reguladors hagin permès una estafa massiva, com la de les participacions preferents, que és un drenatge massiu d'estalvi popular per tapar els forats de bancs i caixes?

Tenim una crisi de confiança, però no només dels mercats, sinó del conjunt de la ciutadania cap a la política i la seva efectivitat. Les esmenes que hem presentat van en el sentit de proposar mesures per recuperar la confiança a la capacitat de la política per posar l'economia al servei de la gent. Per això hem proposat qüestions com reprovar els organismes reguladors: el Banc d'Espanya, la Comissió Nacional del Mercat de Valors; incorporar a la investigació què ha passat

amb els productes financers d'alt risc com les preferents? O manifestar la necessitat d'una comissió d'investigació al Congrés dels Diputats; que no passa res, que és una qüestió d'higiene democràtica, com s'ha fet als Estats Units, a Bèlgica o al Regne Unit. O que els recursos públics que van a bancs i caixes estiguin condicionats a posar fi als desnonaments o a l'obertura de crèdit, a l'economia productiva i a la creació d'una banca pública.

Ja, per acabar, voldria fer una reflexió al voltant de la comissió d'investigació que hem impulsat conjuntament amb els grups d'Esquerra Republicana, Ciutadans i Solidaritat. Mirin, aquesta és una comissió que ha d'anar bé, que no pot fracassar; perquè hi ha molta indignació al carrer, i els asseguro que el meu grup no té cap interès a provocar més desafecció cap a la política i més abstenció electoral. I la comissió podria fracassar per dues raons: perquè esdevingui un espai més de confrontació partidista, caracteritzat per l'«i tu més», sense avançar ni en les causes, ni en la responsabilitats, ni en les solucions; o perquè quedi en el no-res, neutralitzada i limitada per determinats acords dels grups majoritaris, amb l'argument que ja hem sentit de no desestabilitzar el sistema financer.

Mirin, el sistema financer, de més desestabilitzat ja no en pot estar; ara, el que ens ha de preocupar, és estabilitzar la confiança, guanyar la confiança de la ciutadania en els seus representants. I per això no li hem de posar límit; hem de parlar de tot, també de les participacions preferents i de les operacions de risc. Perquè, el que la ciutadania ens exigeix és seriositat, rigor, transparència i molta, molta claredat. És necessari saber —la gent vol saber— per què hem arribat a aquesta situació dramàtica, quines són les responsabilitats i què cal fer per resoldre problemes, per exemple, com les preferents, i sobretot què cal fer per no tornar a repetir els mateixos errors.

Gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. Per fixar la seva posició, té ara la paraula l'il·lustre diputat senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable president. Honorable conseller, il·lustres diputats, diputades..., bé, referent a la moció, jo estic totalment a favor de la transparència ara —ara i sempre—, estic també a favor que es depurin totes les responsabilitats que calguin, i també, doncs, estic a favor que el públic tingui tota la informació sobre les empreses que han rebut diners públics. Em sembla que aquí, doncs, no veig que ningú, en aquest hemicle, s'hagi manifestat en contra de tot això.

Només fer unes consideracions, pel que fa a la moció. La primera és que no hi ha caixes catalanes; en tot cas, suposo que s'estan referint vostès al fet que s'aclareixi la gestió de les caixes fins que van deixar de ser-ho, eh? Entenc, també, que s'aclareixi la gestió de les caixes que han rebut diners públics. La segona: hi ha una barreja de temes, a la moció, quan fan referència

vostès al finançament dels partits polítics i dels sindicats. Jo entenc que vostès presentaran una moció subsegüent a la interpellació que van fer ahir a la tarda, referent a aquesta qüestió.

I la tercera és que em sembla que el títol prejutja el que succeeix, no?, perquè s'estan referint a totes les caixes catalanes i, doncs, en aquest sentit, penso que algunes han tingut una gestió que és acceptable. Espero que, doncs, sigui per aclarir la gestió de les caixes i no per obtenir munició per a altres batalles polítiques.

I respecte a la Comissió d'Investigació que s'ha demanat, doncs, a favor. I aquí també espero que surti amb tota la transparència, que es depurin les responsabilitats polítiques –si és que n'hi han, que no crec que calguin–, eh? El que també quedarà clar és que..., «per què hem arribat a aquesta qüestió?», deia el diputat Vendrell; doncs, en gran part, també, per la mala gestió de qui van tenir responsabilitats de governar anteriorment.

Gràcies, honorable conseller, molt honorable president, il·lustres diputats i diputades.

El vicepresident primer

Gràcies, il·lustre diputat. Per fixar la seva posició i en nom del Grup Parlamentari Popular, té ara la paraula l'il·lustre diputat José Antonio Coto.

José Antonio Coto Roquet

Gracias, señor presidente. Señoras y señores diputados, hoy ha surgido un nuevo cóctel parlamentario, formado por partidos de extrema izquierda –o izquierda extrema– y partidos en posiciones más separatistas en esta cámara, como es Ciudadans, Iniciativa Verds, Esquerra Republicana y Solidaritat per la Independència. Eso que dicen, «la política hace extraños compañeros de cama»..., pues hoy vemos la muestra más clara con esta moción conjunta, prácticamente, porque se han transaccionado enmiendas entre Esquerra Republicana, Iniciativa Verds, Ciudadans y Solidaritat per la Independència.

Estamos en un momento económico muy delicado; la situación realmente es muy difícil. Por ello, el primer mensaje que queremos transmitir, desde el Partido Popular Catalán, es un mensaje de confianza: de confianza en nuestro país y de confianza en nuestra sociedad. A lo largo de la historia, nuestro país se ha encontrado en situaciones peores; y hemos salido adelante. Por tanto, que no le quepa la menor duda a nadie que también saldremos de esta, y reforzados.

La actual situación de fragilidad, de dificultad de las familias para consumir, de dificultades para muchas pymes y autónomos que, en algunos casos –en muchos, en demasiados–, se han visto obligados a cerrar sus proyectos vitales, sus actividades, debido a la falta de financiación y debido a que no se les ha renovado las pólizas de crédito..., situaciones en las que a familias se les han denegado el acceso a hipotecas, a créditos, a préstamos, también a pymes, también a empresas, o situaciones extremadamente injustas, como son

las situaciones de desahucio... Todas estas situaciones no pueden volver a suceder jamás en el futuro.

Y en todos estos hechos, injustos y dramáticos, las cajas y bancos, sus dirigentes, en la mayoría de casos no han estado a la altura de las circunstancias. Por esto, del proceso actual de reestructuración bancaria, del proceso de intensas modificaciones y de importantes cambios en el sistema financiero no puede llevar a situaciones de impunidad sobre aquellos que son responsables de habernos llevado a esta situación. Ningún dirigente de ninguna caja o banco que haya actuado de forma negligente, de forma dolosa, sabiendo lo que iba a pasar, no puede quedar al margen de la ley.

Por ello, el Partido Popular de Cataluña somos partidarios de actuar en tres líneas de actuación en cuanto a las cajas y al conjunto del sistema financiero.

En primer lugar, explicar sin tapujos lo que ha pasado. No se puede decir que España tiene el mejor sistema financiero del mundo, como decía Zapatero, o como decía Rubalcaba hace justamente un año, que el sistema bancario está perfectamente supervisado, mientras de desahucian familias, a empresas se les cortan la líneas de crédito, y a familias se les deniega la posibilidad de acceder a una hipoteca para poder adquirir una vivienda. Por este motivo, y con el objetivo de saber lo que hay, el próximo 21 de junio, los dos evaluadores externos del sistema financiero, las auditoras Roland Berger y Oliver Wyman, darán a conocer lo que ha pasado, con el fin de saber con exactitud cuál es la magnitud del problema.

En segundo lugar, el Partido Popular catalán somos partidarios de colaborar absolutamente con la justicia y la fiscalía, para que todo el peso de la ley caiga sobre aquellos dirigentes de cajas y bancos que han perjudicado los intereses de familias, empresas y personas que han actuado al margen de la ley y que se han lucrado de forma ilícita. Ayer mismo, el FROB, que está compuesto por el Banco de España y el Ministerio de Economía, iniciaba acciones, denunciaba a una entidad financiera, al Banco de Valencia, por presuntas irregularidades, ante la Audiencia Nacional. Es decir, al día siguiente de haber sustituido al que fuera secretario de estado de Economía de los gobiernos socialistas de Zapatero, que era el gobernador del Banco de España, al día siguiente, el Banco de España ya ha empezado a actuar contra la dirección de una entidad financiera por presuntas irregularidades en cumplimiento de la normativa. Por tanto, tolerancia cero, desde el Partido Popular, contra aquellos dirigentes de entidades financieras que han actuado al margen de la ley.

Y, en tercer lugar, el Partido Popular catalán trabajaremos para que se establezcan los mecanismos de supervisión, de control y de previsión adecuados, que impidan que nunca más vuelva a suceder lo que ha pasado en relación al sistema financiero.

Y todo ello con un objetivo: disponer de un sistema financiero sólido y solvente, que ayude al acceso de las familias para que puedan acceder al crédito, a disponer de una hipoteca, y de esta manera puedan dispo-

ner del derecho a adquirir una vivienda, con dación en pago si lo desean, y sin ningún tipo de condición draconiana que les pueda llevar a una situación injusta y dramática de desahucio. Un sistema financiero sólido y solvente, que acabe con abusos como el de las participaciones preferentes, y un sistema financiero sólido y solvente que permita acceder al crédito a pymes y autónomos, lo que ayudará al crecimiento económico y al objetivo prioritario de nuestro proyecto político...

El vicepresident primer

Senyor diputat...

José Antonio Coto Roquet

...del Partido Popular catalán, que es la creación de empleo.

Muchas gracias, señor presidente, señoras y señores diputados.

El vicepresident primer

També per fixar la seva posició, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té ara la paraula l'honorable diputat senyor Antoni Fernández Teixidó.

Antoni Fernández Teixidó

Moltes gràcies, senyor president. Honorable conseller, senyores i senyors diputats..., estalviem, en primer lloc, el context. Diversos diputats i diputades s'han referit a un context dramàtic, compartit per la cambra. Feina feta. Anem directament al que crec és el cor de l'assumpte. I ho faré amb una frase dita justament ahir pel president Mas. Deia textualment, en la sessió de control: «És lògic que les persones que han estat al capdavant d'institucions financeres que han rebut diners públics» –subratllo: que han rebut diners públics– «donin explicacions i assumeixin responsabilitats, arribat el cas.» President Mas *dixit*.

És sota aquest perfil que nosaltres ens atensem a la iniciativa del Subgrup parlamentari i la seva moció. És lògic que s'investiguin aquestes conductes i, si hi han conductes incorrectes, s'assumeixin les responsabilitats. Des d'aquest punt de vista, diputat Cañas, orientem la nostra intervenció: s'ha de fer, i es farà. I la implicació concreta és que el nostre grup donarà suport a la comissió d'investigació de què hem estat parlant, amb iniciativa seva, durant aquests darrers dies.

Què cal precisar? Quin tipus de comissió d'investigació. Ja ho va apuntar, a més, el conseller Mas-Colell: «Estem oberts» –va dir vostè, conseller–; «el tema és quin tipus de comissió d'investigació.» L'abast, els actors, les funcions, el calendari... I fugir, com alguns grups parlamentaris han sostingut –recordo diverses intervencions seves–, home..., de la teatralitat. Que no està el món i no està el país per bromes d'aquest tipus –em refereixo a malmetre el que podria ser un treball d'investigació respecte a les problemàtiques que vostès han plantejat. De manera que succeirà els propers dies: estarem a favor d'una comissió d'investigació, i

hi haurà una majoria –veurem com queda establerta– que delimiti els continguts i les tasques d'aquesta comissió d'investigació.

Dit aquí... També deia el president Mas el següent: «La comissió d'investigació, cal que no la sacralitzem.» És un instrument més, i com a tal el tractarem. I ho farem amb la modèstia que ha de caracteritzar els polítics. Si se'n desprenen actuacions penals, lesives, no decidirem els polítics: decidiran els tribunals. O no? No decidirem els polítics: decidiran els tribunals. Amb un plantejament de comissió d'investigació d'aquest tipus, seriosa i rigorosa, crec que ens podríem posar d'acord, i n'hauré de precisar l'abast en els propers dies.

Què vull manifestar, també? Home, vull manifestar –i m'agradaria que vostès en prenguessin compte– que ni el nostre govern, ni el nostre grup parlamentari aquí, ni el nostre grup parlamentari a Madrid, resta passiu. Fem tot el que podem? Creiem que sí. Però es pot fer més? Parlem-ne.

Però jo voldria que l'opinió pública, i vostès, senyores i senyors diputats, recordin l'Ordre 329/2011 –de 25 de novembre, no de fa una setmana, de 25 de novembre!–, per la qual es fixen les regles sobre el règim de dietes de les caixes d'estalvis –abans de la bronca en què estem immersos: 25 de novembre. Amb la voluntat d'estar atents, des del punt de vista de les competències que el Govern de la Generalitat de Catalunya té, que són les que marca l'Estatut –i tampoc és una competència que puguem abordar tots els temes com i quan els volem.

O, per exemple, la iniciativa aprovada ahir pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió al Parlament espanyol, al Congrés de Diputats, on pràcticament per unanimitat plantejaven que els directius de les institucions financeres que siguin intervingudes no podran cobrar indemnitzacions. Pràctic. Concret. El que la gent ha de saber. Indemnitzacions no. Dietes no. Gent intervinguda sobre diner públic? Explicacions, responsabilitats.

I, si aquest és el tarannà de tots els grups parlamentaris, senyor Cañas, i resta de portaveus, crec que ens podrem entendre sobre com hem de conduir tots aquests assumptes. Presumint –digui'm, si no, ingenu– la bona voluntat de tothom a l'hora d'escatir l'orientació que li volem donar.

Finalment, senyor president, voldríem dir el següent: «Si tot això és com vostès han dit» –i a fe de Déu que ho és–, «per què no voten a favor de la moció? Si tot això és com vostès diuen, des de Convergència i Unió, per què no voten a favor de la moció?» Doncs molt senzill, senyor Cañas –i jo crec que ho entendre, vostè, totes i tots els diputats i l'opinió pública–: perquè no volem posar –si vostè m'ho permet– el carro davant dels bous. Que és el defecte, diputats, que creiem que té aquesta moció, que posa el carro davant dels bous. En quin sentit? Ho deia també la diputada socialista: comissió d'investigació, investiguem, arribem a conclusions i prenem decisions. I, si m'ho permeten, diputats, la seva iniciativa –perquè crec que està a cavall de dos moments diferents– barreja les coses.

El vicepresident primer

Honorable diputat...

Antoni Fernández Teixidó

Ho dic amb respecte –acabo, president–, perquè està a cavall de dos moments: d'un moment que vostès fan una interpellació, d'un altre moment que signen un acord per la comissió d'investigació, que la presenten aquí, i surt una moció que és una mica híbrid entre la intenció i conclusions previstes. I preferiríem no contribuir, si vostè ens ho permet, diputat, una mica, a la confusió.

Nets, tranquils, serens, responsables, elucidarem responsabilitats. Però prendrem determinacions quan la comissió d'investigació –no abans– arribi a conclusions.

Gràcies, senyores i senyors diputats; gràcies, president.

El vicepresident primer

Gràcies, honorable diputat. Per pronunciar-se sobre les esmenes, té ara la paraula l'illustre diputat senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Presidente... *Conseller*, diputados, diputadas..., en primer lugar, agradecer a los grupos, al conjunto de grupos, sus enmiendas. Ya conocen que aceptamos las enmiendas de Solidaritat, de Iniciativa y de Esquerra Republicana.

Señor Teixidó, usted tiene razón. Usted tiene razón. Y la señora Rocío Martínez-Sampere, en un aspecto, también. Y como confiamos en ustedes, y confiamos que, en el fondo, ojalá, todos queramos lo mismo, vamos a retirar el punto 2 y el punto 2 *bis*. Ni queremos «prejuiciar» ni prejuzgar. ¿Vale? (*Veus de fons.*) El 6, me dicen por aquí en voz alta... Venga, perfecto: y el 6. Ningún problema. Confiamos en su palabra. Confiamos que la comisión de investigación va a investigar y determinará. También confiamos que ustedes permitirán que vengan responsables políticos del Gobierno anterior, de este Gobierno y del Gobierno de España.

Es cierto: esta interpelación tuvo un momento en el tiempo previo al acuerdo para alcanzar una comisión de investigación. ¿Hacemos política de verdad? ¿Nos comprometemos todos a hacer política?, ¿a dar este mensaje a los ciudadanos? Yo les recojo el guante, y usted también. ¿Transmitimos este mensaje a los ciudadanos? Para nosotros no hay ningún inconveniente. Nosotros no venimos a hacer espectáculo, señora Rocío Martínez-Sampere. Venimos con rigor. Y con responsabilidad. Espectáculo, ninguno. Espectáculo es de aquel que..., puede ser el de algunos que no se quieren sumar a investigar qué es lo que pasa. Y espero que no lo demos ninguno de los grupos de esta cámara. Que nadie se escude..., Ciudadans no quiere que nadie pueda escudarse en ningún punto para negar la posibilidad de, entre todos, investigar y determinar

qué ha sucedido, depurar responsabilidades y construir entre todos un mensaje positivo para el conjunto de ciudadanos que nos están escuchando. Y empezar a suturar y a reconstruir la confianza que en demasiadas ocasiones hemos perdido.

Por lo tanto, yo espero que esta voluntad de acuerdo, esta voluntad de aportar entre todos aquello que nosotros pensamos que es positivo, se materialice en la comisión, y nadie ponga ningún... Y confiamos en ello. Repito: retiramos esto, ¿eh?, en la confianza de que ustedes cumplirán con su palabra de que no pondrán ningún obstáculo a que esta comisión sea una comisión de la verdad, de la verdad para que los ciudadanos confíen, vuelvan a confiar en sus instituciones, para que hagamos autocrítica, depuremos responsabilidades y demostremos que se pueden hacer mejor las cosas.

Como decía antes –y acabo, presidente–, hay una línea que divide aquellos que piensan que todo tiene que cambiar para que todo siga igual y aquellos que pensamos que todo tiene que cambiar para que nada vuelva a ser lo mismo. Sitúense ustedes en este lado, en el de aquellos que queremos cambiar para que nada vuelva a ser igual. Yo creo que el conjunto de ciudadanos se lo agradecerán, y determinarán quién está a cada lado de la línea.

Gracias, presidente, diputados, diputadas.

La presidenta

Senyor Cañas, ha dit que retirava el punt 2, el 2 *bis* i el 6?

Jordi Cañas Pérez

Exacto.

La presidenta

Molt bé.

Jordi Cañas Pérez

Gracias, presidenta.

(*Jordi Turull i Negre demana per parlar.*)

La presidenta

Senyor Turull?

Jordi Turull i Negre

Sí, presidenta, per demanar votació separada del punt 5.a.

(*Pausa. Rocío Martínez-Sempere Rodrigo demana per parlar.*)

La presidenta

Senyora Sampere?

Rocío Martínez-Sampere Rodrigo

Sí, presidenta, per demanar votació separada dels punts 1 i 4 i de la resta.

La presidenta

1 i 4 conjuntament, i la resta tal com vagi... (*Pausa.*)
Molt bé.

(*Santi Rodríguez i Serra demana per parlar.*)

Senyor Rodríguez?

Santi Rodríguez i Serra

Nosaltres també voldríem votar separatament el punt 1.f, el punt 5 bis, 9 i 10.

La presidenta

D'acord. (*Pausa.*)

Comencem la votació, i començarem pel punt 1.f.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 26 vots a favor, 77 en contra i 26 abstencions.

Votem la resta del punt 1.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 26 vots a favor, 61 en contra i 42 abstencions.

Votem el punt 4.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 26 vots a favor, 61 en contra i 42 abstencions.

Votem el punt 5, apartat a.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 129 vots a favor.

Votem ara el punt 5 bis.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 52 vots a favor, 77 en contra.

Votem el punt 9.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 52 vots a favor, 75 en contra.

Votem el punt 10.

Comença la votació.

Ha estat rebutjat per 52 vots a favor, 77 en contra.

I votem ara la resta de la moció.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 51 vots a favor, 61 en contra, 16 abstencions.

Se suspèn la sessió fins a les quatre de la tarda.

La sessió se suspèn a un quart de tres de la tarda i deu minuts i es reprèn a les quatre de la tarda i dos minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per la secretària general i el lletrat Miquel Palomares Amat.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de la vicepresidenta del Govern i titular del Departament de Governació i Relacions Institucionals i els consellers d'Ensenyament, d'Interior, de Territori i Sostenibilitat i d'Agricultura, Ramaderia, Pesca, Alimentació i Medi Natural.

La presidenta

Reprenem la sessió, amb el dissetè punt de l'ordre del dia.

Moció

subsegüent a la interpellació al Govern
sobre les taxes de la formació professional
i les millores dels cicles formatius de
grau superior (tram. 302-00158/09)

I és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre les taxes de la formació professional i les millores dels cicles formatius de grau superior. Presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Senyora presidenta... Honorable consellera, senyores i senyors diputats, tenim avui la moció subsegüent a la interpellació sobre la taxa dels cicles de grau superior de formació professional. Estem davant d'un tema que, com deia durant la interpellació, és de mitjà i llarg termini. Tenim a Catalunya i a Espanya una sèrie de problemes molt grans que han de solucionar, qui toca, a molt curt termini –a molt curt termini–, perquè la prima de risc ens «apreta», la borsa, etcètera. I això, que és molt greu, s'ha de treure amb mesures molt immediates.

La formació professional segurament no donarà fruits immediats, sinó que necessitarà uns anys. Però vull insistir en el fet que és un punt clau per al bon funcionament del país que moltíssima gent que ara no fa formació professional la faci i que la faci amb les mateixes o amb millors condicions que la fan ara.

Vull començar agraint l'esforç que he vist per part de tots els grups de treballar aquesta moció fent esmenes que després comentaré. Això em dona la seguretat que a tothom li interessa aquest tema tant com al nostre grup. De fet, durant el que portem de legislatura, veig que ens podem posar d'acord amb bastantes coses sobre la formació professional. Tots, doncs, ho valorem moltíssim.

En moments com aquest, de gran crisi econòmica –sí, gran crisi econòmica–, ens costa d'acceptar al Partit Popular la incorporació d'un preu públic per als cicles de grau superior de formació professional; o sigui

que no –no la volem nosaltres tampoc, com altres grups d'aquesta cambra tampoc– volem aquesta taxa.

Ara bé, hem de ser responsables. Ens hem assegurat aquesta setmana, que va entre la interpellació i la moció, ens hem assegurat que ningú que vulgui fer la formació professional, el tercer cicle, es quedarà sense fer-la. Per això, doncs, hem arribat a una transacció del primer punt amb Convergència i Unió.

El Govern es compromet a posar un sistema de bonificacions i exempcions que garanteixi el que dic. Hi hauran les clàssiques..., que tenen en compte les famílies nombroses, les famílies monoparentals, les persones que han sofert, doncs, violència de gènere, i, per si en quedés algun encara, per descomptat, la gent que té ja beques del Ministeri de Educació –del Ministerio de Educación. Qui les ha tingut o les tingui aquest any també tindran aquestes bonificacions i exempcions. A més d'això, el Govern ens diu que incorporarà la gent que rep la renda mínima d'inserció. Creiem que amb això, doncs, tothom que vulgui fer formació professional la podrà seguir fent igual que fins ara.

Doncs aquesta ha sigut la nostra postura, sense agrair-nos gaire, sense voler-la, diem: «Hem de mantenir el sistema educatiu català, intentant millorar les condicions amb què s'imposa aquest preu públic.» I, doncs, hem obtingut el compromís del Govern que això serà així.

Aquest era el cor de la moció i crec que així ho ha entès tothom. Després hi ha alguns punts afegits on..., bé, doncs, per exemple, flexibilització de ràtios. Doncs ja ho vàrem parlar, que no és el mateix una formació professional molt tècnica que necessita maquinària, i on per força han de ser classes molt reduïdes, que una on pugui haver-hi més alumnes. Llavors, les ràtios no poden ser les mateixes. També ens hem assegurat que això es mantindrà així, que no hi haurà *café para todos* en la formació professional, perquè precisament això és la base de la formació professional. Les assignatures de batxillerat, doncs, són més o menys les mateixes a tot arreu i per a tots els alumnes, a la formació professional cada cosa és cada cosa, i al cap i a la fi és una aplicació molt específica que dona una formació professional molt específica.

Els criteris d'avaluació..., em semblava important posar-ho de cara a la prova pilot, per dir-ho d'alguna manera, amb una sèrie d'empreses per veure com funciona la formació dual, perquè el que no té uns paràmetres d'avaluació no es pot avaluar. I, si no es pot avaluar..., un, després, les mesures només les pot prendre en funció o de la intuïció o no se sap ben bé amb quin criteri. O sigui que volem que es fixin els criteris, que tothom els coneguem i que sigui una cosa ben objectiva, si ha funcionat i no ha funcionat. I també que ens pugui dir cap a on es pot millorar, si és que s'ha de millorar, o què manca, si és que manca alguna cosa.

Després...

La presidenta

Ha d'anar acabant.

Pedro Chumillas Zurilla

Gràcies, senyora presidenta. Després, si de cas, parlaré de les esmenes.

Moltes mercès, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per defensar les esmenes presentades, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'honorable senyora Anna Simó.

Anna Simó i Castelló

Moltes gràcies, presidenta. Un cop ja ens hem situat de com conclourà aquesta moció, des del nostre grup el que diem és que aquest acord no resol el problema. És un problema que s'ha creat, des del nostre punt de vista, d'accés, i que acaba convertint la formació professional superior pública en un ensenyament de pagament per tenir uns ingressos en aquestes taxes. En lloc d'una educació en formació professional per a tothom, tindrem una educació en formació professional per a qui se la pot pagar i una educació en formació professional molt marcada per aquella gent, per exemple, les famílies dels quals cobren el PIRMI.

Per a nosaltres, aquesta no és la solució. Hi ha altres maneres de fer les coses. I, per tant, som contraris a la fixació d'aquesta taxa que se suma ja a les despeses que han de pagar de material.

Nosaltres hem presentat diverses esmenes per tal de millorar, matisar, la seva moció, que no ens han estat acceptades, però no em resigno a no defensar-les evidentment.

Érem..., sobre el punt 1, no el vam esmenar, però considerem que el fet de posar-hi beques, o bonificacions, o exempcions, a més a més de les que ja hi ha per a famílies nombroses, etcètera, en un moment com el que s'ha anunciat, ja s'arriba tard. Perquè nosaltres, es pugui reconèixer o no, sabem que hi ha hagut, en cues de molts centres de secundària en la preinscripció, persones que en veure el preu, fer números i veure el cost del material giraven cua i se n'anaven. Aquesta gent, com la recuperes?

És per això que nosaltres hem proposat una esmena, una 1 bis, per tal que des del departament de manera immediata s'habilitessin d'urgència reserves de places gratuïtes per a aquelles persones que acreditessin situacions de dificultat econòmica i poder repescar aquestes persones que ja han decidit no preinscriure-s'hi.

Pel que fa al punt segon, nosaltres ens abstindrem pel que fa al fraccionament de les matrícules, perquè pensem que, en tot cas, s'hi hauria de posar una precaució, que és que s'hi poguessin inscriure les persones que haguessin quedat sense inscriure's en el cas que algú amb pagament fraccionat només pagui la primera fracció i després abandoni i no s'hi incorpori, per poder omplir aquesta plaça i no dilapidar recursos públics. Tampoc no se'ns ha acceptat.

I, pel que fa al punt 3 de criteris de flexibilitat en les ràtios, nosaltres pensem que les ràtios no s'han de posar en funció de l'especialitat, sinó que les ràtios s'han de posar tenint en compte, doncs, les instal·lacions o els equipaments de què disposi cada centre. No és el mateix fixar una ràtio, si tu necessites utilitzar ordinadors, que si necessites utilitzar una màquina fresadora o cotxes per arreglar, per exemple, per dir-ho d'alguna manera.

Per tant, no estem d'acord amb la seva proposta pel que fa que siguin d'acord amb les especialitats, sinó també amb les instal·lacions i els equipaments de què disposin els centres, tant per a classes teòriques com per a classes pràctiques.

I el punt 4, tot i que hi votarem..., el punt 5, perdó, el criteri pel que fa als concerts amb escoles que proporcionen titulacions de cicles de grau superior que es facin en funció de matriculacions i no de preinscripcions, hi podem estar parcialment d'acord; però, això sí, sempre que no hi hagin vacants en els centres públics i sempre que això s'adeqüi a la planificació del departament. Perquè es podria donar –i, de fet, es dona– que un centre privat vol concertar, pot oferir ensenyaments atractius per a les persones que s'hi han d'inscriure, però amb poca sortida d'ocupabilitat. I, per tant, és el departament el que planifica en funció de les necessitats del sector professional. I estem parlant d'aprofitar bé els recursos públics, no de llençar-los. Per tant, posar un criteri també en els concerts de la privada. Per això ens abstindrem –ens abstindrem– en aquesta qüestió.

I, finalment, hi hem afegit un nou punt 7 referent als PQPI, no els del Departament d'Ensenyament, sinó als del Departament d'Empresa i Ocupació, perquè cada vegada són més forts els tam-tams que diuen que no hi haurà ni un euro des d'Empresa i Ocupació per als PQPI, de manera que estarem parlant amb ajuntaments, entitats del tercer sector, d'una reducció de l'oferta de PQPIP del 50 per cent. I això en un moment amb la meitat de joves a l'atur, això en un moment en què l'abandonament escolar continua estant al voltant del 30 per cent, i això, doncs, en un moment en què precisament el que cal és reforçar aquestes sortides professionals.

El que és evident és que més inversió i més orientada als nivells que més ho necessiten, el que dona és millors resultats. I ho hem vist avui amb la prova de sisè de primària, el resultat, que vull recordar que és la prova de la primera i darrera promoció fins al moment de la sisena hora. Algú que vulgui amagar que això és fruit de la sisena hora està amagant l'ou, per tant, més inversió en la pública fa millors resultats. Escatimar taxes, dificultar l'accés, el que produeix a mitjà i a llarg termini són pitjors resultats. I lamento –lamentaria molt– d'encertar-ho, també en aquesta ocasió.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té la paraula l'il·lustre senyor Antoni Strubell.

Antoni Strubell i Trueta

Senyora presidenta... Consellera, voldria, en primer lloc, demanar disculpes als presentadors de la moció per haver arribat una mica tard, culpa d'una avaria al metro.

Solidaritat, per coherència amb posicionaments que hem mantingut en aquesta cambra en passats plenaries, no pot estar d'acord amb almenys els primers dos punts d'aquesta moció. No volem paquets de suposades millores, amb mesures que només fan que perpetuar o empitjorar, segons com, la situació de desmantellament d'algunes àrees significatives de l'ensenyament públic.

Amb els principis que regeixen aquesta moció, doncs, no deixarem de ser el segon Estat europeu en fracàs escolar de la Unió Europea, només darrere de Malta. No veiem –no ho acabem de veure– com aquesta moció ajudarà a evitar la pèrdua de 5.940 places de PQPI i els gairebé sis mil joves entre setze i vint-i-cinc anys sense certificat d'ESO que no tindran plaça garantida.

No volem justificar ni collaborar a mantenir una política d'austeritat suïcida, que està enfonsant àrees significatives de l'ensenyament en aquest país, en un temps en què l'ensenyament hauria d'estar a l'avantguarda de les solucions a la crisi que tenim, i menys quan aquesta política va de la mà d'una voluntat perversa d'anorrear l'agenda política catalana, amb una tendència a obviar del tot el marc competencial català.

Per tant, estem en contra de la implantació de taxes per a la formació popular de grau superior, de tres-cents seixanta euros per matrícula i any, en un moment en què el 45 per cent del jovent del país es troba en situació d'atur, i en un moment en què un percentatge esfereïdorament alt dels joves del nostre país estan decidint no fer una educació superior perquè no poden pagar-s'ho.

Per tant, votarem a favor d'alguns dels punts de la moció, però no podem estar d'acord amb el primer i el segon.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula la il·lustre senyora Milagros Fernández.

Milagros Fernández i López

Gràcies, presidenta. Honorable consellera, senyors i senyors diputats, prenc la paraula, en nom del Grup de Convergència i Unió, per explicar les esmenes amb relació a la moció sobre les taxes i millores en els cicles formatius de grau superior.

En primer lloc, voldria agrair al proposant de la moció, al diputat Pedro Chumillas, la seva crítica constructiva. Així que el Govern anuncia les taxes per als cicles de formació professional de grau superior, comenten el seu desacord. D'altra banda no podia ser d'una altra manera atès que també el seu grup en unes altres comunitats autònomes també així ho farà; però, lluny de fer una crítica destructiva, ens fa una crítica

constructiva i planteja un seguit de mesures per garantir que, per motius de caire socioeconòmic, cada persona es queda fora, tal com, d'altra banda, també és la intenció del Govern.

Entrant ja en la moció..., ho explicaré en dos apartats. En el primer, dir-los que estem totalment d'acord a tenir cura des dels serveis territorials que l'increment de les ràtios de l'alumnat continuïn assegurant la qualitat de l'ensenyament, en funció de l'especialitat. Considerar també que la superació del curs d'accés a grau superior, que s'incorpora en aquest any 2012-2013, per a l'alumnat que ja ve de grau mitjà sigui suficient per accedir a grau superior. I també totalment d'acord amb el fet de continuar aplicant el criteri d'establir concerts en funció de les matriculacions, tal com sempre s'ha fet, com diu la llei, i orientat també al teixit productiu. Jo crec que això és precisament el que està fent el departament en aquesta legislatura, i que al final en parlarem.

En un segon apartat, m'agradaria parlar de les mal anomenades taxes, no? No es tracta d'una taxa, sinó d'un preu públic, perquè hi ha concurrència entre el sector públic i el sector privat. És un preu públic que l'article 5.2 de la LEC permet, a l'igual que ho permet l'article 3.5 de la LOE. I en una situació com la que estem ara on els recursos econòmics disponibles fan aconsellable que les persones usuàries també participin del finançament dels serveis que demanen o participen. I aquí també m'agradaria recordar que no és la primera vegada que es fixa un preu públic per a la formació professional, que a l'any 2006 també es fixa un preu de dos-cents euros per al curs de preparació de la part comuna de la prova d'accés a cicles formatius de grau superior.

Inicialment el Partit Popular proposava compensar aquest preu públic amb un sistema de beques. Des de Convergència i Unió proposem un sistema de bonificacions i excepcions amb criteris similars als que ja s'apliquen a les universitats públiques de Catalunya, afegint el criteri addicional per incloure l'exempció de les persones que cobren la renda mínima d'inserció. Aquest model fixa criteris objectius amb una tramitació senzilla i amb la comoditat que això representa tant per als estudiants com per a les famílies.

El sistema de beques implica que, primer, l'alumne hagi de pagar, i *a posteriori*, si la beca se li concedeix, se li retorna l'import.

En canvi, el sistema de bonificacions i excepcions allibera del pagament des del moment de la inscripció a aquelles persones que ja tenen dret. I, per un altre costat, en la dinàmica actual de supressions de tràmits administratius, creiem que està en total concordança.

Algunes de les bonificacions i les excepcions ja les va comentar el company del Partit Popular i les detallaré a continuació, en què s'està pensant, com quedarien, que és en la línia de la universitat. Una bonificació al 50 per cent per als membres de famílies nombroses de categoria general, per a membres de famílies monoparentals, persones que en curs acadèmic anterior o que en aquest que cursen hagin tingut una beca d'ajut del ministeri. I excepcions, per a membres de famíli-

es nombroses de categoria especial, persones amb una minusvalidesa reconeguda, superior o igual al 33 per cent, persones subjectes a mesures privatives de llibertat, víctimes d'actes terroristes, persones víctimes de violència de gènere i perceptors de la renda mínima d'inserció.

Aquí, de nou, voldria donar les gràcies al diputat Pedro Chumillas per mantenir el diàleg fins a l'últim moment, i haver pogut arribar a una transacció en el punt primer. I gràcies a això hem pogut aprovar un text que garanteix criteris objectius perquè les dificultats socials i econòmiques no siguin un entrebanc per poder estudiar la formació professional de grau superior. I a més a més permet fer un pas més en el tractament de la formació professional de grau superior similar a la universitat. I hem de continuar avançant en aquest sentit, a favor de percebre la formació professional com el que és: una eina per adquirir una professió.

I, ja per acabar, m'agradaria recordar i felicitar el Govern per fer possible que per al curs vinent, el curs 2012-2013, l'esperada formació professional dual sigui una realitat, en nous centres, per a quinze especialitats formatives. Hi ha col·laboracions entre tres empreses i dues agrupacions empresarials.

Es dona així compliment a la recomanació, feta pel CAREC, on ja va quedar palès...

La presidenta

Senyora diputada...

Milagros Fernández i Lopez

Ara *termino*. On va quedar palès que ja s'havien abandonat les actituds sinèrgies de «l'anar fent» i convertint-les en un canvi real.

En aquest sentit, també estem totalment d'acord amb el punt 6 de la moció, quant al fet que s'han de preveure criteris d'avaluació d'aquest sistema, que permetin l'anàlisi de l'aprenentatge de l'alumnat, com és natural; però també que puguin avaluar la resta de factors que hi conflueixen i, fins i tot, el nivell d'inserció laboral per a poder garantir la millora continua.

Gràcies, presidenta, consellera, senyores i senyors diputats.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula l'il·lustre senyor Daniel Font.

Daniel Font i Cardona

Gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, el Grup Socialista va seguir amb molta atenció les explicacions i l'interrogatori formulat pel diputat senyor Chumillas en el darrer plenari sobre l'anunci de les noves taxes que vol aplicar el Govern, no? Ho vàrem seguir amb atenció i és un tema que ens ha interessat i que estem seguint de prop, no només en el

camp dels cicles de formació professional, sinó en general en el sistema educatiu i en els serveis públics de la Generalitat.

Per un moment, senyor Chumillas, vàrem pensar que la tesi del grup d'interpellant s'orientaria cap al qüestionament d'aquestes taxes i la demanda al Govern de retirar la seva afirmació que vol implantar noves taxes en el segon cicle de formació professional, tal com preveu com a possibilitat la LEC, diguem-ne. No ho pot fer en el primer cicle, però ho pot fer en el segon cicle.

Després vàrem veure que no, i la moció presentada confirma aquesta constatació. La moció no qüestiona les noves taxes que es volen implantar i s'embarca, en canvi... –permeti'm l'expressió, li ho dic amb cordialitat–, en una mena de «cures palliatives» com dient: «Us hem fet mal, però ara posarem una mica de mercromina, una mica de *tirites* per dissimular aquest mal que us fem.» I aquí ve el joc de les esmenes del primer punt i el segon, diguem-ne, no?

No estem d'acord en això. No estem d'acord amb les cures palliatives, no? Perquè les mesures que ens planteja, senyor Chumillas, que estan molt en la línia de la seva bona voluntat i del seu bon criteri habitual, que li ho reconeixem i que ens consta de moltes ocasions, des del nostre punt de vista plantegen un problema de fons. I és que en el següent cicle de formació professional nosaltres creiem que no s'han d'aplicar taxes en l'alumnat.

En els cicles de formació professional no s'han d'aplicar taxes. Ha de ser fàcil –ha de ser fàcil– estudiar cicles de formació professional. Aquesta és la diferència de fons que el grup proponent i algun dels grups esmenants estan a favor d'implantar noves taxes en els cicles i esmenen en una línia de cures palliatives i de mercromina, i nosaltres, en canvi, no estem a favor d'això: estem, per contra, per tot el contrari, és a dir: «Que es retiri l'afirmació que s'aplicaran noves taxes en la formació professional. Que es retiri aquesta afirmació.»

Des del nostre punt de vista, senyora presidenta, senyores i senyors diputats, la implantació de noves taxes en el segon cicle és perjudicial per a les famílies afectades; però, sobretot, és un mal senyal des del punt de vista de la valoració dels cicles i la seva importància present i futura que aquests cicles han de tenir en el sistema educatiu i en el conjunt del mercat laboral i de l'economia catalana. És un mal senyal: hauria de ser fàcil estudiar cicles de formació professional.

Per a les famílies directament afectades, moltes d'elles amb problemes de subsistència, com tothom sap, que han de lluitar una autèntica batalla per a cada euro que entra a casa, pagar tres-cents seixanta euros o similars són quantitats que per a alguns no serà una quantitat important però per a aquestes famílies ho són, que els afecten d'una manera dràstica i directa; els noten, els tres-cents seixanta euros, no?

Creiem, nosaltres, que l'economia no s'aixecarà torturant més el ciutadà; més tortura, més taxes; creant-li encara més problemes dels molts que ja té, sinó esti-

mulant-lo i mirant de facilitar-li les coses i els procediments. Afirmem, en aquest sentit, que és una mesura que no és necessària, que va en contra de l'objectiu que diu voler assolir, que té un efecte regressiu sobre l'actitud de la ciutadania, que és d'inhibició oberta i sobre la funció bàsica de la formació professional en l'economia que, en general, tots els grups reconeixen: l'impacte dels cicles que té i que ha de tenir en el creixement econòmic i en l'economia.

En conseqüència –i per acabar, senyora presidenta–, en absència de l'acceptació de l'esmena pròpia que diu que es retirin aquests punts o que es retirin aquestes afirmacions..., sobre el punt 1, en absència d'acceptació de l'esmena pròpia, en el punt 1 que implica acceptació de la mesura i la idea palliativa d'unes beques, ens abstindrem per la raó comentada, s'acceptin o no les esmenes d'Esquerra Republicana i de CIU, que van en la mateixa direcció, ens sembla. Hi votariem a favor si les esmenes de Solidaritat o Iniciativa en aquest punt fossin acceptades.

I sobre el punt 2, sobre pagaments fraccionats, el mateix: ens abstindrem s'acceptin o no les esmenes d'Esquerra, de CIU i de Solidaritat.

I, sobre la resta, senyor Chumillas, aquí no hi tenim tants problemes. Hem vist que són punts constructius. Són punts de millora i de progrés, de mesures concretes i constructives respecte a procediments relacionats amb els cicles. Votarem a favor de tots els punts, s'acceptin o no les esmenes dels grups proponent.

Gràcies, senyora presidenta, senyors i senyores diputats.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds-Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula la il·lustre senyora Dolors Camats.

Dolors Camats i Luis

Gràcies, senyora presidenta. Per posicionar el nostre Grup Parlamentari en aquesta moció del Grup Popular. Nosaltres, senyor Chumillas, li neguem la major, que és el punt 1, que és el que té, diguem-ho així, substància de la seva moció. Nosaltres estem en contra que hi hagi, com s'ha manifestat ara, recentment, una taxa de nova creació. I no entrarem en el debat nominal, senyora Fernández, de si és una taxa o és un preu públic; vol dir que els alumnes que fins ara no pagaven per fer el grau superior ara hauran de pagar. Aquesta és la realitat. En pot dir preu públic, en pot dir taxa, en pot dir com vulgui, i la consellera ja li dirà com vol ella que se'n digui. Però, en tot cas, el que és evident és que fins ara no havien de pagar i ara hauran de pagar. I, per tant, nosaltres neguem la major, que és haver de posar un preu i que hagin de pagar les famílies i els alumnes per aquest grau superior, com també pretén el conseller d'Economia i Coneixement, que paguin més els alumnes per les universitats. Els neguem la major, no sé si és constructiu o no, però, en tot cas, em sembla que és legítim que no estiguem d'acord amb la mesura.

No acceptem, a més, incloure la taxa, senyor Chumillas, perquè després de sentir a més a més la seva interpellació ens preocupa, una mica, un cert grau de desconeixement de la realitat, no?, també ens preocupa quan sentim el ministre Wert dient que «escolti, si la gent no pot fer una mica d'esforç en educació és perquè potser no ho creu important». Que és que no sap què els està passant a les famílies en aquest país?

A vegades és al·larmant sentir la poca capacitat de conèixer la realitat d'alguns governants o la poca sensibilitat, com ens fa l'efecte i lamentem haver-ho de dir, que ens va demostrar la consellera que deia que tampoc n'hi havia per tant, que aquesta taxa és el que val un iPhone. Pocs joves deu conèixer la consellera si pensa que tots tenen un iPhone a la butxaca i que, per tant, ja no els ve d'aquí a l'hora de pagar una taxa per accedir al grau superior: o no coneixen la realitat o tenen molt poca sensibilitat. I això encara és més perillós.

El cert és que la implantació d'aquesta taxa, d'aquest preu, del fet d'haver de pagar, deixarà alguns nois, que ja no tenen feina ni possibilitat de trobar-ne, a casa, perquè tampoc tindran possibilitat d'accedir als estudis, per molt que ens hagi explicat un sistema de bonificacions, senyor Chumillas, que no resol en absolut –abans li deien que era la mermomina, no el resol en absolut– l'accés després de la implantació d'aquesta taxa.

És, de nou, un greuge comparatiu, per molt que algunes comunitats autònomes estiguin pensant que això no existeix, i, per tant, de nou, els alumnes catalans, els nois i les noies de Catalunya tenen una barrera més, tenen un greuge més respecte als altres nois i noies de l'Estat. I a més, hi insisteixo, representa un desconeixement quan algunes d'aquestes famílies, la gran majoria d'elles ja estan pagant perquè els seus fills i filles vagin al grau superior. O és que no paguen el material? O és que no paguen moltes de les despeses que els centres els passen a través de les AMPA perquè no arriben els diners del departament? Per tant, no només hauran de pagar la taxa o el preu públic, sinó que hauran de pagar, continuar pagant les despeses que ja estan pagant, a què ja estan fent front i que els suposen una despesa i una veritable barrera per accedir a aquests estudis. Per tant, és un repagament, de nou, amb el que això significa.

I, sincerament, que ens presenti la transacció com si fos un gran avenç, que ens digui que a més a més s'hi afegeixen criteris objectius i ens mencioni la renda mínima, home, en un govern que ha modificat la renda mínima gairebé perquè no se li pugui atorgar a ningú, que ens diguin que a aquells nois de divuit o dinou anys que tinguin renda mínima no se'ls farà pagar una taxa en el grau superior, fa gairebé riure, si no fos perquè és gairebé ofensiu. De debò coneixen algun cas d'algun noi o alguna noia que ara rebrà una renda mínima i que, per tant, se li dirà que queda exempt del tema del grau superior? Que pensen que, amb els menys de cinc-cents euros que reben de renda mínima, es podran permetre viure, pagar un lloguer i a més a més tenir accés al grau superior? Sí, gràcies; els hauran de dir «gràcies», encara, perquè no els fan pagar la taxa. Home, si us plau, siguem seriosos i coneguem la realitat. De veritat, ni resol ni suposa una

solució, en absolut, perquè les persones més desafavorides, perquè els nois amb més dificultats accedeixin al grau superior.

El nostre grup havia presentat esmenes en el sentit de retirar la taxa i en el sentit d'acabar de, crèiem, aportar millores a la resta de punts que en la seva moció, certament, doncs, són positius. Però no ha estat acceptada cap de les nostres esmenes, que ens sembla que també eren positives.

En tot cas, nosaltres demanarem votació separada, presidenta, dels punts 1 i 2, que podrien anar conjuntament, a part del punt 3, i de la resta de la moció.

Gràcies.

La presidenta

Per fixar la seva posició, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable presidenta. Honorable consellera, il·lustres diputats, diputades, bé, comparteixo el contingut de la moció, especialment pel que fa referència al reforçament de les beques per als estudiants amb dificultats econòmiques i especialment pel que fa referència a poder pagar de manera fraccionada la matrícula.

Dir també que pensem, a Democràcia Catalana, que el fet que, doncs, els estudiants facin front a part del cost de la seva educació és en part positiu; és en part positiu, primerament, perquè alleuja el cost públic del sistema educatiu, encara que sigui una mica, i a més a més també perquè, diguem-ne, en segon lloc, el que succeeix és que l'estudiant valora i a més a més també es torna més exigent respecte a la qualitat de l'educació que rep.

Ara bé, tots aquests aspectes positius desapareixen en gran mesura quan, doncs, les taxes impedeixen que un estudiant pugui accedir als cicles formatius per causes econòmiques.

És per això que Democràcia Catalana el que volem és fer tot l'èmfasi que s'articuli un sistema de beques que garanteixi la igualtat d'oportunitats i que no deixi ningú fora per raons econòmiques.

Gràcies, molt honorable presidenta, honorable consellera, il·lustres diputats i diputades.

La presidenta

En nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, té la paraula l'il·lustre senyor Jordi Cañas.

Jordi Cañas Pérez

Presidenta... *Consellera*, diputados, diputadas..., usted, señor Chumillas, conoce bien que el pecado, todo pecado, requiere de una penitencia, y esa penitencia nos puede conseguir la absolución. Entonces, esta es su penitencia, porque su pecado original es apoyar

un gobierno que entiende la forma de gobernar como el señor Berlanga, el de «ponga un pobre en su mesa», el de la beneficencia, el de que tenemos que estar contentos porque hay que corresponsabilizarse de los precios públicos. Como si no estuviéramos corresponsabilizados ya. Se piensa, la señora Rigau, que esto, el dinero sale..., ¿de dónde? Sale de los impuestos.

Entonces, claro, cuando uno quiere potenciar la formación profesional en grado superior en un momento donde es indispensable y necesaria para volver y reintroducir a muchos jóvenes en el mercado laboral a través de su formación, si la mejor manera que tenemos para eso es poner unos peajes de entrada de trescientos sesenta euros... Solo quiero recordarle que un iPhone cuesta a partir de seiscientos –lo digo porque a lo mejor no ha comprado ninguno, ¿eh?

Es decir, ustedes lo que hacen aquí es una penitencia. ¿Le absolverán? No. ¿Lo apoyaremos nosotros? Bueno, esto es como cuando a uno le condenan a muerte, fusilado, o si antes lo sedan. Pues, bueno, vamos a aceptar la sedación; pero, claro, simplemente por no incorporar más dolor. Pero, repito –repito–, y lo quiero dejar claro..., es decir que un gobierno intente potenciar la formación profesional en grado superior en un momento de crisis –y acabo, presidenta– incorporando un filtro de entrada económico es que simplemente no tiene en consideración el papel tan fundamental que tiene ahora mismo esa formación a la hora de dar salida a miles y miles y miles de jóvenes.

Sería el momento, en vez de estar hablando de tasas, de estar hablando de más inversión, de más medios, de más equipamientos; no tener que estar estableciendo mecanismos, ¿eh?, para evitar una masificación de determinadas aulas. Este es el gran drama. Y de eso deberíamos estar hablando. Y, de hecho, nosotros pensábamos que en su moción iba a ir en esa línea.

Pero, repito, como ustedes son culpables, ustedes han pecado, han apoyado este Gobierno, en una forma de entender la Administración que es corresponsabilizar a los ciudadanos cuando menos recursos tienen, repito, ustedes no tendrán la absolució con esta moción, más allá que la apoyemos como un mal menor, como en economía –seguramente, el señor Coto lo sabe– se llama «un segundo óptimo».

Gracias, presidenta, diputados, diputadas.

La presidenta

Per pronunciar-se sobre les esmenes, té la paraula l'il·lustre senyor Pedro Chumillas.

Pedro Chumillas Zurilla

Senyora presidenta, gràcies. Honorable consellera, senyores i senyores diputats..., le agradezco, señor Cañas, que ponga un punto de humor, porque a estas horas de la tarde, pues, es necesario, ¿eh? Yo estoy convencido de que aquí hay bastantes sacerdotes que están dispuestos a jamás dar la

absolució al Partido Popular por nada que hagan, ¿eh?, aunque lo confiesen, aunque pidan perdón, etcétera. ¿Qué le vamos a hacer? –¿qué le vamos a hacer?

Voldria tranquilitzar una mica alguns grups que pensen que efectivament es quedarà gent fora, al carrer, i no podrà fer la formació professional. A veure, la negociació d'aquesta moció potser –no ho sé, no sé si es pot dir que unes són més...– ha sigut llarga, molt difícil, i hem «apretat» molt, i jo crec que han hagut d'estirar la màniga molt, també, el Govern, precisament per la importància que hi donem. La gent que té menys recursos –menys recursos– demanen beques al Ministerio de Educación. I, per fer formació, els graus superiors de formació professional, hi ha un percentatge molt elevat de persones que tenen aquesta beca i que estudien amb aquesta beca. Aquesta beca ja considera tota la problemàtica socioeconòmica de les famílies. Bé, per totes aquestes persones, ja d'entrada no seran 360, seran cent vuitanta euros. A més d'això, estan les exempcions i les altres qüestions que hem demanat i que Convergència ha acceptat.

Volia dir també..., bé, senyor Font, jo crec que quan vostè es referia al segon cicle en realitat volia dir el tercer, perquè el segon cicle de formació professional la LEC expressament diu que és gratuït. O sigui, suposo que es referia al tercer, a què pot aplicar-se un preu públic o una taxa.

Respecte a les esmenes, llavors..., Socialista, d'Iniciativa per Catalunya, de Solidaritat, jo els agraeixo el seu esforç per fer-les. Però, clar, nosaltres, que tampoc, i ja ho he dit, i ho ha dit el nostre portaveu repetides vegades, no volem aquesta taxa, no hi estem d'acord, no ens agrada, hem de ser possibilistes i això vol dir responsabilitat. Llavors, no podem deixar de tenir sistema educatiu català; l'hem de mantenir. I per això acceptem això. I, com ja he dit abans i ho torno a dir, ens hem assegurat molt bé que no quedarà ningú fora d'aquesta formació.

Respecte d'Esquerra Republicana, les esmenes, senyora Simó, jo li he de dir que, malgrat que l'apropament –hem intentat un apropament– no s'ha produït, sí que ens ha ajudat molt a fer les nostres peticions a Convergència i Unió. Això, doncs, ho volia mencionar. (*Veus de fons.*) Sí...

Per últim, amb Convergència i Unió hem fet una transacció del primer punt i en el segon acceptarem l'esmena tal com la plantegen.

I em penso que no m'oblido... Rés més.

Moltes gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

Cridem a votació.

(*Anna Simó i Castelló demana per parlar.*)

Senyora Simó...

Anna Simó i Castelló

Presidenta, m'he descuidat de demanar votació separada...

La presidenta

Digui'm...

Anna Simó i Castelló

...del punt 4 i el punt 6.

La presidenta

Quatre i 6. D'acord.

(Milagros Fernández i López demana per parlar.)

Senyora Mila Fernández...?

Milagros Fernández i López

Presidenta, per al·lusions. *(Pausa.)* Gràcies. Molt breument. Simplement, tal com s'ha produït el debat, m'agradaria deixar clar que hem d'abandonar una visió assistencialista de la formació professional i que hem de començar a veure-la com una opció per a, igual, al mateix nivell que la universitat, adquirir una professió.

Aquesta és la visió, precisament, que tant els sindicats, el món sindical, com el món empresarial ens reclamen des de fa anys.

(Pausa llarga.)

La presidenta

Passarem a votar la moció punt per punt. Hi han sis punts.

Comença la votació del punt 1.

Ha estat aprovat per 78 vots a favor, 12 en contra i 34 abstencions.

Comença la votació del punt 2.

Ha estat aprovat per 78 vots a favor i 46 abstencions.

Comença la votació del punt 3.

Ha estat aprovat per 101 vots a favor i 23 abstencions.

Comença la votació del punt 4.

Ha estat aprovat per 123 vots a favor.

Comença la votació del punt cinquè.

Ha estat aprovat per 113 vots a favor i 11 abstencions.

I votem ara el punt sisè.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 124 vots a favor.

Moció

subsegüent a la interpellació
al Govern sobre el desenvolupament
de les infraestructures (tram. 302-00159/09)

Passem al divuitè punt de l'ordre del dia, que és la Moció subsegüent a la interpellació al Govern sobre el desenvolupament de les infraestructures. Presentada pel Grup Parlamentari Popular de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Santi Rodríguez.

(Pausa.)

Senyor Santi Rodríguez... *(Remor de veus.)* Senyores diputades, senyors diputats, una mica de silenci.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller, senyores i senyors diputats, presentem la moció subsegüent a la interpellació que sobre infraestructures vàrem presentar en el darrer Ple al conseller de Territori i Sostenibilitat.

I enfocàvem aquella interpellació crec que sota dues premisses fonamentals i bàsiques, no? Una primera era, és l'hàbit del conseller, no només del conseller, també del Govern, de tenir la temptació i la pràctica de parlar més d'allò que és competència d'altres administracions, que no és de la mateixa Administració de la Generalitat de Catalunya.

Estem d'acord que moltes de les coses que ens afecten a Catalunya també són competència del Govern de l'Estat i, per tant, s'ha de parlar també d'allò que l'Estat ha de fer a Catalunya, però el que no es pot fer és parlar només d'una cosa i oblidar-se d'una altra molt important com són aquelles coses que són competències pròpies del Govern de la Generalitat.

I, en aquest sentit, enfocàvem aquella interpellació, amb la intenció i amb l'interès que el conseller ens parlés d'aquelles infraestructures catalanes que són responsabilitat directa del Govern de la Generalitat i de les quals feia temps que no sentíem a parlar, i per tant volíem parlar-ne. Ho vam aconseguir; la veritat és que ho vam aconseguir una mica, no del tot, no tot el que ens hauria agradat, però sí que ho vàrem aconseguir en certa mesura. Per tant, aquest és un primer aspecte que volíem aportar amb aquella interpellació.

I el segon aspecte, jo crec, i aprofitant la presència del president de la Generalitat en aquest debat, jo crec que ahir ho va deixar molt clar. I d'això jo crec que n'hem de prendre consciència tots plegats. I ahir el president de la Generalitat ho deia amb totes les lletres i amb totes les paraules: estem en un moment en el qual no hi ha diners –no hi ha diners. I no n'hi han aquí, però tampoc no n'hi han allà. I em permeto fer aquesta matisació que tampoc no n'hi han allà –i saben vostès perfectament a on em refereixo– especialment per a aquells diputats..., perdó, per a aquells càrrecs de Convergència i Unió en el territori, de Girona sobretot, que van –en col·lectiu, van– al Congrés dels Diputats a intentar esgarapar inversions per al seu territori. Que em sembla molt legítim, molt lícit, molt normal; llàstima que és una pràctica que no haguessin utilitzat en

els darrers vuit anys davant d'un govern del Partit Socialista. Ho apliquen ara quan no hi han diners. I aquesta és la situació en què es troben els càrrecs de Convergència i Unió de la zona de Girona que van a Madrid a demanar inversions.

Doncs, bé, nosaltres també demanem inversions al Govern de la Generalitat i les demanem aquí i respecte de les competències que tenim aquí. I en aquest sentit hem presentat aquesta moció amb quatre blocs.

Un primer bloc, de planificació. No costa diners; hem intentat fer una moció possibilista, una moció pràctica, una moció realista des del punt de vista d'intentar no fer gastar diners al Govern, sinó intentar aprofitar els recursos que tenim i intentar fer planificació d'aquelles que creiem que són infraestructures necessàries i importants per a Catalunya.

I en aquest sentit, un primer aspecte: planificació. Creiem que és important disposar del Pla director d'infraestructures de Catalunya 2011-2020. Tenim alguns estudis previs, però estem ja a mitjans del 2012; creiem important adaptar l'actual Pla director d'infraestructures o el vigent Pla director d'infraestructures a la realitat actual, a la realitat econòmica actual i per tant fer una previsió a llarg termini a partir d'aquesta realitat.

Segona qüestió: Pacte nacional d'infraestructures. Creiem que és un element de planificació, un element de consens potent, però que va néixer amb l'absència de dues grans forces polítiques, dues forces polítiques que avui tenen majoria en aquest Parlament de Catalunya, com són Convergència i Unió, per un costat, i el Partit Popular, per un altre costat. Per tant, entenem necessària la reformulació d'aquest Pacte d'infraestructures intentant aglutinar el consens de totes les forces polítiques i dels agents socials, per tal de poder avançar en la planificació de les infraestructures.

Ferrocarrils, dos elements importants. Un element molt important, garantir el servei de rodalies que en aquest moment presta Renfe Operadora, que ha de continuar prestant Renfe Operadora, i, en aquest sentit, demanar al Govern, escoltin, hem de negociar, cal negociar i cal arribar a un acord amb l'operador del servei de rodalies per tal que duguï a terme la prestació del servei amb la màxima normalitat possible.

Metro, L-9; Ferrocarrils de la Generalitat, Terrassa i Sabadell, són dos elements que toquen més.

I com s'acaba immediatament el temps, dos apunts ràpidament. Carreteres, apuntem una llista de carreteres que entenem que són prioritàries, que són necessàries, que són exigides, que són requerides pels ciutadans de Catalunya, que són requerides pels ciutadans del territori: la C-55, entre Abrera i Manresa, problemàtica; la carretera de la vergonya, entre Salt i Anglès, o la B-500, entre Badalona i Mollet.

I la darrera qüestió: peatges. I apuntem alguns elements que creiem importants i imprescindibles sobre els peatges. Primer aclariment, el grup de peatges no pren decisions; el grup de peatges escolta i opina sobre les decisions que pren el Govern amb relació als

peatges. Primera qüestió que creiem que és important deixar clara.

La presidenta

Senyor diputat, ha d'acabar.

Santi Rodríguez i Serra

I acabo immediatament. Segona qüestió: hi ha un greuge territorial? Sí, de Catalunya respecte a la resta de comunitats espanyoles; però també dintre de Catalunya hi ha un greuge territorial i volem què?, posar fil a l'agulla.

I en darrer lloc, advertir que hi han peatges que són especialment gravosos per a determinats ciutadans perquè no tenen alternatives a les vies que actualment hi han de peatges. I, per tant, el que demanem és posar la vista sobre aquestes situacions i intentar reparar-les.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per defensar les esmenes presentades, té la paraula, en nom del Grup Parlamentari Socialista, l'Il·lustre senyor Roberto Labandera.

Roberto Edgardo Labandera Ganachipi

Gràcies, presidenta. Conseller, president, consellera, diputats i diputades, nosaltres hem presentat a aquesta moció, que entenem que és una moció que està ben fonamentada, tot i que puguem tenir discrepàncies en alguns aspectes puntuals que pugui presentar..., i per això hem presentat esmenes, però sí que està ben fonamentada, perquè, com deia el ponent, el conseller de Territori i Sostenibilitat té una tendència creixent a parlar del que són les responsabilitats de les altres administracions i poca a parlar de les seves.

I és per això que creiem que en realitat hauríem de, seguint la línia del que ha dit el senyor Rodríguez, demanar-li que doni les dades precises i que el departament, doncs, s'esforci també i s'apliqui també en aquelles obres que són de la seva titularitat, tant a nivell informatiu, tant a nivell d'impuls, tant a nivell de programació com d'execució.

Dit això, nosaltres hem presentat esmenes al primer punt, perquè creiem que l'organisme adequat per ser convocat en el Pacte de les infraestructures és la comissió de seguiment, que va ser constituïda l'any 2010, però que no s'ha tornat a reunir en aquests dos anys. Per tant, és una esmena que presentàvem dient, doncs, exclusivament que el que ens interessa és que la comissió de seguiment d'aquest pacte sigui qui a més a més pugui fer la seva aportació en el tema de l'avaluació.

És cert que ni Convergència i Unió ni el Partit Popular, que tenien un percentatge d'acord importantíssim en el contingut del Pacte de les infraestructures, en el seu dia no s'hi van sumar. Però, de totes formes, en

aquesta etapa es veu que el pacte té la seva validesa. I, per tant, com té la seva validesa, nosaltres hem presentat aquesta esmena.

Pel que fa al punt 2, hem presentat una esmena que fa referència a suprimir una expressió de l'apartat a, que diu «negociar amb l'operador del servei de rodalies» –una urgència en el país, conseller, una urgència, perquè no tenim encara el contracte programa signat– «de manera que quedi garantida la prestació del servei fins que el mercat de transport intern per ferrocarril a Espanya quedi liberalitzat»; recomanació de la Unió Europea encara no concretada, decisió política del Govern de l'Estat que encara no coneixem. Per tant, creiem que aquesta segona part s'hauria de suprimir. I en aquest sentit, doncs, nosaltres hem presentat una esmena.

Pel que fa a altres punts, a altres apartats d'aquest punt, parla de programar la represa de l'execució del perllongament dels Ferrocarrils de la Generalitat en l'àmbit de Terrassa i en l'àmbit de Sabadell. Nosaltres hem volgut acotar que aquest compromís es fes en el termini de dos mesos. El 30 de maig va comparèixer el conseller Recoder en comissió i a les preguntes del nostre grup i d'aquest diputat sobre el nou pla financer per a l'execució del perllongament a Terrassa, la resposta va ser que estaria, eh?, i quan estigués..., que estaria al llarg d'aquest any, i quan estigués, doncs, en tindríem coneixement.

Però curiosament la premsa diu avui, 14 de juny, que el director de Transports i Mobilitat, Ricard Font, ja anuncia que aquestes obres es reprendran entre el desembre i el mes de febrer. Conseller, si ho sabia el 30 de maig, ho hauríem volgut saber en seu parlamentària. Ja està bé que ho sàpiguen els veïns de Sabadell, eh?, ja ens està bé, però el que sí que és estrany és que tretze dies després el director general conegués o aproximés una data i que els diputats i diputades de la Comissió de Territori i Sostenibilitat no ho sabéssim.

Retirarem aquestes dues esmenes. I les retirarem perquè, una vegada vist això i parlat amb el ponent, doncs, veiem que en el termini de dos mesos el Govern no presentarà un pla financer d'aquestes característiques. I, per tant, les retirem a fi i efecte que el que sí que quedi i resti sigui la urgència d'aquesta programació i els compromisos que té el Govern de la Generalitat.

Però, li ho torno a dir, conseller, no són notícies que avalin un bon comportament parlamentari: si ho sabia, ho hauria d'haver dit, i si no ho sabia, el millor és que ho digui vostè i que no ho hagi de dir un director general als mitjans de comunicació.

I, per últim, hem presentat esmenes també a l'apartat 4, en què fem referència a dos temes importants. Un, la situació de la C-55 al Bages i a les comarques centrals, la situació d'aquesta carretera, que és una carretera que té una alta concentració de trams d'accidents, i, per tant, que necessita l'estudi de la millora d'aquests traçats i a més a més el seu desdoblament. I, per altra banda, mentre es fa aquest estudi, aquest projecte i s'executen les obres, que hi hagi un tractament de bonificació per als usuaris habituals residents

a la comarca de l'autopista C-16, que ja hem reclamat en altres ocasions.

I després un punt que per nosaltres també és molt important, i és aquestes bonificacions en el conjunt del sistema, això de què també parla el punt 4, d'altres peatges com el de les Fonts, el de Mollet, els de la C-32 a Vallcarca i a..., a Vallcarca, sí, a la comarca del Garraf, doncs, que siguin bonificacions assolides, eh?, per les mateixes concessionàries. Per què? Perquè entenem que han de ser la seva aportació –la seva aportació– a un moment tan delicat per a la política de mobilitat i per la situació econòmica de les persones i de les famílies.

Dit això, presidenta, nosaltres votarem favorablement. I tenim algunes transaccions fetes amb el grup proposant que explicarà segurament el diputat Rodríguez.

Gràcies.

La presidenta

A continuació, en nom del Subgrup Parlamentari de Solidaritat, té la paraula l'il·lustre senyor Uriel Bertran.

Uriel Bertran Arrué

Gràcies, senyora presidenta. Senyor conseller, diputats i diputades, bé, nosaltres hem presentat algunes esmenes a aquesta moció; fonamentalment, en primer lloc, que el Govern de la Generalitat pugui efectivament escollir quin és l'operador de la xarxa de Rodalies Renfe. Es va fer el traspàs amb una mena d'indefiniició en aquesta qüestió. I estem, com sempre, a mercè d'aquesta empresa, ineficient i ineficaç al nostre país, com ho ha estat Renfe tradicionalment. I, per tant, el que volem és que es reconegui aquí, al Parlament de Catalunya, que ha de ser la Generalitat qui pugui decidir amb quin operador funcionen les xarxes de rodalies del nostre país.

També hem presentat una altra esmena en la línia que el Govern espanyol compleixi la inversió prevista a la xarxa de rodalies. Les dades que han estat publicades són absolutament alarmants i escandaloses quan només s'ha complert un 6,9 per cent de la inversió de 4.000 milions d'euros que s'havia de fer abans de l'any 2015; un 6,9 per cent del total de la inversió, mentre que a la xarxa de rodalies de Madrid està per sobre del cent per cent pressupostat el compliment, l'execució de la inversió en xarxa de rodalies.

Per tant, és efectivament, com diu vostè, no tota la responsabilitat és de l'Estat espanyol, també hi ha algunes responsabilitats aquí al Parlament de Catalunya i al Govern de la Generalitat, però, escolti, la gran majoria –la gran majoria– de la responsabilitat, com a mínim el 93,1 per cent de la responsabilitat, que és el que no inverteix respecte del pressupostat l'Estat espanyol a Catalunya, és responsabilitat d'aquest Estat espanyol.

I, d'altra banda, ja li dic que li donarem suport a alguns punts, però no al que planteja vostè de bonificacions en els peatges. Les bonificacions en els peatges el que significa és que se li paguen encara més milions

d'euros en aquesta concessionària d'autopistes quan ja aconsegueix aquesta concessionària d'autopistes més de 400 milions d'euros de beneficis al nostre país.

Miri si aconsegueix beneficis aquesta concessionària d'autopistes que és una quantitat superior a tot el que té com a disponibilitat per invertir el Departament de Territori i Sostenibilitat en un any al nostre país. És a dir, aconsegueixen més beneficis aquestes concessionàries d'autopistes que tot el que pot invertir de lliure disponibilitat el Departament de Territori i Sostenibilitat. I vostè encara vol que li entreguem més diners pagant aquestes bonificacions. El que ha d'haver-hi és una rebaixa de tarifes i la supressió dels peatges sense cap tipus de compensació, perquè ja estan sobradament amortitzades, s'han pagat desenes de vegades aquestes autopistes a Catalunya.

Gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Marc Sanglas.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Sí. Gràcies, presidenta. Conseller, honorables diputats, en tot cas, permeti'm que li digui, senyor Rodríguez, que encarem aquesta moció amb una certa estupefacció. Bàsicament perquè hem presentat dotze esmenes amb una voluntat clara de millorar el text, en alguns casos recollint compromisos acordats per aquest Parlament en la Comissió de Territori i Sostenibilitat, i que, per tant, el que volíem era incorporar esmenes en el text. En alguns casos, discrepàvem del fons de les qüestions, però que, en tot cas, pretenien millorar el text.

Vostè no n'ha acceptada cap, cap ni una. Per tant, entenc que és una actitud, és una radicalització del seu partit cap a aquesta formació política a la qual represento, que, si sumem el que ha passat avui al Congrés dels Diputats, on no ha estat permesa la utilització d'una sala per fer una roda de premsa al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, comencem a tenir una certa preocupació, des del nostre partit, que comenci a haver-hi una actitud hostil, ja contra els partits que discrepem de la seva majoria absoluta.

Entenem també que és una moció trampa en alguns aspectes, perquè reula respecte al que s'havia acordat en seu parlamentària en l'àmbit de la comissió; i, per tant, ens sembla que no acceptar o acceptar coses anant enrere del que s'havia acceptat en comissió i s'havia aprovat en comissió, ens sembla un flac favor a tots plegats, perquè entenem que no hi ha..., que és anar com els crancs.

Vostè, en un dels raonaments per no acceptar les nostres esmenes, ens deia: «Volem centrar la qüestió en el que fa a la Generalitat, i, per tant, no volem acceptar cap esmena que parli dels temes de l'Estat.»

Escolti, li agradarà o no li agradarà, però el contingut de la xarxa és una xarxa que és utilitzada de manera única, no són dues xarxes paral·leles que funcio-

nen, sinó que és el conjunt dels ciutadans que utilitzen aquesta xarxa.

Per tant, potser li farà mal a les orelles, però clar, són 5.700 milions d'euros compromesos en infraestructures ferroviàries reconegudes per la seva ministra que no arriben a aquest país; 3.600 milions d'euros pendents de la xarxa de rodalies. I tot això, responsabilitat de vostès, que són els que tenen la responsabilitat a Madrid en aquests moments.

Miri, molt bé... (*Veu de fons.*) Senyor Rodríguez, em va fantàstic. És igual. Vostès, o el PSOE, és igual; en definitiva, el problema... I tant que és el problema! Quan vostès van governar amb majoria absoluta fa uns quants anys, el resultat també va ser el mateix. I em sortiran amb el peatge de la B-30, com sempre; doncs, ja li donaré oportunitat, quan vostè intervingui, d'intervenir per al peatge de la B-30.

En tot cas, el que sí que ens agradaria és una major contundència del Govern de la Generalitat en accions positives per tal de, en el cas d'aquest incompliment –en el cas d'aquest incompliment– que es produeix pel Govern de l'Estat, a efectes més..., a accions més contundents per part del Govern de la Generalitat.

Imagini's..., o almenys és el que hem vist nosaltres, imagini's si el tancament mental de la seva formació política envers nosaltres ha de ser fort, que hi havia una petita esmena que simplement demanava que es reconegués el topònim original de Figueres, no «Figueras», com vostè posava escrit; i, en tot cas, tampoc no ens han acceptat ni això. Per tant, la demostració clara i absoluta que no volen saber res de nosaltres.

Suposem que això és la seva actitud –és la seva actitud– respecte a la nostra llengua igual que estan intentant eliminar la nostra llengua a les Illes Balears; o, en tot cas, ja el summum de la negació de les esmenes és a la problemàtica de la C-55.

Nosaltres hem presentat, d'acord amb la coordinadora que vol resoldre el tema de l'accidentalitat a la C-55, una moció, una esmena que va ser la que vostès i els de Convergència i Unió van aprovar a l'Ajuntament de Manresa i al consell comarcal, i vostès també s'han negat a aprovar aquesta esmena.

Per tant, nosaltres, davant de la problemàtica de la C-55 el que demanem és l'alliberament..., el mateix que vostès van demanar a l'Ajuntament de Manresa i al Consell Comarcal del Bages, l'alliberament de la C-16 perquè entenem que l'actuació a la C-55, i vostè deia: «No ens volem gastar diners en noves inversions.» No ho fem. Tenim possibilitats en el cas del Bages. Tenim la possibilitat clara i claríssima d'alliberar el peatge de la C-16. Hi han maneres diverses, falta voluntat política. És evident que falta voluntat política. I això ens estalviariem diners i aconseguiríem un efecte ràpid, immediat, per donar sortida a una problemàtica molt greu que aquest mateix matí ha tornat a produir un altre accident en aquesta carretera. Per tant, no estem parlant de temes poc importants.

Ens demanen que aprovem una resolució sobre el tema de les bonificacions d'Alella, les Fonts i Mollet.

Escolti, si la Comissió de Territori i Sostenibilitat ja va aprovar una resolució en el sentit de modificar el decret i que es tornés a la situació existent a 31 de desembre del 2011, per què anem enrere en aquesta situació? A què juguen, senyor Rodríguez? A què juguen? Vostès estan posant aigua al vi. Vostès han vingut aquí a fer no se sap ben bé què, perquè, en tot cas, els acords que s'adoptaran, alguns dels quals nosaltres hi donem suport, ens sembla que van enrere. Entenem...

La presidenta

Vagi acabant, senyor diputat.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Sí, gràcies, presidenta. Un segon... En tot cas, hem entrat un seguit de propostes de modificació o de millores en el to del traçat de la xarxa viària de Catalunya, i ens estranya algun posicionament seu, senyor Rodríguez. Com pot ser que, tenint l'oportunitat, que nosaltres li hem presentat una esmena sobre els túnels del Garraf, vostè que fa encara no un mes va sortir criticant la política de la Generalitat respecte als túnels del Garraf, ara que tenia l'oportunitat de donar suport a una esmena que hem presentat nosaltres, és incapaç d'acceptar-la?

Per tant, una demostració més que això és una moció trampa, que només serveix per intentar aigualir la posició de tothom en aquest tema.

Moltes gràcies.

La presidenta

En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa, té la paraula l'honorable senyor Salvador Milà, que havia d'haver parlat abans i l'he saltat.

Salvador Milà i Solsona

Moltes gràcies, senyora presidenta. És igual, el debat és força interessant. Des del nostre grup creiem que el més significatiu d'aquest debat no és pas el que proposi el PP, sinó l'actitud del Grup de Convergència i Unió.

Per què? Perquè estem començant a veure una configuració al voltant de les infraestructures d'un cert pacte que ens preocupa. Fins ara creiem que amb el tema d'infraestructures a Catalunya i de Catalunya era possible fer un acord català ampli en el sentit que ara els diré.

Per exemple, ens preocupa no veure en les esmenes de Convergència i Unió, i no m'ha quedat clara quina serà la posició del Grup Parlamentari Popular, respecte a un tema tan clau com és el tema de l'operadora del servei ferroviari de Catalunya. No hi ha cap esmena del seu grup. Nosaltres i altres grups hem presentat esmenes dient: «Donar suport al Govern –donar suport al Govern– en les gestions perquè es doni compliment al traspass de competències i al que preveu l'Estatut de Catalunya en el que es refereix a la possibilitat d'es-

collir l'operador dels serveis ferroviaris de rodalies i regionals de Catalunya mantenint el caràcter públic d'aquesta gestió.»

M'agradarà molt –molt–, sentir el senyor Rull què opina sobre això. Perquè, és clar, el que diu el PP és que el conseller torni a la taula de negociacions, d'on es va aixecar amb grans estirabots fa quinze dies, per dir que era inadmissible parlar de l'operador. I vostès han consensuat aquesta moció amb el PP? M'agradarà molt conèixer la seva posició al respecte.

També m'agradarà saber –que això no ho ha dit el senyor del PP, el senyor Rodríguez– si ens accepta almenys l'esmena d'impulsar també els sistemes de rodalies al voltant de la Catalunya central, del Bages - Berguedà. Aquesta és una esmena humil que els proposàvem i que no m'ha dit si acceptaven o no, perquè eren les que estaven previstes en el pacte d'infraestructures.

Sobre la C-55, parlant de carreteres..., efectivament, a nosaltres també ens ha sorprès que el Partit Popular aquí digui el contrari del que diu en el territori i del que ens demana tota la gent del territori. Avui mateix, ara, m'acaben d'informar que avui ha tornat a haver-hi un accident bastant greu a la C-55 en un dels punts negres d'aquesta carretera. És tan simple com dir: «Actuacions immediates per resoldre els punts negres allà on n'hi ha, i anem, amb una política d'estalvi i d'eficiència, a parlar seriosament de l'alliberament del peatge progressiu a la C-16 per aconseguir que aquesta sigui l'autovia del Bages i del Berguedà.» És una cosa que sortirà més barata que fer tot el desdoblament.

No sabem quina serà la posició de Convergència i Unió ni del PP. Per què no ho fem? Per què no ho fem? Escolti..., si de cas facin una cosa, si us plau: canviïn d'aliances i fem un govern catalanista i d'esquerra, i no es preocupi que ho farem. Però la vida té continuïtat..., i no ens interpelli, per favor, que l'interpellat és vostè. I, en tot cas, ens posicionem sobre les seves mocions. Això ho vam votar a tot arreu del territori i ho estem proposant.

Respecte al tema dels peatges, no. Aquesta posició ambigua, a mitges tintes, negociar sí, però no alguns descomptes, recurrència, etcètera. Estem dient i repetint: és el moment de replantejar... –i en aquest sentit va l'esmena que hem presentat–, replantejar seriosament amb el conjunt de les concessionàries de Catalunya el conjunt dels contractes de concessió, tant explícits com a l'ombra, per veure com podem garantir l'estabilitat econòmica d'aquest servei, però, alhora, resoldre els problemes de mobilitat, de seguretat, els greuges comparatius, els greuges territorials.

Podem donar suport –no sé si l'hauran admès o no– a l'esmena que fa el Partit Socialista en el sentit que es negociï amb les concessionàries –perquè això també ho vam proposar nosaltres–, no que la Generalitat els hagi de compensar les bonificacions, sinó que assumeixin les bonificacions de determinats peatges que es reclamen d'àmbit territorial, de greuges territorials, però no en el sentit de tornar-los a donar compensacions en aquest tema; en absolut.

S'ha de replantejar de dalt a baix el sistema de concessions, i estem demanant-ho i ho direm cada vegada: volem que es reuneixi el grup de peatges, no per prendre decisions, però sí per impulsar aquesta revisió a fons del sistema de peatges a Catalunya, i poder veure realment com abordem els problemes de mobilitat amb estalvi, amb eficiència, sense duplicitats i ajudant a tirar endavant el pressupost d'inversions de la Generalitat, del departament. Ajornant, aplanant, renegociant aquesta càrrega tan feixuga que té. I, si és heretada, és heretada realment de molt de temps. Perquè sistemes alemanys i altres sistemes es van posar en un moment determinat. I si amb l'anterior Govern es van fer, les circumstàncies han canviat i rectificar és de savis. O no? No? Els que van sempre amb el mateix missatge i sempre van mirant en la mateixa direcció diu que són els burros, no? Els altres, normalment, s'han d'adaptar a les circumstàncies del temps.

Per tant, ens agradarà molt, m'hauria agradat que la senyora presidenta s'hagués equivocat també en això i m'hagués deixat intervenir després del senyor Rull, perquè realment estic intrigat per veure si es produeix aquesta santa aliança i *donde dije digo, digo Diego*, i ara anem a negociar amb l'operadora un contracte programa, perquè, si no, m'agradarà veure com voten aquest punt, eh?, el punt 2.a de la moció del PP.

Jo els ho torno a dir, senyors de Convergència i Unió i senyor conseller, l'oferiment..., i crec que no només d'aquest grup, sinó d'altres grups que formem una majoria molt àmplia, catalana i de vocació de servei al país, hi és en el tema d'infraestructures. A veure si ens asseiem un dia, oblidem hipoteques, oblidem greuges, i mirem realment si es poden fer propostes raonables de reordenació d'aquest sistema, perquè ho necessita. I ens ha de demostrar que no hi han hipoteques a aquest respecte, que pot parlar amb aquestes concessionàries com amb qualsevol altre sector de l'economia d'aquest país, com amb els mestres, com amb els professors, com amb els dels habitatges...

La presidenta

Senyor diputat...

Salvador Milà i Solsona

...el mateix que als altres els pot plantejar: «Escolta, hem de revisar-ho. Ha de ser..., ha de demostrar el valor cívic i ciutadà de plantejar-ho també a Abertis i a les concessionàries.»

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Molt bé. Té la paraula, a continuació, en nom del Subgrup Parlamentari Ciutadans, l'Il·lustre senyor Jordi Cañas.

(Pausa.)

Jordi Cañas Pérez

Presidenta... *Conseller*, diputadas, diputados, no voy a perder la oportunidad para recordarle al señor Milà que la alternativa catalana no es porque esté usted. Ya esta bien de que aquí alguien señale alternativas catalanas como si las alternativas de esta banda no lo fueran. ¿Es que solo es alternativa catalana si está usted? ¡Basta ya, hombre! Alternativa política, que es la que hay, no catalana. ¿Qué son, de Marte, los señores del PP? (*Veus de fons.*) No, no me lo explique. Lo que no tiene es que decirlo. Uno.

La segunda. Señor Recoder, yo quiero salir por una vez en su defensa. No es cosa solo suya, utilizar Madrid como excusa; es todo el Gobierno. Por lo tanto, no acusen al señor Recoder de externalizar su responsabilidad en Madrid; es una norma habitual en todo el Gobierno. Porque este yo decía que es un gobierno..., hay gobiernos que acuerdan, gobiernos que estaban siempre en desacuerdo y gobiernos que no acuerdan nada; nada positivo, acuerdan otras cosas. Por ejemplo, en la última reunión del Gobierno al señor Homs se le olvidó decir, en la rueda de prensa, hasta que no le preguntaron, que se iba a externalizar –a «externalizar», ¿eh?; fíjese que utilizó ya sus palabras– Tabasa-Cadí. Yo le propongo al *conseller* que externalice todo el departamento, porque Abertis tiene el mismo presupuesto que usted, disponible; o sea que a lo mejor les hace ilusión gestionar las infraestructuras catalanas.

Su moción, señor Santi, es interesante, pero, claro, es que adolece de serios problemas. En primer lugar, vamos a apoyar aquello que signifique la reprogramación del plan de inversiones, algo que este Gobierno tenía que haber presentado ya hace un año y medio. La reprogramación de las obras pendientes del Plan de infraestructuras ya tenía que estar encima de la mesa. No sé a qué están esperando, ¿a que se acabe la legislatura?, porque parece que ese es el objetivo.

En cuanto a Renfe Operadora, hombre, también es curioso; señor Milà, parece que está reclamando que sea una operadora privada la que gestione esto. Es que la pública puede ser Renfe o puede ser Ferrocarrils de la Generalitat, hombre. (*Veus de fons.*) Sí, sí, no, no..., lea, lea..., escúchese, usted, lo que dice, que es que me parece...

La presidenta

Senyor Milà!

Jordi Cañas Pérez

Oiga, no está usted interpellando. Relájese. (*Veus de fons.*)

La presidenta

Senyor Cañas...

Jordi Cañas Pérez

No, pero es que usted se queja cuando usted lo sufre...

La presidenta

Señor Cañas, abrevie, ¿eh?

Jordi Cañas Pérez

Señora presidenta, si soy...

La presidenta

Es que ya...

Jordi Cañas Pérez

...interpelado en mi interpelación. *(Pausa.)* Quiero decir, la operadora..., sí, Ciudadans va a defender que sea una operadora pública, por supuesto –por supuesto. O sea que ahí lo apoyaremos.

Lo que no apoyaremos será, obviamente, el tema de peajes, en absoluto.

Las bonificaciones. Mire, las bonificaciones, vamos a dejar de llamarlas así. Yo creo que hay eufemismos que, ya, algunos ya aceptamos, mire, porque ya es imposible luchar contra ellos. Pero que la Administración pague a una concesionaria por aplicar descuentos que debería aplicar en una política natural de fomento del uso de esa infraestructura es una tomadura de pelo, una tomadura de pelo y un robo a las arcas públicas.

Es decir, una operadora, una concesionaria tiene que bonificar para garantizar o fomentar la recurrencia, para fomentar la ocupación correcta de un vehículo, pero eso no tiene que pagarlo la Administración, hombre. Es que ya..., es que ya no hay ni que hablarlo; lo que hay que hacer es suprimirlo, suprimir bonificaciones, eliminar –eliminar– esos convenios que se firmaron por algunos gobiernos donde se indemnizaba con 2.000 millones a Abertis en el caso de desdoblamiento de la N-II o la N-350, que a usted se le ha olvidado, señor Santi Rodríguez; no es solo la C-55, sino la N-II y la N-350, también con un alto índice de siniestralidad, y, evidentemente, en la C-55, antes de hacer una obra que sería inasumible a nivel de costes económicos, lo que habría que hacer es suprimir –suprimir– el peaje y convertirla en una autovía de uso público.

La presidenta

Señor Cañas...

Jordi Cañas Pérez

Gracias, presidenta, diputados, diputadas.

La presidenta

Per fixar la seva posició, té la paraula l'il·lustre senyor Joan Laporta. *(Veus de fons.)* Perdó, senyor Laporta. Senyor Laporta, esperi's un moment. M'he saltat el senyor Rull. En nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió...

Josep Rull i Andreu

Moltes gràcies, senyora presidenta. Senyores i senyors diputats, nosaltres hem esmenat alguns aspectes d'aquesta moció, però ens sembla que pot ajudar-nos a centrar algun dels aspectes importants en matèria d'infraestructures.

Aquesta moció comença amb dos elements que són cabdals per veure quina és la situació de partida, la gravetat de la situació de partida. Mirin, en els primers punts es parla del Pla director d'infraestructures de Barcelona, de l'Autoritat del Transport Metropolità.

Fixin-se, la proposta que feia l'anterior Govern passava per dir, per assegurar que en el període 2009... –en plena crisi, davallada important d'ingressos–, 2009-2018 hi hauria una inversió de 25.242 milions.

La política és la capacitat, entre d'altres, de poder prioritzar. Prioritzar quan hi ha una situació de crisi greu de les finances públiques no és una opció, és una obligació. I vostès es van dedicar durant pràcticament dos anys a anar pel territori a explicar a la gent allò que volien sentir, sense que hi hagués cap element de rigor, cap base sobretot per garantir que aquests diners sortien d'algun lloc.

Però aquest exercici de fantasia política, per no dir-ne de «frivolitat política», arriba al màxim nivell amb allò que vostès en van anomenar «Pacte nacional de les infraestructures». Període..., dotze anys de vigència, 100.000 milions d'euros, actuacions valorades en 100.000 milions d'euros, 8.300 milions anuals. El PSC-PSOE, encapçalant el projecte, amb un govern espanyol que no complia cap dels compromisos... Escolti, l'any passat, Govern Zapatero, 35 per cent de les inversions previstes executades. I vostès, alegria: 8.300 milions, Pacte nacional de les infraestructures.

El que corresponia, allò que vam dir nosaltres i hi vam insistir per activa i per passiva, és que calia prioritzar, que en un moment de greu crisi el que toca és veure quines són les infraestructures amb un major retorn econòmic i social. Això és el que hauríem de fer. Però anaven tirant de veta, endavant; endavant que ja hi haurà algú que ho assumirà. Conseqüència? Això que hem dit mil vegades: de cada cent euros que gestiona el conseller Recoder, si hi incorporem Ferrocarrils de la Generalitat, Terrassa i Sabadell, cinquanta-dos ja estan compromesos. I vostès diuen: «No, no, a més a més, tirin, vagin endavant, desbloquegin el tema».

Per tant, ens sembla molt sensat, molt correcte dir: «Escolti, no ens fem trampes al solitari, tornem a fer una reprogramació.» I això és el que està fent el Departament de Territori i Sostenibilitat, trobant-se, si em permeten utilitzar aquesta expressió, mines a cada pas que fan endavant, mines d'elements que vostès es van comprometre a fer però no tenien cap mena de recursos. Les obres dels Ferrocarrils de la Generalitat a Terrassa: 70 per cent de l'actuació feta, 18 per cent de l'actuació pagada. Dius: «No, és que la resta ja sabem d'on sortiran.» Oh!, no ho saben, d'on sortien. Què està fent el Govern en aquests moments? Està fent un replantejament a fons de l'arquitectura fi-

nancera de totes aquestes actuacions. Això és el que estem fent amb la línia 9 del metro, amb Ferrocarrils a Terrassa, amb Ferrocarrils a Sabadell, etcètera. Per tant, aquest és el segon element que nosaltres recolzem d'aquesta moció, que és refer aquesta arquitectura financera. Necessitem aquests recursos d'una manera seriosa, rigorosa, sòlida. Aquesta és la diferència substancial entre abans i ara.

Això ho podem dir en Ferrocarrils; també ho diem amb carreteres. Exactament el mateix. I estem fent un esforç molt, molt considerable en un tema molt dramàtic que és la C-55, i en parlem i estem en aquests moments preparant tots els projectes per poder fer les actuacions pertinents, i, per altra banda, dur a terme actuacions immediates justament per combatre aquests punts negres d'accidentabilitat que ens preocupen i preocupen moltíssim aquest Govern.

Resposta concreta al que em deia; deia: «No negociïn amb l'operadora.» Oh!, nosaltres..., els termes de la negociació els coneix perfectament. Què li diem? U, modificació de la Llei ferroviària; dos, complexin les inversions que tenen previstes de fer. Això que ha dit..., miri, estic d'acord amb el senyor Uriel Bertran i Arrué per primera vegada amb molt temps, aquí. És a dir, 6,8 per cent de previsió executada en el Pla de millora de rodalies. Això és el que..., aquests són els termes concrets de la negociació amb l'operadora; amb l'operadora, amb Adif, amb el Govern de l'Estat i amb qui sigui. És exactament això.

I darrera qüestió. En matèria de peatges, incorporar dos elements que són importants: mobilitat obligada, no alternativa competitiva.

I donarem suport a una esmena del PSC que és plantejar-nos aquesta negociació amb les concessionàries perquè bonifiquin a canvi de res, perquè en aquests moments d'una situació molt complicada cal que tothom hi posi una part de... (*Veus de fons.*) No, no, menys mal no; si això és el que ha dit el conseller Recoder mil vegades, això és el que ha dit.

Però, després, acabo amb l'última qüestió, diu: «Aga-fin i...»

La presidenta

Senyor diputat...

Josep Rull i Andreu

«...treguin el peatge» –acabo, senyora presidenta– «de la C-16 per garantir alternativa a la C-55.» Sabem quants diners hi ha pendants de les bonificacions que vostès donaven i no pagaven? Clar, és que aquí... Aquest és el problema. És a dir, en aquests moments demanen, tot allò que no van ser capaços de fer, que ho assumim de cop.

Escolti, aquesta moció ens sembla que pot ajudar en algun dels aspectes, i amb les esmenes que hem incorporat des de Convergència i Unió, a establir una mica més de seriositat, de rigor i de sentit comú en aquesta matèria, sense, evidentment, renunciar a l'ambició nacional que tots volem compartir en aquest àmbit.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Té la paraula l'il·lustre senyor Joan Laporta.

Joan Laporta i Estruch

Gràcies, molt honorable presidenta. Honorable conseller... Bé, aquesta és d'aquelles mocions que està plena de bones intencions, eh?, i, clar, és difícil oposar-te a alguns aspectes de la moció, perquè hi veus bones intencions, però el que és cert és que, si no tenim un finançament, doncs, just, es queda en pràcticament res.

També jo sempre m'he manifestat a favor de la política d'infraestructures que està fent el Govern, perquè crec que s'ha de prioritzar, com ara deia el senyor, el diputat Rull; sé que el departament d'infraestructures, doncs, està fent tot el que pot davant d'aquesta situació insuficient quant al pressupost. Però, bé, el que és cert és que per molts estudis que fem i per molts estudis que demanin... Permetin que ens preguntem per què, si el Govern del PP després no compleix amb les seves obligacions de pagament, no compleix amb els seus compromisos d'inversió en el que fa referència a les infraestructures especialment, no?

Doncs, el que sí que demanàrem és que menys parlar, menys estudis, i més fer i més execució de les obres en matèria d'infraestructures. Estem parlant dels accessos al port de Barcelona, que deixin de fer jocs de mans amb el corredor ferroviari mediterrani, que es faci d'un cop per sempre el desdoblament de la nacional II, i tantes i tantes altres infraestructures que no estan resoltes i que ja ho haurien d'haver estat.

Bé, referent a les bonificacions, home, d'acord, sí, sí, sí; és un sistema que tenim que, dins del que és dolent, doncs, potser és el millor. Ara, qui ho paga? La Generalitat. Doncs, home, la veritat és que dol haver de trobar aquestes solucions, no? Jo diria: «Menys mocions tan ben sonants però inútils i més sumar-se al concert econòmic», perquè aleshores podrem fer tots els estudis i, el que és més important, podrem executar les obres com a conseqüència del que diguin els estudis.

Gràcies, molt honorable presidenta, honorable conseller, i llustres diputats i diputades.

La presidenta

Té la paraula l'il·lustre senyor Santi Rodríguez per pronunciar-se sobre les esmenes.

Santi Rodríguez i Serra

Gràcies, senyora presidenta. Honorable conseller, senyores, senyors diputats... Senyora presidenta, no sé si el fet que hi hagin trenta-tres esmenes en aquesta moció em dona dret a un plus de temps o el fet que els diputats s'hagin referit reiteradament o hagin fet al·lusions a la meua intervenció també me'l dona, però, bé, en qualsevol cas...

La presidenta

No, no..., no l'hi dóna –no l'hi dóna–, eh?, li dóna el mateix temps, i ha de parlar de les esmenes.

Santi Rodríguez i Serra

Era la meva obligació intentar-ho, senyora presidenta. *(Pausa.)*

En qualsevol cas començaré per posicionar-me per les esmenes, sabent que corro el risc d'esgotar el temps amb això i per tant no tenir temps de fer alguna petita rèplica.

Permetin-me, els vull agrair sincerament a tots els grups parlamentaris, sense excepció, les esmenes que han presentat en aquesta moció; trenta-tres esmenes, de tots els grups parlamentaris. Crec que és de destacar l'esforç que tots vostès han fet amb relació a aquesta moció. I, per tant, ho volia deixar evident i clar.

Però també permetin-me que els digui, com a argument per rebutjar-ne moltes de les que ens hem vist en la necessitat de rebutjar, que em reiteri en allò que deia a l'inici de la meva intervenció en defensa d'aquesta moció. La interpellació tenia dues orientacions clares, una primera de dir: «Ecolti'm, està molt bé que parlem d'aquelles infraestructures que ens afecten, a Catalunya, i que són competència o que són obligació, que són responsabilitat del Govern de l'Estat –està molt bé–; però parlem també d'aquelles infraestructures catalanes que són competència del Govern de la Generalitat.» I aquest era un objectiu clar, nítid, diàfan i que vam exposar des del primer moment en la interpellació, i ho hem fet avui en la moció.

Per tant, totes aquelles esmenes que tenen per objecte reclamar que el Govern de l'Estat faci no-sé-què..., permetin-me, però les hem deixades de banda. Per què? Doncs, escolti'm, perquè cada setmana ja se n'aproven, de propostes en aquest sentit –les hem deixades de banda. I en aquest sentit, això sol ja ha significat que almenys una tercera part de les esmenes hagin quedat, d'alguna manera, descartades per introduir-les en aquesta moció; primera qüestió.

I la segona qüestió, i ho he dit també al principi, no hi ha diners –no hi ha diners.. És molt senzill. Ho deia ahir el president de la Generalitat, eh? Els recursos són escassos. Si vol els afegeixo una cosa que els ajudarà a entendre-ho: si no hi ha diners és perquè algú se'ls va gastar. Igual això els sona més proper, eh? No hi ha diners, perquè potser algú se'ls va gastar, i ara s'estan pagant aquells diners que algú es va gastar, no? I això ha significat que una altra part molt important de les esmenes que s'han presentat en aquesta moció, doncs, hagin quedat apartades.

Anunciem l'acceptació de l'esmena número 2, del Partit dels socialistes, i també la transacció sobre l'esmena número 5.

Pel que fa a la participació o a negociar..., la invitació al Govern que negociï la participació de les concessions d'autopistes, en el cost de les bonificacions que es demanen, en aquesta moció, o les bonificacions que ja estiguin previstes i vigents actualment.

També, pel que fa a Convergència i Unió, l'acceptació de l'esmena número 1, amb relació a la C-55; l'acceptació de les esmenes 3 i 4, donant per bona l'acceptació lingüística, l'acceptació lingüística que fa el portaveu del Govern, el senyor Quico Homs, respecte al verb impulsar, és a dir, si impulsar significa «començar a fer immediatament», com sostenia fa poc el portaveu del Govern, doncs, acceptem aquesta esmena de Convergència i Unió amb aquesta acceptació lingüística. I també anunciar la transacció sobre les esmenes número 2 i 5, de Convergència i Unió, amb relació a la ronda nord de Figueres o els peatges sobre la mobilitat obligada.

I dues o tres al·lusions..., senyor Sanglas, d'Esquerra Republicana, escolti'm, una qüestió que jo crec que és molt important. Jo crec que vostè s'ha equivocat en la seva intervenció, però vostè ha arribat a afirmar que el català era la llengua d'Esquerra Republicana.

Miri, no s'equivoqui, el català és la llengua dels catalans, de tots –de tots–, inclús dels que voten el Partit Popular... *(remor de veus)*, que, per cert, en les darreres eleccions del Parlament de Catalunya van ser bastant més que els que van votar a Esquerra Republicana de Catalunya; primera qüestió.

(Alguns aplaudiments.)

Segona qüestió...

La presidenta

Senyor...

Santi Rodríguez i Serra

Segona qüestió, no vingui vostè...

La presidenta

Senyor Rodríguez...

Santi Rodríguez i Serra

No vinguin vostès a donar-nos lliçons o a explicar-nos que el Partit Popular volem arraconar ningú! Nosaltres no hi érem el dia del Tinell! Nosaltres no vam firmar el cordó sanitari contra ningú...

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

Senyor Rodríguez...

Santi Rodríguez i Serra

...van ser vostès.

La presidenta

Senyor Rodríguez...

Santi Rodríguez i Serra

Acabo, senyora presidenta.

La presidenta

Acabi.

Santi Rodríguez i Serra

Tercera qüestió: jo entenc que vostè hagi de parlar de la B-30. Si vol pot parlar també del peatge de Martorell. Ja ho entenc, perquè són peatges que han rebaixat o ha suprimit un govern del Partit Popular, perquè vostès no poden citar cap peatge que en set anys ni hagin rebaixat ni hagin suprimit i, per això han de citar...

La presidenta

Senyor Rodríguez...

Santi Rodríguez i Serra

...els peatges que ha rebaixat o ha suprimit el Partit Popular.

La presidenta

Senyor Rodríguez, ja se li ha acabat el temps, però molt.

Santi Rodríguez i Serra

Doncs, acabo, senyora presidenta.

La presidenta

Ja està –ja està. Acabi.

Santi Rodríguez i Serra

Després li demanaré la paraula per al·lusions...

La presidenta

No..., no, no.

Santi Rodríguez i Serra

Deixi'm acabar amb una sola cita...

La presidenta

No, no... Ja n'ha fet tres, d'al·lusions.

Santi Rodríguez i Serra

Doncs, acabo amb la quarta i última, senyora presidenta...

La presidenta

I no li donaré més la paraula.

Santi Rodríguez i Serra

...agraint-li la seva generositat. Senyor Sanglas... (*veus de fons*), el que passa és que no es pot, senyora presidenta. (*Pausa.*)

Senyor Sanglas, si li sembla bé, voti com a mínim la proposta 4.c, que no només beneficia el Garraf, sinó que també beneficia Terrassa, Mollet i Alella. No m'he oblidat ni de la meua terra, ni d'altres terres que se senten agreujades amb la política de peatges de l'anterior Govern, sí, també d'aquest.

Gràcies, senyora presidenta, senyores i senyors diputats.

(*Alguns aplaudiments.*)

La presidenta

Senyor Sanglas...

Marc Sanglas i Alcantarilla

Sí, presidenta. Per demanar votació separada dels punts 2, la lletra a, i del punt 3 votació separada de les lletres a, b i c.

La presidenta

Separades les tres o conjuntament?

Marc Sanglas i Alcantarilla

No, cadascuna per separat.

La presidenta

Bé..., a, b i c. D'acord.

Marc Sanglas i Alcantarilla

I després del punt 4, la nova incorporació, el nou 5, del punt 4. Que és una transacció que votariem també...

La presidenta

Hi han dues transaccions, una amb Convergència i Unió i una altra amb el Grup Socialista.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Correcte. Votació separada i...

La presidenta

De les dues, eh?, de les dues transaccions.

Marc Sanglas i Alcantarilla

No. De la transacció que és conforme el nou punt 5...

La presidenta

El nou apartat del número 5. D'acord. Ja està, sí, sí..., el nou apartat.

Marc Sanglas i Alcantarilla

I per al·lusions. Senyor Rodríguez...

La presidenta

Per al·lusions trenta segons.

Marc Sanglas i Alcantarilla

Senyor Rodríguez, nosaltres no som qui hem començat un genocidi lingüístic a les Illes i al País Valencià. (*Remor de veus.*) Senyor Rodríguez..., nosaltres no ens hem apropiat de la llengua en cap moment. Defensem que cadascú parli el que vulgui, i defensem aquesta mateixa disponibilitat al País Valencià i a les Illes. (*Persisteix la remor de veus.*) Vostès han enviat unes cartes a tothom, perquè es castellanitzi. Nosaltres deixem que cadascú...

La presidenta

Senyors diputats...

Marc Sanglas i Alcantarilla

...individualment utilitzi la llengua que vulgui.

La presidenta

Senyors diputats, passarem a la votació i acabarem.

(*Alguns aplaudiments i veus de fons.*)

Senyor Labandera...

Roberto Edgardo Labandera Ganachipi

Presidenta, s'ha parlat d'un punt 5, però no existeix un punt 5, existeix...

La presidenta

El punt 4, nou apartat.

Roberto Edgardo Labandera Ganachipi

És un nou apartat, el punt 4.b que és la transacció de Convergència al PP, demanem votació separada. (*Veus de fons.*) Sí, el punt 4, els papers que tinc que m'ha facilitat el senyor Rodríguez és una transacció en el punt 4, apartat b.

La presidenta

Votació separada, d'acord. (*Veus de fons.*) Senyor Milà...

Salvador Milà i Solsona

Sí, a veure, quant a votacions separades, eh? És una mica complex, però seria la 2.a per separat, la 3.a i 3.b, la 3.b, 3.c i e. (*Veus de fons.*) No..., a i b. Primer 2.a. (*Veus de fons.*) Després 3.a i d. (*Veus de fons.*) Després

3.b, 3.c i 3.e. (*Veus de fons.*) Sí, després la 4.a i la 4.e..., la 4.b...

La presidenta

Un moment... –un moment–, la 4.a ja la tenia, la 4.e és el nou apartat...

Salvador Milà i Solsona

El 4.e és el nou apartat, correcte; la 4.b i la 4.c. Tot per separat.

I ara em permet una mica per contradiccions que m'han fet..., sí, breument.

La presidenta

Una mica...

Salvador Milà i Solsona

No, no..., a veure, vull aclarir que he utilitzat malament el terme «acord català». Estic d'acord. Volia referir-me a un acord en el marc de les àmplies competències estatutàries que volem, que és el que reclamem i crec que hi ha un cert consens, o una part d'aquesta cambra que almenys a l'Estatut que va sortir d'aquest Parlament defensant àmplies competències en matèria ferroviària, les defensaven, altres que no. Una altra cosa és que la catalanitat és de tothom. Volia dir un acord estatutari, diríem, del Parlament.

Segona qüestió..., és clar, senyor Cañas..., és clar... (*veus de fons*), sí que m'he enfadat, perquè no llegeix vostè les esmenes, i ho deixa aquí. No es llegeix l'esmena que diu: «Negociar per escollir l'operador dels serveis ferroviaris, de rodalies i regionals, tot mantenint el caràcter públic de la gestió del servei.»

I vostè: «No!, tal!, la *privatización*.» Li vaig posar només dedicat a vostè, aquest aclariment, perquè com que l'altra vegada va insistir en això...

La presidenta

Senyor..., ja està bé.

Salvador Milà i Solsona

No, però li ho explico. I només al senyor Rull, i aca-bo..., només al senyor Rull. Caram, senyor Rull, aquest exercici de responsabilitat i no anar pel territori, encenent el territori demanat «dóna-me'n més, dona-me'n més». Tant de bo l'hagués practicat també quan estàvem parlant del Pacte nacional d'infraestructures, perquè a Terrassa i a Sabadell i als quarts cinturons... (*l'orador pica amb el puny a la tribuna*), apa, que no demanaven, eh? I llavors no miraven prim, del tema de com estava el pressupost. Bé; doncs, apliqui's la lliçó!

La presidenta

Senyor..., ja està. (*Veus de fons.*) Senyor Cañas...

Jordi Cañas Pérez

Sí, sí..., es que era para confirmar como mínimo que va a haber una votación separada de cada uno de los puntos: el 1, el 2, el 3 y el 4. Era para confirmar eso, y después...

La presidenta

L'1 també?

Jordi Cañas Pérez

Sí, sí..., si us plau.

La presidenta

Doncs, farem punt per punt.

Jordi Cañas Pérez

Y por alusiones.

La presidenta

Trenta segons.

Jordi Cañas Pérez

Yo le pido disculpas si no le he entendido en su exposición. También le agradezco que pensara en este grupo, a la hora de incorporar un operador público, porque algunos, y está bien que lo evidenciamos, seguimos pensando que los operadores tienen que servir, tienen que hacer un servicio y no un negocio. Entonces tiene que quedar claro, aquellos que quieren que el servicio ferroviario sea un servicio y no aquellos que quieren que sea un negocio. Por lo tanto, le pido disculpas si le he entendido mal.

La presidenta

Molt bé. Doncs, passarem a la votació. *(Veus de fons.)* Senyor Rull, per al·lusions no, eh? *(Veus de fons.)* Senyor Rull..., de veritat... *(veus de fons)*, ai, senyor Rull, perdó... *(Remor de veus.)* Senyor Rodríguez..., senyor Rodríguez, ha estat dos minuts per al·lusions, dos minuts més del seu temps, i l'he avisat *(veus de fons)* –dos minuts més del seu temps. Per tant, ho sento, però no, ja l'he avisat.

Senyor Rull, trenta segons si és per al·lusions.

Josep Rull i Andreu

Sí, al senyor Milà. Nosaltres vam fer una cosa que vostès serien incapaços de reproduir-la, que és que en el Pacte nacional d'infraestructures ens vam atrevir, malgrat que estàvem a l'oposició, i sent conscients de les dificultats econòmiques, de fer una llista de les vint infraestructures prioritàries; que volia dir que ens en deixàvem moltes, i tanmateix vam fer un esforç de rigor i seriositat.

Què van fer vostès en aquell moment? Ser uns partidaris acèrrims a la cultura del «no». La gran aportació d'Iniciativa va ser no al Quart Cinturó. Encara no sabem què proposen en aquesta matèria.

Gràcies.

La presidenta

Passem a la votació de la moció.

Votarem punt per punt, perquè s'han demanat tots.

Per tant, comencem pel punt 1, apartat *a* –punt 1, apartat *a*.

Comença la votació

Ha estat aprovat per 127 vots a favor.

Punt 1, apartat *b*.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 127 vots a favor.

Punt 2, apartat *a*.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 103 vots a favor, 11 en contra i 13 abstencions.

Punt 2, apartat *b*.

Comença la votació

Ha estat aprovat per 127 vots a favor.

Punt 2, apartat *c*.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 127 vots a favor.

Punt 2, apartat *d*.

Comença la votació

Ha estat aprovat per 125 vots.

Punt 2, apartat *b*.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 126 vots a favor.

Punt 2, apartat *e*.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 127 vots a favor.

Punt *f*, de l'apartat 2.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 127 vots a favor.

Passem ara al punt 3; del punt 3 tinc la petició de vots separats de *b*, *c*, *d* i *e*.

Han de ser separats un per un o poden sumar-se? *(Pausa. Remor de veus.)* Es pot fer en una sola votació o no? *(Pausa.)*

Senyora Camats, per separat?

Dolors Camats i Luis

El *b* per una banda, i l'*e* per l'altra.

La presidenta

Molt bé; o sigui: *a* i *b*, i *d* i *e*.

(*Veus de fons.*)

Dolors Camats i Luis

No... (*Veus de fons.*)

La presidenta

Un per un –un per un. (*Veus de fons.*)

Doncs, 3.*a*.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 103 vots a favor, 2 en contra i 22 abstencions.

El 3.*b*.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 105 vots a favor i 22 en contra.

El 3.*c*.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 105 vots a favor, 9 en contra i 13 abstencions.

El 3.*d*.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 117 vots a favor i 10 abstencions.

I 3.*e*.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 117 vots a favor i 10 en contra.

Passem al punt 4, que tinc la petició de votació separada del 4.*b* i del nou apartat. El 4.*b*.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per 77 vots a favor, 38 en contra i 12 abstencions.

Votem ara el nou apartat d'aquest punt 4.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 123 vots a favor i 4 abstencions.

Votem ara la resta del punt 4.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per 102 vots a favor, 1 en contra i 24 abstencions.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de sis de la tarda i cinc minuts.